

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 7. JUNI 1994.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 0900 til kl 1200.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Viggø Jan Olsen, formann
Assisterende Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen
Forsker Tore Jakobsen, Havforskningsinstituttet
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fisker Otto Benjaminson, Norges Fiskarlag
Disponent Jostein Bergvoll, Norges Fiskarlag
Fiskebåtreder Ole Strand, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Forbundsleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund
Direktør Rolf Domstein, Fiskerinæringens Landsforening
Kjell Olaf Larsen, Fiskerinæringens Landsforening
Mary Mikalsen Trollvik, Sametinget
Førstekonsulent Eva Degré, Direktoratet for naturforvaltning
Forbundsleder Einar Hysvær, Norges Nærings- og Nytelsesmiddelarbeider
forbund

Som observatører møtte:

Underdirektør Halvard P. Johansen, Fiskeridepartementet
Rådgiver Tove K. Rørvik, Fiskeridepartementet
Konsulent Jan Fredrik Danielsen, Fiskeridepartementet
Nestleder Jan Skjærvø, Norges Fiskarlag
Avdelingsleder Jan Ivar Maråk, Norske Fabrikkskips Forening
Direktør Geir Andreassen, Fiskerinæringens Landsforening
Sekretær Johan Sørensen, Sør-Norges Trålerlag
Arild Klemp, Sildemelfabrikkenes Landsforening
Kommandørkaptein Geir A. M. Osen, Kystvakten

Som sekretær for rådet møtte førstekonsulent Terje Halsteinsen og
førstekonsulent Stein-Åge Johnsen.

Dessuten møtte:

Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Grethe Aa. Kuhnle, Fiskeridirektoratet
Einar Ellingsen, Fiskeridirektoratet
Rolf Blikshavn, Fiskeridirektoratet
Hild Ynnesdal, Fiskeridirektoratet
Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Ellif Sund, Fiskeridirektoratet
Arne Fjellstad, Fiskeridirektoratet
Anne Kjos Veim, Fiskeridirektoratet
Per Sandberg, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Helga Vik, Fiskeridirektoratet
Nina Dahl, Fiskeridirektoratet
Frode Martinussen, Fiskeridirektoratet
Kristin Skurtveit, Fiskeridirektoratet
Olav Lekve, Fiskeridirektoratet

V. J. Olsen åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallingen.

Trollvik klagde over at saksdokumentene ble sendt ut for sent.

V. J. Olsen sa at han hadde forståelse for problemet, men at det var forbundet med praktiske problemer å få dokumentet klart på et tidligere tidspunkt. Spesielt var dette fremtredende om høsten på grunn av kvotefastsettelse og forhandlinger. Han sa videre at det var en målsetting sakspapirene skulle være medlemmene i hende en uke før møte.

Trollvik spurte om man i forbindelse med forberedelsene til Reguleringsrådsmøtet konfererte med de forskjellige organisasjoner.

V. J. Olsen svarte at det var løpende kontakt med næringsorganisasjonene mellom møtene. Han presiserte at dette også gjaldt i forhold til sametinget. Han sa videre at en også la vekt på årsmøtevedtak fra forskjellige organisasjoner.

V. J. Olsen spurte deretter om det var saker som burde tas opp under eventuelt. Han sa videre at Fiskeridirektøren ville ta opp fisket etter mussa.

Wold ba om at problemene omkring bifangst i torskefisket med konvensjonelle ble diskutert under eventuelt.

V. J. Olsen svarte at han hadde til hensikt å ta denne saken opp i forbindelse med sak nr. 1/94 Regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap.

V. J. Olsen konstaterte deretter at det ikke var anmerkninger til innkallingen og han refererte så forslag til sakliste:

Sak 1/94: Regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap.

Sak 2/94: Orientering om fisket etter hyse.

Sak 3/94: Regulering av fiske etter sei.

Sak 4/94: Regulering av fisket etter makrell.

Sak 5/94: Regulering av fisket etter lodde ved Jan Mayen, Island og Grønland.

Sak 6/94: Regulering kystsildfisket i Trondheimsfjorden.

Sak 7/94: Regulering av garnfiske etter breiflabb

Sak 8/94: Eventuelt.

V. J. Olsen spurte deretter om det var saker som burde tas opp under eventuelt. Han sa videre at Fiskeridirektøren ville ta opp fisket etter n

Wold ba om at problemene omkring bifangst i torskefisket med konvensjonelle ble diskutert under eventuelt.

V. J. Olsen svarte at han hadde til hensikt å ta denne saken opp i forbindelse med sak nr. 1/94 Regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap.

V. J. Olsen konstaterte deretter at det ikke var anmerkninger til innkallingen og han refererte så forslag til sakliste:

Sak 1/94: Regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redsk

Sak 2/94: Orientering om fisket etter hyse.

Sak 3/94: Regulering av fiske etter sei.

Sak 4/94: Regulering av fisket etter makrell.

Sak 5/94: Regulering av fisket etter lodde ved Jan Mayen, Island og Grønland.

Sak 6/94: Regulering kystsildfisket i Trondheimsfjorden.

Sak 7/94: Regulering av garnfiske etter breiflabb

Sak 8/94: Eventuelt.

Sak 1/94

**REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE
REDSKAP NORD FOR 62° N I 1994.**

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. ORIENTERING OM FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE
REDSKAP NORD FOR 62° N.
- 1.1. KVOTESITUASJONEN FOR 1994.

Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (15.- 19. november 1993) ble enige om følgende: Totalkvoten inkludert 40.000 tonn "Murmanskorsk" og 40.000 tonn norsk kysttorsk fastsettes til 740.000 tonn for 1994. Av denne kvoten avsettes i alt 88.000 tonn til tredjeland. De resterende 652.000 tonn deles likt mellom de to parter.

Etter overføring av 10.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvote nord for 62°N i 1994 som følger:

Norge	336.000 tonn
Russland	316.000 tonn
Tredjeland	88.000 tonn

Sum   740.000 tonn

2. REGULERINGSOPPLEGGET FOR 1994

Den norske kvoten på 336.000 tonn ble fordelt med 117.075 tonn til trålerne og 217.425 tonn til den konvensjonelle flåten. I tillegg ble det avsatt et særskilt kvantum til rekruttering med 500 tonn til trålerne og 1.000 tonn til den konvensjonelle flåten.

Kvoten for konvensjonelle redskap ble fordelt slik:

Fartøykvoteordningen	186.425 tonn
Maksimalkvoteordningen	21.000 "
Bifangst	10.000 "
Sum	217.425 "

For å få inn et konkurranse-element i det direkte torskefisket, ble reguleringsopplegget for 1994 endret i forhold til tidligere år for fartøy som deltar i fartøykvoteordningen.

Fartøykvoteordningen.

Fartøy under 28 m lengste lengde.

Det er i år avsatt 159.425 tonn til fartøy under 28 m lengste lengde. Av dette kvantum er det avsatt 107.425 tonn til fiske som reguleres med fartøykvoter. De resterende 52.000 tonn er avsatt til et direkte fiske, fordelt på to perioder, hvor konkurranse er et viktig element i reguleringen. Det er adgang til å delta i fartøykvotefisket fra 1. januar og fram til og med 21. august. Fartøykvotene er garantert fram til og med 21. august.

De fartøyene som hadde fisket opp sin fartøykvote kunne fra 5. april til 21. august delta i et maksimumkvoteregulert fiske innenfor et avsatt kvantum på 34.000 tonn. Dette fisket vil senere i sakspapirene bli omtalt som 1. konkurransekvotefiske. Dette fisket ble stoppet fra og med 2. mai, fordi den avsatte kvoten på 34.000 tonn var beregnet oppfisket.

Det er avsatt 18.000 tonn til konkurransefisket som gjelder for perioden 22. august og fram til 31. desember 1994. Dette fisket vil senere i sakspapirene bli omtalt som 2. konkurransekvotefiske. Forslag til regulering av dette fisket vil bli behandlet under punkt 4 nedenfor.

Fartøy med 28 m lengste lengde og over.

Fartøy med 28 m lengste lengde og over reguleres med fartøykvote hele året. Minst 20 % av den enkelte fartøys kvote må fiskes etter 1. september. Det ble avsatt 27.000 tonn torsk til denne gruppen.

Maksimalkvoteordningen.

Maksimalkvoteordningen er regulert etter de samme prinsipper som i 1993. Det er avsatt 21.000 tonn til denne gruppen, hvorav 4.000 tonn er avsatt til bufferkvote.

I år er det innført en fremstillings- og godkjenningsordning for samtlige fartøy som skal delta i det maksimalkvoteregulerte fisket.

Bakgrunnen var bl.a. at det ble brukt betydelige ressurser på å kontrollere om fartøy som det ble ført sluttседler for, faktisk hadde vært i fiske. Kontrollarbeidet var spesielt krevende, fordi flesteparten av de mindre plastbåtene ikke var påført registreringsmerke og derved vanskelig å identifisere. Ifølge lov om merkeregistrering av fiskefartøyer av 5. desember 1917 skal alle fartøyer som er fiskeriregistrert være merket i henhold til reglene. I følge § 15 i samme lov er det forbudt å drive fiske med merkepliktig fartkost uten at det er merket slik som foreskrevet i loven. I tillegg kom problemet med at det var mangelfull kontroll med deltakerbestemmelsen som stiller krav til at fartøyet må være egnet og utrustet for fisket.

For at fartøy skal kunne godkjennes stilles det i dag følgende vilkår:

1. Fartøyet skal være forskriftsmessig merket med registreringsnummer.
2. Fartøyet skal ha ombord de fiskeredskaper som må nyttes under fisket.
3. Fartøyet skal kunne oppbevare fangsten forskriftsmessig ombord, jfr kvalitetsforskrift for fiske og fiskevarer fastsatt 1. juli 1986.

Bifangst.

Det er avsatt 10.000 tonn til dekning av bifangst. For fartøy under 28 m lengste lengde i fartøykvoteordningen og fartøy som deltar i maksimalkvoteordningen var det i perioden 1. januar - 1. mai tillatt å ha inntil 10 % bifangst av torsk. Fra 2. mai er det tillatt med en innblanding av torsk på inntil 40 % ved fiske etter andre fiskeslag.

Fartøy i fartøykvoteordningen med 28 m lengste lengde og over må dekke eventuell bifangst innenfor fartøykvoten.

"Inntrekking" av fartøykvoter:

A. På grunn av manglende fiskeriaktivitet i løpet av 1992 og 1993.

I 1994 ble kravet til deltagelse i forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1994 (deltagerforskriften), fastsatt ved kgl.res. av 3. desember 1994, skjerpet i forhold til tidligere bestemmelser. For å beholde fartøykvoten i 1994 kreves det at fartøyet må ha levert minst 40 % av fartøykvoten i ett av årene 1992 eller 1993, jfr. deltager-forskriften § 1 c. Bestemmelsen inneholder en dispensasjonshjemmel som skal forhindre urimelige utslag i særlige tilfeller. "Inntrukket" kvantum skal tildeles i de fylkene "inntrekningen" finner sted. Denne ordningen innebærer at nye deltakere kan komme inn i fartøykvoteordningen uten at kapasiteten økes. Opplysninger som Fiskeridirektøren sitter inne med pr. i dag viser følgende :

	<u>Totalt</u>
"Inntrukne" kvoter:	208 stk
Klager over "inntrukne" kvoter:	109 "
Klager som er omgjort av Fiskeridirektøren:	26 "
Klager omgjort av Fiskeridepartementet:	14 "

B. For eier av fartøy som ikke tilfredstiller kravet til manntallsføring på blad B som følge av fylte 70 år.

Den tidligere bestemmelsen i deltakerforskriften om at eier av fartøy som har fylt 70 år, og som følge av endringen i manntallsforskriften er flyttet fra blad B til blad A, likevel kan delta i fartøykvoteordningen, er fra 1994 falt bort. Det innebærer at fartøyeiere som har fylt 70 år ikke lenger oppfyller vilkårene for deltagelse i fartøykvoteordningen. Et av kravene til deltagelse i fartøykvoteordningen er at eier av fartøy må være ført på blad B i fiskermanntallet før 1. januar 1994.

Fiskeridirektøren har med bakgrunn i ovennevnte deltakerkriterium

"trukket inn" 68 fartøykvoter hvor eier er passert 70 år og dermed blitt overført fra blad B til blad A. Disse fartøyene vil kunne delta i torskefisket under maksimalkvoteordningen.

Rekruttering.

Den 15. februar 1994 ble kriteriene for rekruttering fastsatt i deltagerforskriften § 7. En klar målsetting med rekrutteringsordningen er å legge forholdene til rette for at ungdom kan etablere seg innenfor fartøykvoteordningen i torskefisket.

Fartøykvote kunne etter rekrutteringsbestemmelsen tildeles på to grunnlag: nyrekruttering og styrking av eksisterende fartøys driftsgrunnlag. Minst halvparten av det samlede disponible torskekvantum i det enkelte fylke skulle forbeholdes yngre eiere med fartøy over 8 m lengste lengde. Det resterende kvantum kunne tildeles eiere som har fartøy over 8 m lengste lengde, som var registrert i merkeregisteret før 1. januar 1993, og som hadde behov for styrking av eksisterende fartøys driftsgrunnlag. Fartøy registrert i Nord-Troms og Finnmark omfattes ikke av kravet til fartøylengde over 8 m.

Søknadsfrist for tildeling av rekrutteringskvote var 28. februar 1994.

Følgende oversikt viser den fylkesvise fordeling av de disponible kvanta (i rund vekt) for tildeling i rekrutteringsordningen:

	<u>"friske" kvanta</u>	<u>frigjorte kvanta</u>	<u>totalt</u>
Finnmark	282 tonn	400 tonn	682 tonn
Troms	232 tonn	760 tonn	992 tonn
Nordland	232 tonn	1563 tonn	1795 tonn
Trøndelag	108 tonn	435 tonn	543 tonn
Møre og Romsdal	91 tonn	478 tonn	569 tonn
Sogn og Fjordane	50 tonn	54 tonn	104 tonn
Hordaland	0 tonn	100 tonn	100 tonn
<hr/>			
SUM	995 tonn	3790 tonn	4785 tonn

Med "friske" kvanta menes fordelingen av de avsatte 1.000 tonn til

rekrutteringsformål til konvensjonelle fartøy. Med frigjorte kvanta menes kvanta som er frigjort som følge av kravet om minimum landet 40% av fartøykvoten i ett av årene 1992 eller 1993, samt inntrekking av fartøykvote som følge av endret manntallstatus. Endret manntallstatus gjelder spesielt for fartøy i fartøykvoteordningen hvor eieren har fylt 70 år. Dette utgjør i kvantum ca 950 tonn.

Forlengelse og utskiftning.

Den 14. januar bestemte Fiskeridepartementet at utskiftninger og forlengelser foretatt senest 3. desember 1993 gir fartøy i fartøykvoteordningen kvote etter reell lengde. En tilsvarende bestemmelse gjelder for forlengelser i maksimalkvoteordningen. Den kvotemessige kostnaden ved disse endringene er beregnet til å være ca 2.000 tonn.

Fiskeridepartementet har i brev av 21. januar 1994 bedt om at Fiskeridirektøren legger til grunn at forlengelser eller utskiftninger må være registrert i Fiskeridirektoratets merkeregister senest 3. desember 1993 for at de endrede reglene skal komme til anvendelse.

3. UTVIKLINGEN I FISKET I 1994

3.1 SAMLET NORSK FISKE ETTER TORSK NORD FOR 62° N HITTIL I 1994.

Pr uke 17 (01.05) var registrert landet kvantum torsk (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

Tabell 1:

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	SUM
Norges Råfisklag	143.570	41.370	184.940
Sunnmøre og R. Fiskesalslag	16.720	13.250	29.970
Vest-Norges Fiskesalslag	1.070	280	1.350
SUM	161.360	54.900	216.260
Kvoteavsetning	218.425	117.575	336.000
% Utnyttelse	73,9%	46,7%	64,4%

Vanligvis regner en med at ca 2/3 av totalkvantumet for konvensjonelle redskaper fiskes i 1. halvår.

I de to første ukene i mai er det registrert landet ca 5.150 tonn torsk, av dette utgjør konvensjonelle redskaper ca 4.900 tonn.

3.2 KONVENSJONELLE REDSKAP

3.2.1 LOFOTFISKET

Ifølge foreløpige tall fra Norges Råfisklag er årets skreikvantum 60.455 tonn rund vekt. Dette er det høyeste kvantum siden 1984.

Følgende oversikt viser totalt skreikvantum (rund vekt), samt deltakelse i antall fartøy og antall mann påmeldt til Lofotoppsynet for årene 1983-1994.

Tabell 2:

År	Kvantum	Antall fartøy	Antall mann
1983	81.392	1.853	4.488
1984	72.341	1.836	4.543
1985	39.856	1.041	3.593
1986	23.835	905	2.347
1987	28.635	1.028	2.648
1988	18.453	933	2.349
1989	21.800	777	1.960
1990	23.757	994	1.992
1991	38.622	1.760	3.343
1992	44.688	2.030	3.780
1993	49.320	1.760	3.414
1994	60.455	1.615	3.291

Som vi ser er deltakelsen i Lofotfisket gått noe ned i 1994, dette har sannsynligvis sammenheng med godt fiske andre steder langs kysten og at den spesielle hengeprisen ble fjernet.

3.2.2. FORDELING AV FANGST PÅ REDSKAP.

Oversikten nedenfor viser fordelingen mellom de konvensjonelle redskapene (garn, line, juksa og snurrevad) pr månedskiftet april/mai for årene 1989 - 1994.

Tabell 3:

År	Garn		Line		Juksa		Snurrevad	
	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%
1989	50.130	56,4	19.818	22,3	6.029	6,8	12.932	14,5
1990	24.617	50,3	8.526	17,7	10.276	20,4	5.596	11,6
1991	52.963	51,2	17.505	16,9	21.633	20,9	11.378	11
1992	55.106	52,0	15.352	14,5	23.756	22,4	11.802	11,1
1993	64.615	51,9	21.392	17,2	20.127	16,2	18.230	14,7
1994	79.343	50,0	30.592	19,3	23.142	14,6	25.506	16,1

Av tabellen kan vi lese at snurrevad og line har økt sine andeler på bekostning av juksa og garn. Endringene er imidlertid små.

3.2.3. MAKSIMALKVOTEORDNINGEN

Foreløpige tall viser at landet kvantum pr 1. mai er kommet opp i 13.200 tonn rund vekt. Eventuelt etterslep kommer i tillegg. Samlet avsetning til maksimalkvoteordningen er 21.000 tonn.

Tabellen nedenfor viser fylkesvis fordeling av antall deltakende fartøy, samt fangst og utnyttelse av "kvotene" i år, sammenlignet med samme tidspunkt i fjor. "Kvoten" er beregnet på grunnlag av antall deltakende fartøy pr 1. mai 1993 og 1. mai 1994, og ikke på grunnlag av potensielt antall fartøy som har anledning til å delta.

Tabell 4:

Fylke	Antall deltakende fartøy		"Kvote"		Fangst		Utnyttelse %	
	1993	1994	1993	1994	1993	1994	1993	1994
Finnmark	330	214	2357	2.051	1207	968	51,2	47,2
Troms	652	526	4300	4.691	2478	2058	57,6	43,9
Nordland	1094	997	8459	10.362	4912	5298	58,1	51,1
N-Trøndelag	139	132	1053	1.332	398	381	37,8	28,6
S-Trøndelag	255	241	2307	2.824	806	970	34,9	34,3
Møre og R.	622	714	6022	8.469	2430	3281	40,3	38,7
Sogn og F.	73	71	743	962	369	481	49,7	50,0
Andre	117	100	1245	1.518	664	876	53,3	57,7
SUM	3282	2995	26486	32.209	13264	14313 ¹	50,1	44,4

Foreløpige tall pr uke 17.

Som vi ser av tabellen er det færre deltakende fartøy i maksimalkvoteordningen i år enn på samme tid i fjor. Dette er etter alt å dømme et utslag av godkjenningsordningen som ble innført for maksimalkvotefartøy i 1994.

Tabellen over indikerer en overfordeling på ca 54% av maksimalkvoteavsetningen på 21.000 tonn når en baserer seg på deltakelsen så langt i år.

Av avsetningen på 21.000 tonn er 4.000 tonn avsatt til bufferkvote. I forskriften² heter det: "Bufferkvoten vil på bakgrunn av utviklingen i fisket langs kysten, herunder utslag i samiske strøk, bli fordelt senere på året." Dette betyr at dagens fiske under maksimalkvoteordningen må stoppes når det er landet 17.000 tonn.

¹ Inkluderer ca 1100 tonn landet av trålere som fisker med konvensjonelle redskap. Dette kvantum skal avregnes avsetningen til trål.

² Forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper nord for 62° N i 1994, §9.

I fjor ble fisket innenfor maksimalkvoteordningen stoppet 3. mai. Fisket ble så åpnet igjen 10. mai innenfor 2.000 tonn av bufferkvoten. 28. august ble resten av bufferkvoten fordelt. Fisket ble dermed holdt igang ut året.

Utviklingen i fisket hittil i år er omtrent lik samme periode i fjor, til tross for at de individuelle maksimalkvotene er større. Vi forventer å måtte stoppe dette fisket i begynnelsen av juni, som følge av at vi regner med at landet kvantum da ville være kommet opp i 17.000 tonn. Med bakgrunn i utviklingen i fisket så langt i år og erfaringen fra fjorårets reguleringsopplegg, samt forventet tilgjengelighet av torsk i andre halvår, vil en kunne forvente at fiske innenfor maksimalkvoteordningen vil kunne holdes igang ut året dersom den avsatte bufferkvote benyttes, innenfor det eksisterende reguleringsopplegg, til å øke gruppekvoten til 21.000 tonn. Dermed vil alle maksimalkvotefartøy langs kysten ha anledning til å delta, også maksimalkvotefartøy hjemmehørende i samiske strøk. Hensikten med bufferkvoten vil således være oppfylt.

Fiskeridirektøren foreslår at bufferkvoten benyttes innenfor det eksisterende reguleringsopplegg, slik at fisket innenfor maksimalkvoteordningen kan foregå inntil avsetningen på 21.000 tonn er oppfisket.

3.2.4. FARTØYKVOTEORDNINGEN

Tabell 5:

	Fartøykvote for fartøy over 28 m.	Fartøykvote for fartøy under 28 m	1.konkurrans kvote for fartøy under 28 m	2.konkurrans kvote for fartøy under 28 m
Fangst	15.959	97.613	34.240	
Kvote	27.000	107.425	34.000	18.000
Rest/ overfiske	11.041	9.812	-240	

Med 1. konkurransekvote menes det maksimalkvoteregulerte fisket for fartøy under 28 m innenfor fartøykvoteordningen som startet 5. april og som ble stoppet fra og med 2. mai. Med 2. konkurransekvote menes fisket som skal starte opp 22. august.

Fartøy over 28 m er regulert med garanterte fartøykvoter for hele 1994. Fartøykvotene for fartøy under 28 m er garantert fram til og med 21. august. Etter denne dato vil eventuell rest av fartøykvoteavsetningen for denne fartøygruppen inngå i konkurransekvotefisket som starter 22. august. Pr 1. mai gjenstår det 9.812 tonn av denne avsetningen. Vi forventer at mesteparten av det som gjenstår pr 1. mai vil være oppfisket innen 22. august. Når det gjelder konkurransekvotefisket som startet 5. april så er det avsatte kvantum oppfisket. Pr 1. mai er det overfisket med 240 tonn. Det er grunn til å anta at dette overfiske vil øke noe pga etterslep i innregistreringen av fangstdata.

FARTØY UNDER 28 M.:

Tabellen nedenfor viser fylkesvis fordeling og utnyttelse av "samlet kvote". Med "samlet kvote" menes summen av fartøykvoter og maksimalkvoter i konkurransekvoteordningen tilhørende fartøy hjemmehørende i de enkelte fylkene.

Tabell 6:

FYLKESVIS FORDELING/UTNYTTELSE AV SAMLET KVOTE PR 1.MAI:							
	KVOTE				FANGST		
Fylke	Antall m. fartøykvote	Sum fartøykvote	Sum konkurr. kvote	Samlet kvote	Antall delt. fartøy	Fangst	Utnyttelse i %
Finnmark	633	20.004	12.051	32.055	585	18.770	58,6
Troms	749	23.913	14.406	38.319	713	25.256	65,9
Nordland	1.375	49.671	29.928	79.599	1351	60.082	75,5
N-Trøndelag	101	3.524	2.123	5.647	101	3.891	68,9
S-Trøndelag	129	4.048	2.438	6.486	124	4.356	67,2
Møre og R.	273	10.725	6.462	17.187	272	12.008	69,9
Sogn og F.	50	3.170	1.911	5.081	50	3.978	78,3
Hordaland	16	1.040	626	1.666	14	967	58,0
Andre	22	1.290	777	2.067	22	1.648	79,7
SUM	3.348	117.385	70.717	188.102	3232	130.956	69,6

Foreløpige tall pr uke 17

Tabellen over viser fangstmulighetene for fartøy under 28 m i fartøykvoteordningen i de enkelte fylkene. Inkludert i kolonnen fangst er også fangst under konkurransekvoteordningen. Slik det framgår av sumkolonnen i tabellen er fartøykvotene overfordelt med ca 10%, mens konkurransekvotene er overfordelt med ca 110%. Som vi ser av tabellen er utnyttelsen hittil av samlet kvote i fartøykvoteordningen for fartøy under 28 m best i Sogn og Fjordane og Nordland og dårligst i Finnmark og Hordaland.

Tabellen nedenfor viser utnyttelsen av samlet kvote fordelt på lengdegrupper. Med samlet kvote menes summen av fartøykvote og konkurransekvote for den enkelte lengdegruppe. Av tabellen ser vi at utnyttelsen av samlet kvote hittil er dårligst blant de minste lengdegruppene. Dette er som forventet all den stund de minste fartøyene pga værhindring og tilgjengelighet kom senere i gang i fisket og det forhold at kvotenøkkelen er mest gunstig for de minste fartøyene sammenlignet med historisk fangst i perioden før fartøykvoteordningen ble innført.

Tabell 7:

KVOTEUTNYTTELSE FARTØYKVOTEORDNINGEN PR 1. MAI:				
	Antall fartøy i fartøykvote ordningen	Samlet kvote	Fangst	Utnyttelse av samlet kvote
0-6.9	151	2.008	462	23,0
7-7.9	266	6.012	1.871	31,1
8-8.9	496	12.549	5.222	41,6
9-9.9	615	19.680	10.543	53,6
10-10.9	699	28.799	18.590	64,6
11-11.9	114	6.065	4.053	66,8
12-12.9	194	12.649	9.559	75,6
13-13.9	128	10.381	7.336	70,7
14-14.9	172	16.013	12.273	76,6
15-15.9	153	16.479	13.017	79,0
16-16.9	65	7.863	6.141	78,1
17-17.9	49	6.581	5.171	78,6
18-18.9	48	7.085	6.229	87,9
19-19.9	54	8.618	7.324	85,0
20-20.9	33	5.617	4.619	82,2
21-21.9	39	7.005	5.396	77,0
22-22.9	13	2.438	2.193	90,0
23-23.9	13	2.542	2.467	97,0
24-24.9	16	3.235	2.740	84,7
25-25.9	7	1.462	1.206	82,5
26-26.9	6	1.293	1.215	94,0
27-27.9	17	3.776	3.433	90,9
SUM	3.348	188.150	131.060	69,7

Foreløpige tall pr uke 17.

4. REGULERING AV FISKET FOR FARTØY UNDER 28 M I FARTØYKVOTEORDNINGEN FRA OG MED 22.AUGUST.

På bakgrunn av det som er sagt under avsnittet foran om utviklingen i fisket hittil i år er det grunn til å forutsette at fisket fra og med 22. august for denne fartøygruppen må finne sted innenfor avsetningen på 18.000 tonn.

Dette fisket kan, avhengig av grad av konkurranse en ønsker å legge inn, reguleres som:

- fritt fiske innenfor konkurransekvoten
- generell maksimalkvote
- maksimalkvote differensiert etter lengde på fartøy

Størrelsen på en eventuell generell maksimalkvote vil bestemme hvor stort konkurranseelementet blir. Dersom kvotene differensieres etter lengde på fartøyet vil grupper på meterintervall representere ett alternativ, mens få og store lengdegrupper vil være et annet alternativ.

Graden av konkurranse en ønsker i dette fisket reguleres med hvor stor overfordeling vi legger inn.

Dersom en ønsker å begrense graden av konkurranse kan et annet alternativ være å dele konkurransekvoteavsetningen inn i gruppekvoter. En slik gruppeinndeling kan gjøres på grunnlag av historisk fangst, i såfall vil en konsekvens kunne være at en vil få forskjellige stopptidspunkt i fisket for de ulike gruppene. Dersom gruppene deles inn etter kvotestigen for så å gis ulik overfordeling, jamfør ulik grad av kvoteutnyttelse etter lengde i tabell 7, vil en konsekvens være at fartøy i en gruppe av mindre fartøy vil kunne ha større kvote enn et fartøy i gruppe av større fartøy som følge av at denne gruppen har mindre overfordeling.

Fiskeridirektøren vil anbefale at graden av konkurranse reguleres med overfordeling uten bruk av gruppekvoter. Det kan også argumenteres for at det ikke er nødvendig å særlig beskytte de mindre fartøyene siden disse kan delta fra starten av i fisket som skal starte 22. august. I 1.konkurransefiske måtte de først ha fisket opp sin fartøykvote for å kunne delta.

På bakgrunn av erfaringene med 1. konkurransekvotefisket og et uttrykt ønske om et konkurranseelement i reguleringene vil en nærliggende løsning være at også konkurransekvotefisket som starter opp 22 august reguleres innenfor differensierte maksimalkvoter etter lengde på fartøyet med samme lengdeinndeling og stige som ble benyttet både for fartøykvotene og for 1. konkurransekvotefiske. Hvis en imidlertid ønsker å legge inn svært stor grad av overfordeling vil differensierte maksimalkvoter være en unødig komplisert reguleringsform, og en generell maksimalkvote vil være å foretrekke.

Hvor mye en overfordeler maksimalkvotene vil bestemme graden av konkurranse i dette fisket. Maksimalkvotene i konkurransekvotefisket som startet 5. april var overfordelt med ca 110%. Torskens tilgjengelighet forventes spesielt i starten av dette andre konkurransekvotefiske å være liten, men vil bedres utover høsten. Utviklingen i fisket vil bli også være avhengig av værforhold.

Nedenfor følger en tabell som med forskjellig grad av overfordeling viser eksempler på maksimalkvote fordelt etter lengde på fartøyet dersom en legger dagens fartøykvotestige til grunn.

Tabell 8:

Lengde	Antall fartøy	Enhets kvote	Kvote: uten overfordeling	Kvote: 110% overfordeling	Kvote: 200% overfordeling	Kvote: 300% overfordeling	Kvote: 400% overfordeling
0-6,9	151	1,0	1,3	2,7	3,8	5,0	6,5
7-7,9	266	1,7	2,2	4,6	6,5	8,5	11,1
8-8,9	496	1,9	2,5	5,1	7,3	9,5	12,4
9-9,9	615	2,4	3,1	6,5	9,2	12,0	15,6
10-10,9	699	3,1	4,0	8,4	11,8	15,5	20,2
11-11,9	114	4,0	5,2	10,8	15,3	20,0	26,0
12-12,9	194	4,9	6,4	13,2	18,7	24,5	31,9
13-13,9	128	6,1	7,9	16,5	23,3	30,5	39,7
14-14,9	172	7,0	9,1	18,9	26,7	35,0	45,5
15-15,9	153	8,1	10,5	21,9	30,9	40,5	52,7
16-16,9	65	9,1	11,8	24,6	34,8	45,5	59,2
17-17,9	49	10,1	13,1	27,3	38,6	50,5	65,7
18-18,9	48	11,1	14,4	30,0	42,4	55,5	72,2
19-19,9	54	12,0	15,6	32,4	45,8	60,0	78,0
20-20,9	33	12,8	16,6	34,6	48,9	64,0	83,2
21-21,9	39	13,5	17,6	36,5	51,6	67,5	87,8
22-22,9	13	14,1	18,3	38,1	53,9	70,5	91,7
23-23,9	13	14,7	19,1	39,7	56,2	73,5	95,6
24-24,9	16	15,2	19,8	41,0	58,1	76,0	98,8
25-25,9	7	15,7	20,4	42,4	60,0	78,5	102,1
26-26,9	6	16,2	21,1	43,7	61,9	81,0	105,3
27-27,9	17	16,7	21,7	45,1	63,8	83,5	108,6
	3348	Total kvote-kostnad	18390	38190	54030	70720	91935

110% overfordeling representerer som nevnt over samme overfordeling som i 1. konkurransekvotefiske. En forventer en noe svakere tilgjengelighet spesielt i første del av fisket som skal starte 22. august. Det kan derfor være grunn til å legge inn en større overfordeling. Imidlertid bør en ta med i

betraktning at jo større overfordeling, jo større risiko for en tidlig stopp i fisket. Dersom en ønsker å ha trygghet for at fisket kan holdes i gang ut året bør overfordelingen gjenspeile dette. Samtidig er en refordeling senhøstes som følge av for liten overfordeling lite ønskelig. Historisk sett har det i gode år med fritt fiske blitt fisket opptil 20.000 tonn i perioden september - desember. Dette skulle tilsi en stor overfordeling for å sikre at det avsatte kvantum på 18.000 tonn skal bli tatt. Det er imidlertid vanskelig å sammenligne over tid all den stund en må langt tilbake for å finne kombinasjonen fritt fiske, tilsvarende stort landet kvantum som årets kvote og god tilgjengelighet for kystflåten. Dermed blir det vanskelig å sammenligne bl a på grunn av endret fangsteffektivitet for fartøyene.

Det er grunn til å understreke at vi ikke har erfaring med tilsvarende regulering for høstfisket og at sammenligningsgrunnlaget vi har til disposisjon ikke er så godt som vi kunne ønske, slik at det å anbefale den "riktige" overfordelingen er svært vanskelig.

Dersom overfordelingen som velges overstiger 200% vil det, etter Fiskeridirektørens oppfatning, være naturlig å regulere dette fisket med en generell maksimumskvote.

For å ivareta hensyn til fordeling mellom størrelsesgrupper vil Fiskeridirektøren imidlertid foreslå at fisket reguleres med differensierte maksimumskvoter etter lengde på fartøyet med samme lengdeinndeling og stige som ble benyttet både for fartøykvotene og for 1. konkurransekvote-fiske og at overfordelingen fastsettes til 200%.

Fordeling på fartøy i de ulike gruppene fremgår av tabell 8.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget om at bufferkvoten ble benyttet innenfor det eksisterende reguleringsopplegget og ba om synspunkt om dette.

Trollvik sa at Fiskeridirektørens forslag ville innebærer at bufferkvoten ble generell ved at den ble tillagt gruppekvoten innenfor maksimumskvoteordningen. Hun hevdet at dette ville medføre at de små båtene i samiske områder ville bli rammet. Hun var derfor ikke enig i at hensikten med bufferkvoten var oppfylt.

Hun fremsatte deretter følgende forslag:

"For å oppfylle hensikten med bufferkvoten brukes denne kvoten til båter under 10 meter i samiske områder, slik at maksimalkvotefisket kan holdes i gang året ut i disse områdene."

V. J. Olsen sa at slik en vurderte den sannsynlige utviklingen i fisket ville det ikke bli nødvendig å stoppe det maksimalkvoteregulerte fiske innværende år. Dette ville da ikke ramme noen av de som fisket innenfor maksimalkvoteordningen.

Gullestad sa han mente det var mulig å bli enig om et kompromiss f.eks. ved at Fiskeridirektørens forslag fikk et tillegg som medførte at båter under 10 meter fra Nord-Troms og Finnmark ikke ville bli stoppet selv om gruppekvoten var oppfisket.

Johansen sa at det var vanskelig å vite hvilke områder som var betegnet som samiske.

Trollvik svarte at hun mente Nord-Troms og Finnmark generelt.

V. J. Olsen sa at han ville endre sitt opprinnelige forslag og foreslo følgende tillegg:

"Fartøy under 10 meter hjemmehørende i Finnmark og Nord-Troms kan fortsette fisket innenfor de fastsatte maksimalkvoter, selv om avsetningen på 21.000 tonn skulle være oppfisket."

Trollvik trakk deretter sitt forslag.

V. J. Olsen konstaterte da at det var enighet i Reguleringsrådet om å gå inn for det endrede forslaget.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til konkurransekvoter slik det fremstår i saksdokumentene.

Johansen viste til at Norges Fiskarlag hadde lagt frem en tabell med en viss utregningsforskjell, men han ville støtte Fiskeridirektørens forslag på dette punkt. Han viste imidlertid til at Norges Fiskarlag også hadde fremsatt et

forslag til periodisering av høstfisket. Han refererte deretter følgende:

"For å ivareta alle redskapsgrupper tilrår Norges Fiskarlag at det åpnes for et fiske på 10.000 tonn fra 22. august til og med 23. oktober. Videre at det åpnes for et fiske fra og med 24. oktober og ut året på de resterende 8.000 tonn, samt gjenstående og udisponert kvantum.

Han fremsatte deretter dette som forslag i tillegg til Fiskeridirektørens forslag.

Larsen sa at han var enig i Fiskeridirektørens forslag, men uenig i Johansens tillegg som innebar en periodisering som ville tvinge fiskerne til å fiske i to omganger.

Wold var enig med Larsen og så heller ingen hensikt i en oppdeling. Han mente fiske ville bli stoppet lenge før 23. oktober og at fiskerne derved måtte avslutte fisket, for så å måtte starte på nytt på et senere tidspunkt.

Bergvoll spurte om forslaget innebar en stopp når det var fisket 18.000 tonn.

V. J. Olsen svarte at fisket ville bli stoppet ved dette kvantum og at en overfordeling nettopp innebar at ikke alle kunne ta sin kvote, slik denne fremsto på kvotestigen.

Andreassen sa at Johansen hadde gitt en dårlig begrunnelse for å foreslå periodisering. Han ønsket begrunnelsen utdypet.

Johansen sa at forslaget var et resultat at organisasjonsmessig behandling og at det forelå et arbeidsutvalgsvedtak som han ikke kjente hele begrunnelse for.

Wold sa at begrunnelsen lå i et kompromiss. Ut fra tilgjengelighet og pris på fisken burde fisket egentlig starte først den 24. oktober, men at dette ville hindret de minste båtene fra å delta.

Larsen sa at oppstart av fisket 24. oktober ville være det mest økonomisk lønnsomme både for fisker og industri. Han spurte om Fiskeridirektoratet hadde vurdert å åpne for fritt fiske for fartøy under 28 meter.

Gullestad sa at det var vanskelig å finne grunnlag i statistikk som ga sikre holdepunkt for fritt fiske. Dette fordi en måtte mange år tilbake i tid for å finne kombinasjonen fritt fiske og meget god tilgjengelighet om høsten. Han sa videre at fisket om høsten ikke var sammenlignbart med fisket i de beste vårukene.

Wold sa at det i dag var like mye torsk utenfor Andenes i oktober og november som i januar og februar.

Bergvoll viste til at september alltid hadde vært en dårlig fiskemåned og at det derfor ikke var fare for noe stort fiske i denne perioden.

Benjaminson sa at det også var et poeng i Norges Fiskarlags forslag at periodisering ville innebære en fordeling mellom redskapsgrupper.

V. J. Olsen tok deretter forslagene opp til avstemming:

4 representanter (Johansen, Benjaminson, Bergvoll og Strand) stemte for Johansens forslag.

9 representanter (V. J. Olsen, Rasmussen, Wold, Bjørklund, Jakobsen, Domstein, Larsen, Trollvik og Hysvær) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

En representant (Degré) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen viste deretter til det som var fremkommet gjennom årsmøter i fylkesfiskarlag og presse vedrørende rykter om dumping av torsk. Årsaken til dette var at fiskerne på grunn av tilgjengelighet, hadde store problemer med å overholde gjeldene bifangstbestemmelser. Han viste deretter til inndragningspraksis som innebar at hvis innblandingen ble mer enn 50% torsk ville all torskefangsten være gjenstand for inndragning.

Han sa videre at det hadde vært diskutert å endre inndragningspraksis slik at inndragning av hele torskefangsten kun fant sted når innblandingen oversteg 60%. Han sa også at det hadde vært vurdert å øke bifangstprosenten til f.eks. 45%, men at en anså at problemet med innblanding ikke ville være så stort i sommermånedene, f.eks. i fløylinefisket.

Wold var enig i at problemet ikke var fremtredende i fløylinefisket, men at det var et stort problem i fiske med snurrevad. Han fremholdt at de som fisket med denne redskapen måtte lete for å finne andre fiskeslag enn torsk.

V. J. Olsen fremhevet at det var viktigere at fisken kom på land og ble registrert i statistikken, enn at totalkvoten eventuelt ble overfisket i beskjeden grad. Han ønsket derfor å endre inndragningspraksis.

Wold sa at dette ville lette samvittigheten for en del fiskere. Han mente at en kunne vurdere f.eks. et kvantum på 1.000 kg pr. mann i uken som et alternativ til bifangst. Han hevdet at det var de fiskerne som lojalt prøvde å overholde regelverket som var taperne.

Larsen var enig i at endret inndragningspraksis eventuelt kombinert med ukeavregning ville avhjelpe en del av problemet.

V. J. Olsen sa at han oppfattet at det var enighet om at hvis inndragningspraksis ble endret ville dette avhjelpe en del av problemet.

Bergvoll var skeptisk til om Fiskeridirektørens forslag kunne løse den miljøkriminaliteten dumping innebar. Han sa at en endring lett kunne skape nye problem. En liberalisering av inndragningspraksis ville gi en ytterligere stimulans til å fiske bifangst.

Gullestad presiserte at bifangstproblematikken var et svært vanskelig område. Han konstaterte at det i rådet var et visst syklisk preg over debatten omkring bifangst. Han pekte på at i reguleringsrådsmøter i desember måned var det liten vilje til å sette av kvantum til dekning av bifangst. Han uttrykte ønske om at problemet ble tatt like alvorlig i desembermøtet og fremhevet at fleksibilitet var avhengig av at det var gitt rammer.

V. J. Olsen oppsummerte og konkluderte med at hvis inndragningspraksis ble endret ville dette kunne medvirke til at utkastet ble mindre.

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN
J-59-94
(J-43-94 UTGÅR)

Bergen, 19.5.1994
FM/BJ

**FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM ADGANG TIL Å DELTA I FISKET
ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° N I 1994.**

Fiskeridepartementet har 18. mai 1994 i medhold av § 12 i forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1994, fastsatt ved kgl.res. av 3. desember 1993, jfr. §§ 6 og 8 i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om deltakelsen i fiske bestemt:

I

I forskrift nr. 1080 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1994, fastsatt ved kgl.res. av 3. desember 1993 gjøres følgende endringer:

§ 2 tredje ledd (nytt) skal lyde:

Fiskeridirektøren kan dispensere fra bestemmelsen i § 1 bokstav c) i tilfeller hvor et fartøy har inngått i et utviklingsprosjekt, og tidligere er tildelt torskekvote i medhold av § 2 siste ledd i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

.....

Forskriften lyder etter dette:

**FORSKRIFT OM ADGANG TIL Å DELTA I FISKET ETTER TORSK MED
KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° N I 1994.**

I medhold av §§ 6 og 8 i lov 16.juni 1972 nr. 57 om deltakelsen i fiske og § 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. er det ved kgl. res. av 3. desember 1993 fastsatt følgende forskrift:

KAP. I. FARTØYKVOTEORDNINGEN.**§ 1. Vilkår for deltakelse.**

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- b) Eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermantallet før 1. januar 1994.
- c) Fartøyet må i 1993 ha vært med i fartøyskvoteordningen og levert minst 40 prosent av sin fartøyskvote i et av årene 1992 eller 1993.

Fiskeridirektøren kan i særlige tilfeller dispensere fra kvantumskravet i bokstav c).

§ 2. Dispensasjon.

Fiskeridepartementet kan dispensere fra bestemmelsen i § 1, litra b) i tilfeller hvor eier(e) ut fra distriktsmessige hensyn er gitt ervervstillatelse for et fartøy i medhold av dispensasjonsbestemmelsen i § 4 tredje ledd i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fiske.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra § 1, bokstav c) i tilfeller hvor eier i perioden 1987-1989 har besittet offentlig verv (stortingsrepresentant, ordfører o.l.) eller verv i en fiskerierorganisasjon, og av den grunn ikke oppfylte kvantumskravet for å delta i fartøyskvoteordningen i 1990, jr. § 1 i forskrift av 08.12.1989 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1990. Slik dispensasjon kan bare gis eier som har fratrudd slike verv og vedkommende må kunne dokumentere tidligere deltakelse i torskefiske med konvensjonelle redskap nord for N 62° med eget fartøy.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra bestemmelsen i § 1 bokstav c) i tilfeller hvor et fartøy har inngått i et utviklingsprosjekt, og tidligere er tildelt torskekvote i medhold av § 2 siste ledd i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 3. Fartøyskvoten.

Fiskeridepartementet fastsetter ved forskrift kvoten for fartøy som fyller vilkårene i § 1.

§ 4. Salg av fartøy.

Ved salg av fartøy som er med i fartøyskvoteordningen tildeles ikke fartøyskvote til ny

eier.

Ved salg av fartøy innenfor samme fylke kan Fiskeridirektøren likevel tildele kvote til ny eier. Kjøper må være ført på blad B i fiskermanntallet før 1. januar 1994 og både kjøper og selger må være manntallsført i samme fylke minst 6 måneder før kjøp av fartøy. Slikt salg medfører at selgers kvote bortfaller.

Søknad om fartøykvote fra den nye eier etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettlederen på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen i annet ledd.

§ 5. Utskifting av fartøy.

Ved utskifting av fartøy med fartøykvote kan Fiskeridirektøren tildele eier kvote til erstatningsfartøyet. Utskiftingsfartøyet kan ikke tildeles ny fartøykvote.

Utskifting til større fartøy etter 3. desember 1993 medfører ikke økt kvote.

Ved skifte til mindre fartøy skal kvoten utregnes etter erstatningsfartøyetets lengde.

Søknad om tildeling av fartøykvote etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettleder på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

Ved forlengelse av fartøy foretatt etter 3. desember 1993 gis ikke økt kvote.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra bestemmelsen i femte ledd for fartøy som ut fra stabilitets- og sikkerhetshensyn er anbefalt ombygget/forlenget av Sjøfartsdirektoratet. Fartøyet må være ferdigstilt etter slik ombygging/forlengelse før 1. januar 1994.

§ 6. Overføring av kvote til leid fartøy.

Fartøykvote som er tildelt det enkelte fartøy kan med unntak av de tilfeller som fremgår av § 5 i denne forskrift ikke overføres til annet fartøy, men må fiskes og leveres av fartøy som er tildelt kvoten.

Fiskeridirektøren kan ved forlis og havari som antas å ville medføre at fartøyet ikke vil kunne ta sin tildelte fartøykvote, dispensere fra forbudet i første ledd.

Første og annet ledd får tilsvarende anvendelse for fartøy som deltar i torskefiske etter § 6 i forskrift av 22. desember 1993 nr. 1342 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1994.

§ 7. Rekruttering.

Fiskerisjefene kan innenfor rammen av frigjorte kvoter i det enkelte fylke tildele fartøyskvoter til eiere av fartøy som ikke oppfyller vilkårene i § 1 punkt c). Fiskeridirektøren fastsetter fylkesvise kvanta for frigjorte kvoter.

Fiskerisjefene i de fylker som er angitt i tredje ledd kan i tillegg innenfor rammen av 120 enhetskvoter, jfr. § 5 i forskrift av 23.12.1993 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for N 62° i 1994, tildele fartøyskvoter til eiere av fartøy som ikke oppfyller vilkårene i § 1 punkt c).

Enhetskvotene er fordelt fylkesvis slik:

Finnmark:	34 enhetskvoter
Troms:	28 enhetskvoter
Nordland:	28 enhetskvoter
Nord- og Sør-Trøndelag:	13 enhetskvoter
Møre og Romsdal:	11 enhetskvoter
Sogn og Fjordane:	6 enhetskvoter

Innen hvert fylke skal minst halvparten av de kvanta som er angitt i første og tredje ledd forbeholdes tildeling etter vilkårene i femte ledd. Resterende kvanta tildeles etter vilkårene i sjuende ledd.

Etter søknad kan tillatelse gis til yngre eiere av fartøy som er over 8,0 meter lengste lengde. Søkerne må gjennom innrapportert driftstid i ferieordningen i Garantikassen kunne dokumentere tidligere deltakelse i torskefiske nord for N 62°. Lengdebestemmelsen omfatter ikke fartøy registrert i Nord-Troms (kommunene Kvænangen, Skjervøy, Nordreisa, Kåfjord, Karlsøy, Lyngen og Storfjord) og Finnmark.

Fiskeridepartementet kan gi utfyllende retningslinjer om praktiseringen av bestemmelsen i femte ledd.

Etter søkna kan tillatelse også gis til eiere av fartøy som er over 8,0 meter lengste lengde, innført i merkeregisteret før 1. januar 1993, og som har behov for styrking av eksisterende fartøys driftsgrunnlag, jfr. fjerde ledd siste punktum. Lengdebestemmelsen får tilsvarende anvendelse som i femte ledd siste punktum.

Fiskeridirektøren er klageinstans for vedtak truffet etter denne paragraf.

KAP. II. MAKSIMALKVOTEORDNINGEN.

§ 8. Vilkår for deltakelse.

Fartøy som ikke oppfyller vilkårene under § 1 vil kunne delta i en

maksimalkvoteordning innenfor en nærmere avsatt gruppekvote.

Eiere av fartøy som nevnt i første ledd må være innført i fiskermantallet før 1. januar 1994.

Fartøy som skal delta må være innført i merkeregisteret før 1. januar 1993 og være egnet og utrustet for torskefiske. Fartøy merkeregistrert i Nord-Troms (kommunene Kvænangen, Skjervøy, Nordreisa, Kåfjord, Karlsøy, Lyngen og Storfjord) og Finnmark kan likevel delta hvis registrering har skjedd innen 3. desember 1993.

Fartøy med ringnottillatelse etter forskrift av 2. mars 1979 om adgangen til å delta i fisket med ringnot, har ikke anledning til å delta etter denne bestemmelsen.

Eiere av fartøy som deltar i fartøykvoteordningen, har ikke rett til å fiske maksimalkvote med annet fartøy. Slikt fartøy har heller ikke adgang til å delta i fiske med andre hovedsmenn.

Fiskeridepartementet fastsetter ved forskrift nærmere regler for maksimalkvoteordningen etter denne paragraf.

§ 9. Godkjenning.

Fartøy må ha særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratet som viser at vilkårene i § 8 tredje ledd er oppfylt. Fiskeridepartementet kan gi nærmere bestemmelser om fremstilling for kontroll.

§ 10. Utskifting av fartøy.

Fiskeridirektøren kan tillate utskifting av fartøy i maksimalkvoteordningen.

Søknad om utskifting etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettleder på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

KAP. III. FELLESBESTEMMELSER.

§ 11. Endret eiersammensetning.

Endring av eiersammensetningen til et fartøy som kan delta i torskefiske i henhold til forskriftens § 1, foretatt etter 3. desember 1993, gir ikke adgang til å fiske maksimalkvote etter § 8 i denne forskrift, jfr. forskriftens § 8 femte ledd.

§ 12.

Eier av fartøy som blir slettet av fiskermanntallet på grunn av manglende trygdeinnbetaling, jfr. § 1 annet ledd i lov av 28. juni om pensjonstrygd for fiskere, mister retten til å delta i fiske etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°N.

Ved senere innbetaling av premie og derved gjenopptakelse i fiskermanntallet, kan eier av fartøy ved melding til Fiskeridirektøren, delta i fiske med virkning fra ny manntallsføring.

Melding må sendes via fiskerirettleder.

§ 13. Bemyndigelse.

Fiskeridepartementet kan oppheve eller endre denne forskrift.

§ 14. Straffebestemmelse.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne forskrift eller medvirker hertil, straffes i henhold til § 11 i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fisket og § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 15. Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1994. Forskrift nr. 889 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1993 oppheves med virkning fra 1. januar 1994.

.....

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN
J-40-94
(J-5-94 UTGÅR)

Bergen, 29.3.1994
SÅJ/BJ

FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° N I 1994.

Fiskeridepartementet har 25. mars 1994 i medhold av §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og §§ 3 og 8 i forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1994, fastsatt ved kgl.res. av 3. desember 1993, bestemt:

I

I forskrift av 22.12.1993 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1994, gjøres følgende endringer:

§ 3. Fiskestopp, nytt tredje ledd, skal lyde:

Uten hinder av forbudet i andre ledd kan utsetting av faststående redskap skje etter kl 1600 mandag 4. april 1994.

Tidligere tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 12. Bifangst for fartøy under 28 meter lengste lengde (endret) skal lyde:

I stopp-perioden etter § 3 er det forbudt å ha mer enn 10% bifangst av torsk regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst ved fiske etter andre fiskeslag. Bifangst skal belastes fartøyets kvote.

Dersom fartøy har fisket opp fartøykvoten etter §§ 5 og 7, eller maksimalkvoten etter §§ 6 og 9 eller når fisket er stoppet etter § 6 siste ledd, eller når fisket er stoppet etter § 10 er det forbudt å drive et fiske etter torsk.

Uavhengig av bestemmelsen i annet ledd gjelder følgende bifangstregler ved fiske etter andre fiskeslag unntatt rognkjeks:

Fartøy under 28 m i fartøykvoteordningen, maksimalkvoteordningen og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap unntatt not og som ikke har adgang til å fiske

torsk: I tiden 1. januar - 1. mai er det tillatt å ha inntil 10% bifangst av torsk regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fra 2. mai er det tillatt å ha inntil 40% bifangst av torsk regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

.....

FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° N I 1994.

Fiskeridepartementet har 28. mars 1994 i medhold av §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og §§ 3 og 8 i forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1994, fastsatt ved kgl.res. av 3. desember 1993, bestemt:

I

I forskrift av 22.12.1993 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1994, gjøres følgende endringer:

§ 12. Bifangst for fartøy under 28 meter lengste lengde.

Overskriften endres til

§ 12. Bifangst.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

.....

Forskriften lyder etter dette:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° N I 1994.

Fiskeridepartementet har 22. desember 1993 i medhold av §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og §§ 3 og 8 i forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1994, fastsatt ved kgl.res. av 3. desember 1993 bestemt:

KAP. I. GENERELLE BESTEMMELSER.**§ 1. Forbud mot fiske.**

Det er forbudt for norske fartøy som driver fiske med konvensjonelle redskap å fiske torsk nord for 62° N i 1994. Forbudet gjelder også for forsøksfiske og for norske fartøy som nyttes i fiske etter torsk i dette området av andre enn norske statsborgere, eller de som er likestillt med norske statsborgere etter § 1 annet ledd i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan fartøy som omfattes av bestemmelsene i denne forskrift og som driver fiske med konvensjonelle redskap, fiske inntil 217.425 tonn rund vekt nord for 62° N i 1994.

Av dette kvantum avsettes det 10.000 tonn rund vekt til dekning av bifangst.

§ 2. Fiske på andre lands kvoter.

Forbudet i § 1 gjelder ikke når fisket foregår innenfor en kvote tildelt av annen stat. Slikt fiske må være godkjent av Fiskeridepartementet i samsvar med prosedyrer avtalt mellom Norge og vedkommende stat.

Søknad om godkjenning sendes Fiskeridirektoratet vedlagt kopi av avtalen om fiske på annet lands kvote. I avtalen må det spesifiseres hvilke fartøy avtalen gjelder, hvilket fiskeslag og hvilket kvantum som skal fiskes, hvilken redskap som skal nyttes og i hvilken periode og hvilket område det skal fiskes.

Fiskeridirektoratet kan stoppe norske fartøys fiske på andre lands kvoter dersom vedkommende stats totale kvote er beregnet oppfisket.

§ 3. Fiskestopp.

I området nord for 62° N er det forbudt å fiske torsk med konvensjonelle redskap i følgende tidsrom:

Fra onsdag 30. mars 1994 kl 1700 til mandag 4. april 1994 kl 2400. For fiske med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 5. april 1994 kl 1000.

Uten hinder av forbudet i andre ledd kan utsetting av faststående redskap skje etter kl 1600 mandag 4. april 1994.

Redskap som på grunn av uvær ikke kan tas opp innen fiskestoppen etter denne

paragraf begynner, skal tas opp så snart som mulig etter at værhindringen er over.

KAP. II. FARTØY SOM TILFREDSTILLER KRAVENE TIL DELTAKELSE I FARTØYKVOTEORDNINGEN

§ 4. Gruppe- og periodekvoter.

1. Fartøy under 28 m lengste lengde kan totalt fiske inntil 159.425 tonn.
  - a) Av dette kvantum avsettes det 105.425 tonn for perioden fra 1. januar 1994 fram til og 21. august 1994. Dette fisket reguleres med fartøykvoter i henhold til § 5.
  - b) Fra 5. april 1994 til 21. august 1994 avsettes det 34.000 tonn. Dette fisket reguleres med maksimalkvoter i henhold til § 6.
  - c) Fra 22. august 1994 til 31. desember 1994 avsettes det 18.000 tonn.
2. Fartøy med 28 m lengste lengde og over kan fiske inntil 27.000 tonn. Dette fisket reguleres med fartøykvoter over hele året, jfr. § 7. Minst 20% av det enkelte fartøys kvote må fiskes etter 1. september 1994.

§ 5. Fartøy under 28 m lengste lengde.

Fartøykvoteordning.

Det enkelte fartøy under 28 m som tilfredsstiller vilkårene for deltakelse etter § 1 i forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1994, fastsatt ved kgl.res. av 3. desember 1993, kan fram til 21. august 1994 fiske følgende kvanta torsk rund vekt:

Fartøylengde	Enhetskvoter	Fartøykvote
0 - 6,9 m l.l.	1,0	8,3 tonn
7 - 7,9	1,7	14,1 "
8 - 8,9	1,9	15,8 "
9 - 9,9	2,4	20,0 "
10 - 10,9	3,1	25,7 "
11 - 11,9	4,0	33,2 "
12 - 12,9	4,9	40,7 "
13 - 13,9	6,1	50,6 "
14 - 14,9	7,0	58,1 "
15 - 15,9	8,1	67,2 "
16 - 16,9	9,1	75,5 "

17 - 17,9	10,1	83,8 "
18 - 18,9	11,1	92,1 "
19 - 19,9	12,0	99,6 "
20 - 20,9	12,8	106,2 "
21 - 21,9	13,5	112,1 "
22 - 22,9	14,1	117,0 "
23 - 23,9	14,7	122,0 "
24 - 24,9	15,2	126,2 "
25 - 25,9	15,7	130,3 "
26 - 26,9	16,2	134,5 "
27 - 27,9	16,7	138,6 "

§ 6. Fartøy under 28 m lengste lengde.

Maksimalkvoteordning.

Fartøyene nevnt i § 5 kan dersom fartøyet har fisket opp sin fartøykvote før 21. august 1994, i perioden 5. april til 21. august 1994, i tillegg maksimalt fiske følgende kvanta torsk rund vekt.

Fartøylengde	Maksimalkvote
0 - 6,9 m l.l.	5,0
7 - 7,9	8,5
8 - 8,9	9,5
9 - 9,9	12,0
10 - 10,9	15,5
11 - 11,9	20,0
12 - 12,9	24,5
13 - 13,9	30,5
14 - 14,9	35,0
15 - 15,9	40,5
16 - 16,9	45,5
17 - 17,9	50,5
18 - 18,9	55,5
19 - 19,9	60,0
20 - 20,9	64,0
21 - 21,9	67,5
22 - 22,9	70,5
23 - 23,9	73,5
24 - 24,9	76,0
25 - 25,9	78,5
26 - 26,9	81,0
27 - 27,9	83,5

Fiskeridirektøren kan innenfor perioden 5. april til 21. august 1994 stoppe fisket for fartøy som har fisket opp sin fartøykvote, og som fisker innenfor

maksimalkvoteordningen, jfr. § 4 punkt 1b), når kvoteavsetningen i § 4 punkt 1b) eller når summen av kvoteavsetningene i § 4 punkt 1a) og 1b) er beregnet oppfisket.

§ 7. Fartøy med 28 m lengste lengde og over.

Det enkelte fartøy over 28 m som tilfredsstiller vilkårene for deltakelse etter § 1 i forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1994, fastsatt ved kgl.res. av 3. desember 1993, kan i 1994 fiske følgende kvanta torsk rund vekt, jfr. § 4 punkt 2:

Fartøylengde	Enhetskvote	Fartøykvote
28-28,9	1,00	300,3
29-29,9	1,02	306,3
30-30,9	1,05	315,3
31-31,9	1,07	321,3
32-32,9	1,09	327,3
33-33,9	1,12	336,3
over 34 m l.l.	1,14	342,3

Den kvoten et fartøy kan fiske etter denne paragraf, kan ikke overskrides selv om fartøyet fisker etter andre fiskeslag enn torsk.

§ 8. Trålere med kombinasjonsdrift.

Fartøy som har konsesjon for å drive trålfiske etter torsk, jfr. forskrift av 12. desember 1986 om tillatelse til å drive fiske med trål, og som driver slikt fiske i kombinasjon med konvensjonelle redskap kan i 1994 ikke fiske mer enn fartøykvoten for vedkommende størrelsesgruppe med mindre fartøyet er tildelt større kvote i medhold av forskrift om regulering av trålfiske etter torsk og hyse nord for 62° N i 1994.

KAP.III. MAKSIMALKVOTEORDNINGEN

§ 9. Deltakende fartøy.

Merkeregistrerte fartøy som nevnt i § 8 i forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1994, fastsatt ved kgl.res. av 3. desember 1993, vil i 1994 kunne delta i en maksimalkvoteordning innenfor en gruppekvote på 21.000 tonn torsk rund vekt. Av dette kvantum avsettes en bufferkvote på 4.000 tonn rund vekt. Bufferkvoten vil på bakgrunn av utviklingen i

fisket langs kysten, herunder utslag i samiske strøk, bli fordelt senere på året.

Det enkelte fartøy som nevnt i første ledd kan i 1994 med konvensjonelle redskap maksimalt fiske følgende kvanta torsk rund vekt:

Fartøylengde	Maksimalkvote
0 - 5,9 m l.l.	6 tonn
6 - 7,9 m l.l.	9 "
8 - 9,9 m l.l.	13 "
10-14,9 m l.l.	15 "
15 m l.l. og over	17 "

Forlengelse av fartøy som er foretatt etter 3. desember 1993 gir ikke grunnlag for økt kvote.

Eier av fartøy med maksimalkvote kan ikke ta maksimalkvote med annet fartøy. Slikt fartøy har heller ikke anledning til å delta med andre som hovedsmenn.

KAP.IV. FELLESBESTEMMELSER, FRITIDSFISKE M.M.

§ 10. Stopp i fisket.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når gruppekvote eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

§ 11. Leveringsbestemmelse.

Hvert fartøy kan bare fiske og levere en kvote. Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres, men må leveres av dette fartøy. Det er også forbudt å motta og levere fangst fisket av annet fartøy.

§ 12. Bifangst.

I stopp-perioden etter § 3 er det forbudt å ha mer enn 10% bifangst av torsk regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst ved fiske etter andre fiskeslag. Bifangst skal belastes fartøyets kvote.

Dersom fartøy har fisket opp fartøykvoten etter §§ 5 og 7, eller maksimalkvoten etter §§ 6 og 9 eller når fisket er stoppet etter § 6 siste ledd, eller når fisket er stoppet etter § 10 er det forbudt å drive et fiske etter torsk.

Uavhengig av bestemmelsen i annet ledd gjelder følgende bifangstregler ved fiske eller andre fiskeslag unntatt rognkjeks:

Fartøy under 28 m i fartøykvoteordningen, maksimalkvoteordningen og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap unntatt not og som ikke har adgang til å fiske torsk: I tiden 1. januar - 1. mai er det tillatt å ha inntil 10% bifangst av torsk regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fra 2. mai er det tillatt å ha inntil 40% bifangst av torsk regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

§ 13. Oppdrett/føring av fisk.

Dersom fangster eller deler av fangster skal leveres/anvendes til oppdrett/føring, skal det på skjema fastsatt av Norges Råfisklag føres leverings/overføringsoppgave. Den skal inneholde opplysninger om fartøyets navn og registreringsnummer, fiskeslag, vekt, størrelsessortement og tidspunkt for overlevering. Oppgaven sendes umiddelbart til Norges Råfisklag.

§ 14. Fritidsfiske.

Fritidsfiske kan foregå med stang og håndsnøre, ett garn på inntil 30 meter, en line på inntil 100 angler samt inntil 3 ruser pr. husstand. Fisket må avgrenses til de kvanta torsk som går med til egen husholdnings behov for fisk til konsum.

Juksamaskin blir ikke regnet som håndsnøre etter denne paragraf. Fiskeridirektøren kan i særskilte tilfeller dispensere fra redskapsbegrensningen i første ledd.

§ 15. Straffebestemmelse.

Forsettlig eller uaktsomt brudd på denne forskrift straffes i henhold til § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. Inndragning kan skje etter samme lovs § 54.

§ 16. Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1994 og gjelder til og med 31. desember 1994. Samtidig oppheves forskrift av 18.12.1992 nr. 1170 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N.BR. i 1993.

.....

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
 Sentralbord: 07 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag
 Telefax: 07 53 47 42
 Fra 28.10.93:
 Telefon: 73 52 96 80
 Telefax: 73 53 47 42

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

31.05.1994	
SAKS NR.	FILE NR.
228	107
T E L E F A X	

31.05.1994
 J.nr.0710/94
 ark.,
 EL/-

VJO
 HC
 Fpk
 HW
 LUP
 HY
 ND
 HV
 FM

REGULERINGSOPPLEGGET FOR FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAPER - HØSTKVOTEN 1994.

Norges Fiskarlag har i arbeidsutvalgsmøtet 31.05.1994 drøftet "reguleringsopplegget for fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper - høstkvoten 1994" og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag viser til at det er avsatt et kvantum på 18.000 tonn til et fiske etter torsk nord for 62° N med konvensjonelle redskaper fra 22. august 1994 for fartøy under 28 meter med fartøykvote.

Det vises videre til at det vil gjenstå et begrenset kvantum av fartøykvoteavsetningen og at det i tillegg er et udisponert kvantum til fordeling.

Norges Fiskarlag tilrår at fisket gjennomføres som et maksimalkvotefisket etter følgende stige:

Fartøylengde	Maksimalkvote
Under 7 m	3.8 tonn
7 - 7.9 m	6.4 tonn
8 - 8.9 m	7.2 tonn
9 - 9.9 m	9.1 tonn
10 - 10.9 m	11.8 tonn
11 - 11.9 m	15.2 tonn
12 - 12.9 m	18.7 tonn
13 - 13.9 m	23.2 tonn
14 - 14.9 m	26.7 tonn
15 - 15.9 m	30.9 tonn
16 - 16.9 m	34.7 tonn
17 - 17.9 m	38.5 tonn
18 - 18.9 m	42.3 tonn
19 - 19.9 m	45.8 tonn
20 - 20.9 m	48.8 tonn
21 - 21.9 m	51.5 tonn
22 - 22.9 m	53.8 tonn
23 - 23.9 m	56.1 tonn
24 - 24.9 m	58.0 tonn
25 - 25.9 m	59.9 tonn
26 - 26.9 m	61.8 tonn
27 - 27.9 m	63.7 tonn

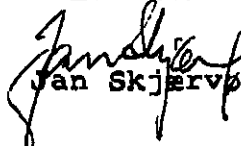
Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

For å ivareta alle redskapsgrupper tilrår Norges Fiskarlag at det åpnes for et fiske på 10.000 tonn fra 22.august til og med 23. oktober. Videre at det åpnes for et fiske fra og med 24. oktober og ut året på de resterende 8.000 tonn samt gjenstående og udisponert kvantum.

Det forutsettes at fisket følges nøye, og at maksimalkvotene blir justert dersom utviklingen tilsier at det er grunnlag for dette."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

ORIENTERING OM FISKE ETTER HYSE.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene hvor det heter:

1. TOTALKVOTE FOR 1994

I den norsk - russiske fiskerikommisjonen ble det enighet om følgende: TAC for norsk-arktisk hyse ble fastsatt til 120.000 tonn. Av denne kvoten ble 8.000 tonn avsatt til tredjeland. De resterende 112.000 tonn ble delt likt mellom de to parter. Etter en overføring på 6.000 tonn fra Russland til Norge ble fordelingen 62.000 tonn til Norge og 50.000 tonn til Russland.

I tillegg kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn. Slik at norske fiskere tilsammen kan fiske inntil 67.000 tonn i 1994.

2. REGULERINGSOPPLEGGET FOR 1994

Den norske kvoten på 67.000 tonn ble fordelt med 22.000 tonn til trålerne og 45.000 tonn til den konvensjonelle flåten.

Totalkvantumet på 45.000 tonn til den konvensjonelle flåten er periodisert slik at det før 2. juli kan fiskes inntil 27.000 tonn. Fra 3. juli og ut året er det avsatt 18.000 tonn.

Fisket etter hyse med konvensjonelle redskaper er i år regulert med en generell maksimumkvote. Denne var i utgangspunktet på 135 tonn, men ble den 19. april etter en vurdering av utviklingen i fisket øket til 200 tonn. Det ble da vurdert at en økning i maksimumkvoten eller et fritt fiske ikke ville representere noen fare for stopp i fisket før 2. juli. I forhold til totalkvoten for konvensjonelle redskap på 45.000 mente en at god tilgjengelighet i andre halvår kunne føre til en større deltakelse slik at vi ved å oppheve maksimumkvoteordningen allerede 19. april, kunne risikere å måtte stoppe fisket før årets utløp. En valgte således i første omgang å øke den generelle maksimumkvoten.

Det direkte fisket kan stoppes når det gjenstår 2.000 tonn. Dette kvantum skal dekke eventuell bifangst av hyse i fisket etter andre arter. Det er tillatt å ha inntil 20% innblanding av hyse i fisket etter andre arter, når det direkte hysefisket er stoppet og/eller de enkelte fartøy har fisket opp sine maksimalkvoter.

3. UTVIKLINGEN I FISKET I 1994.

3.1. SAMLET NORSK HYSEFISKET NORD FOR N62°.

Pr uke 17, (1. mai) var registrert landet kvantum hyse (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

Tabell 1:

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	SUM
Norges Råfisklag	8.880	7.703	16.583
Sunnmøre og R. Fiskesalslag	3.809	4.865	8.674
Vest-Norges Fiskesalslag	256	94	350
SUM	12.945	12.662	25.607
Kvoteavsetning	45.000 (27.000)	22.000	67.000
Utnyttelse %	28,8% (47,9%)	57,5%	38,2%

Tallene i parentes viser avsetningen fram til 2. juli og utnyttelsen av denne.

I de to første ukene i mai er det registrert landet ca 1320 tonn hyse, herav 1300 tonn med konvensjonelle redskaper.

3.2 KONVENSJONELLE REDSKAPER

Pr 1.mai er det fisket knapt 13.000 tonn hyse med konvensjonelle redskaper. På samme tidspunkt i fjor var det fisket i overkant av 8.000 tonn hyse.

Tabell 2 viser hvordan landet kvantum hittil i år fordeler seg på de forskjellige lengdegruppene sammenlignet med tilsvarende fangstperiode i 1993.

Tabell 2: Antall deltagende fartøy og fangst fordelt på lengdegrupper pr 1 mai 1993 og 1994:

Lengdegr.	Antall fartøy 1993	Fangst 1993	Antall fartøy 1994	Fangst 1994
0 - 7,9	1.126	302	1094	364
8 - 12,9	2.278	1823	2551	2589
13 - 20,9	698	2389	739	4512
21 - 27,9	111	626	127	1477
28m og over	84	2997	86	3997
uoppgitt	17	6	28	6
SUM	4314	8143	4625	12945

Foreløpige tall pr uke 17.

Av tabellen over ser vi at deltakelsen i 1994 er noe større enn i 1993 og at alle fartøygrupper med unntak av den minste gruppen har hatt en sterk økning i landet fangst i 1994 i forhold til 1993. Totalt antall deltagende fartøy i hysefisket hittil i år er 4625, av disse har 3285 fartøy landet mindre enn 1 tonn hyse. I fjor deltok totalt 4314 fartøy pr uke 17, av disse hadde 3163 fartøy landet mindre enn 1 tonn.

Tabell 3 viser den fylkesvise fordeling av landet kvantum hyse fordelt etter båtens hjemstedsfylke.

Tabell 3: Fylkesvis fordeling av antall deltakende fartøy og fangst, samt fylkenes andel av samlet fangst pr 1.mai 1994 sammenlignet med samme tidspunkt i 1993:

Fylke	Antall deltakende fartøy	Fangst	Andel av samlet fangst-94	Andel av samlet fangst-93
Finnmark	583	2230	17,2%	12,7%
Troms	855	1853	14,3%	13,5%
Nordland	1723	3662	28,3%	28,4%
N-Trøndelag	194	186	1,4%	1,7%
S-Trøndelag	282	281	2,2%	1,2%
Møre og R.	764	3420	26,4%	28,1%
Sogn og F.	121	951	7,3%	12,1%
Hordaland	39	236	1,8%	1,2%
Andre	64	126	1,0%	1,1%
SUM	4625	12945	99,9%	100%

Foreløpige tall pr uke 17.

Av tabellen over kan vi se at Finnmark har økt sin prosentandel av totalfangsten i 1994 i forhold til 1993. Videre er prosentandelen av totalfangsten for fylkene Møre og Romsdal og Sogn og Fjordane redusert i forhold til 1993.

Utviklingen i fisket etter hyse med konvensjonelle redskap hittil i år er svakere enn forventet. Det er sannsynlig at det vil gjenstå et betydelig kvantum av avsetningen i første periode ved periodens utløp 2. juli. Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket nøye og endre reguleringen dersom dette skulle vise seg nødvendig for å sikre at kvoten for konvensjonelle redskaper blir tatt.

I 1993 ble fisket etter hyse med konvensjonelle redskap sluppet fritt 3. september. Det ble fisket 30.496 tonn hyse med konvensjonelle redskaper i 1993, slik at avsetningen på 30.375 ble oppfisket.

V. J. Olsen viste til at hyse var lagt frem som en orienteringssak, og han sa at Fiskeridirektøren allerede 19. april hadde funnet å kunne øke maksimalkvoten for fartøy som fisket med konvensjonelle redskap.

Maråk viste til trålernes hyseandel og fremholdt at det var oppstått problemer for en del av trålerne som allerede hadde fisket opp sin tildelte hysekvote. Han mente at Reguleringsrådet på grunnlag av det tilgjengelige totalkvantum i 1994 burde ta stilling til en 5% bifangstregel for trålerne. Han påpekte at dette ikke var et ressursprørsmål, men et økonomisk spørsmål. Dette fordi hysen allerede ble fisket som uunngåelig bifangst. Det var derfor bare spørsmål om hvorvidt inndragning skulle finne sted. Han oppfordret Reguleringsrådet til å vise velvilje på dette punkt.

V. J. Olsen sa at oppfordringen var notert og at han skulle vurdere dette.

Wold fremhevet at reguleringen av hysefisket var en god regulering for kystfiskerne. Han presiserte imidlertid at en ikke måtte være for rask med å vurdere økning av maksimalkvoten.

Bjørklund sa at han støttet Maråks oppfordring og ba Fiskeridirektøren vurdere bifangst av hyse for trålerne.

V. J. Olsen konstaterte deretter at ikke fremkom flere synspunkt omkring fiske etter hyse.

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN
J-45-94
(J-194-93 UTGÅR)

Bergen, 19.4.1994
FM/BJ

**FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER
HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP UNNTATT NOT NORD FOR 62° N I
1994.**

Fiskeridirektøren har den 19. april 1994 med hjemmel i § 3, annet ledd i Fiskeridepartementets forskrift av 21. desember 1993 om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap unntatt not nord for 62° N i 1994, bestemt følgende endring:

I

§ 3 Maksimalkvoter (endret) skal lyde:

Det enkelte fartøy kan i 1994 maksimalt fiske 200 tonn hyse rund vekt.

Fiskeridirektøren kan endre eller oppheve ordningen dersom utviklingen i fisket tilsier dette.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

.....

Forskriften lyder etter dette:

**FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE
REDSKAP UNNTATT NOT NORD FOR 62° N I 1994.**

Fiskeridepartementet har 21. desember 1993 i medhold av §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og §§ 6 og 8 i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltagelsen i fisket, jfr. kgl.res. av 29. oktober 1993, fastsatt følgende forskrift:

§ 1. Gruppekvoter.

Fartøy som driver fiske med konvensjonelle redskap unntatt not nord for 62° N kan fiske inntil 45.000 tonn hyse rund vekt:

- a. I perioden 1. januar - 2. juli kan det fiskes inntil 27.000 tonn.
- b. Fra 3. juli kan det fiskes inntil 18.000 tonn.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når gruppekvoten for den enkelte periode er beregnet oppfisket. Fiskeridirektøren kan videre overføre eventuelt restkvantum fra første til andre periode.

§ 2. Vilkår for deltakelse.

Høvedsmann og eier av fartøy som skal delta må være innført i fiskermanntallet.

Fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

Høvedsmenn og eiere av flere fartøy kan bare fiske en maksimalkvote.

§ 3. Maksimalkvoter.

Det enkelte fartøy kan i 1994 maksimalt fiske 200 tonn hyse rund vekt.

Fiskeridirektøren kan endre eller oppheve ordningen dersom utviklingen i fisket tilsier dette.

§ 4. Bifangst.

Fartøy som har fisket opp maksimalkvoten etter § 3 eller når fisket er stoppet i henhold til § 1, kan ved fiske etter andre fiskeslag, unntatt reker og rognkjeks, ha inntil 20% bifangst av hyse, regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

§ 5. Fiskestopp.

I området nord for 62° N er det forbudt å fiske hyse med konvensjonelle redskap i følgende tidsrom:

Fra onsdag 30. mars 1994 kl 1700 til mandag 4. april 1994 kl 2400. For fiske med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 5. april kl 1000.

Redskap som på grunn av uvær ikke kan tas opp innen fiskestoppen begynner, skal tas opp så snart som mulig etter at værhindringen er over.

§ 6. Fiske på andre lands kvoter.

De begrensninger som følger av §§ 1 og 3 gjelder ikke når fisket foregår innenfor en kvote tildelt av en annen stat. Slikt fiske må være godkjent av Fiskeridepartementet i samsvar med prosedyrer avtalt mellom Norge og vedkommende stat.

Søknad om godkjenning sendes Fiskeridirektoratet vedlagt kopi av avtalen om fiske på annet lands kvote. I avtalen må det spesifiseres hvilke fartøy avtalen gjelder, hvilket fiskeslag og hvilket kvantum som skal fiskes, hvilken redskap som skal nyttes og i hvilken periode og hvilket område det skal fiskes.

Fiskeridirektoratet kan stoppe norske fartøys fiske på andre lands kvoter dersom vedkommende stats kvote er beregnet oppfisket.

§ 7. Fritidsfiske.

Fritidsfiske kan bare foregå med stang, håndsnøre, ett garn på inntil 30 meter, og en line på inntil 100 angler pr. husstand samt inntil 3 ruser pr. husstand. Fisket må avgrenses til de kvanta hyse som går med til egen husholdnings behov for fisk til konsum.

Juksamaskin blir ikke regnet som håndsnøre etter denne paragraf.

§ 8. Straffebestemmelse.

Forsettlig eller uaktsomt brudd på denne forskrift straffes i henhold til § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. Inndragning kan skje i medhold av samme lovs § 54.

§ 9. Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1994 og gjelder til og med 31. desember 1994. Samtidig oppheves forskrift av 18. desember nr. 1172 om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap unntatt not nord for 62° n.br. i 1993.

.....

REGULERING AV FISKE ETTER SEI I 1994.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene hvor det heter:

Nordsjøen og Skagerrak.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over oppfisket kvantum i tusen tonn fordelt på redskap ved utgangen av 1993 og pr. utgangen mai i 1993 og 1994. Tallene for 1994 er basert på foreløpige sluttseddeloppgaver og estimerte tall for de to siste ukene i mai.

Redskap	Årsfangst 1993	31.05 1993	31.05 1994	Kvoter 1994
Not	4,2	1,2	0,2	8,000
Trål	36,4	16,8	16,0	30,550
Garn og andre	8,2	6,5	4,0	5,000
Sum	48,9	24,5	20,2	43,550

I 1994 har Norge en kvote på 43.550 tonn etter avsetninger til tredjeland. Av denne kvoten er det avsatt en egen kvote på 8.000 tonn til notfisket etter sei. Til trålerne er det for første gang fra årets begynnelse avsatt en egen gruppekvote på 30.550 tonn, hvorav 24.440 tonn kan fiskes før 1. august og 6.110 tonn i perioden etter. Det er avsatt 5.000 tonn til dekning av et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper. Jfr. vedlagte J-meldinger nr. 192-93 og 206-93.

Ved utgangen april er det fisket totalt fisket ca. 20.000 tonn, - ca. 4.500 tonn mindre i 1993. Trålfangstene ligger nesten på samme nivå som på samme tidspunkt ifjor, mens fisket med garn og andre konvensjonelle redskaper ligger ca. 2.000 tonn under fjorårsnivået. Notfisket etter sei har ennå ikke kommet skikkelig i gang.

Nord for 62°N.

Fiskeridepartementet fastsatte den norske totalkvoten i 1994 til 139.000 tonn. Som tidligere er det avsatt et kvantum på 35.000 tonn til dekning av et fritt fiske med konvensjonelle redskaper. Av totalkvoten er det også avsatt et kvantum på 19.000 tonn som "bufferkvote" til fordeling mellom not- og trålgruppen på et senere tidspunkt avhengig av utviklingen i fisket. Det resterende kvantum er fordelt med 46.000 tonn til not og en trålkvote som er fordelt med 31.000 tonn til fartøy med torsketråltilatelse og 8.000 tonn til trålere med industritrål- eller nordsjøtillatelse. Av notkvoten er det avsatt 18.400 tonn til et fiske før 18. juli. For torsketrålerne er det innført en generell maksimalkvote på 1.000 tonn, mens maksimalkvoten for industritrålerne er 1.500 tonn.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over oppfisket kvantum i tusen tonn fordelt på redskaper ved utgangen av 1993 og pr. utgangen av mai 1993 og 1994. Tallene for 1994 er basert på foreløpige sluttseddeloppgaver og estimerte tall for de to siste ukene i mai.

Redskap	Årsfangst 1993	31.05 1993	31.05 1994	Kvoter 1994
Not	33,1	2,6	1	46
Trålere m/torsketråltill.	57,2	25,5	19	31
Trålere m/industri el. nordsjøtillatelse	12,0	7,4	6	8
Garn og andre	36,9	14,0	12	35
Bufferkvote				19
Sum	139,2	49,5	38	139

Tabellen viser at alle flåtegruppene har redusert sine fangster i forhold til samme tidspunkt i fjor. Torsketrålerne har redusert sine fangster med vel 6.000 tonn, mens industritrålerne har redusert fangstene med 1.400 tonn i

forhold til 1993. Det må for begge årene også påregnes et etterslep ved at fabrikktrålerne har fangster på kjøll. I fjor lå forskjellen mellom innrapportert og sluttseddelført fangst på ca. 1000 tonn, mens forskjellen i år utgjør ca. 2.000 tonn. Samlet er det tatt knapt 11.000 tonn mindre ved utgangen av mai.

Industritrålerne har pr. 1. juni igjen ca. 2.000 tonn av sin kvote på 8.000 tonn. Det er sannsynlig at denne kvoten kan bli tatt allerede i løpet av juni. Torsketrålerne har ved samme dato igjen ca. 10.000 tonn av gruppekvote på 31.000 tonn. Det tas da hensyn til fangst på kjøll ombord i fabrikkskipene. En forventer at denne fartøygruppen vil ta sin gruppekvote i løpet av sommeren. Notfisket er ennå ikke kommet skikkelig i gang og det er således ikke mulig på det nåværende tidspunkt å indikere et eventuelt kvotebehov.

Fordeling av bufferkvoten.

For å ha en viss fleksibilitet i kvotefordelingen mellom not og trål har en siden 1992 etter avsetning til konvensjonelle redskap, avsatt en bufferkvote til senere fordeling mellom not og trål. Denne bufferkvoten skulle i utgangspunktet følge den vanlige fordelingsnøkkelen hvis det var behov for det.

En tradisjonell notandel av bufferkvoten på 19.000 tonn utgjør 10.450 tonn (55%) mens trålandelen utgjør 8.550 tonn (45%). Av trålandelen vil 20% til industri-trålerne utgjøre 1.710 tonn. For å unngå en stopp i fisket er det spesielt industritrålerne som har behov for en kvoteøkning, men en regner med at også torsketrålerne vil få behov for en kvoteøkning i løpet av sommeren. Hvorvidt seinot har behov for en kvoteøkning kan en ikke ta stilling til før senere utpå høsten.

I 1993 ble bufferkvoten fordelt etter 1. september. I Fiskeridirektørens forslag til regulering av seifisket nord for 62°N i 1994 på Reguleringsrådets møte i desember var bufferkvoten avsatt til fordeling etter 1. september, mens det i forskriften ikke er fastsatt noen refordelingsdato. Fordi en regner med at begge trålgruppene vil ta sine gruppekvoter i løpet av sommeren vil Fiskeridirektøren foreslå at en på det nåværende tidspunkt fordeler den del av bufferkvoten som etter tradisjonell nøkkel tilfaller trålerne, med 1.710 tonn til industritrålerne og 6.840 tonn til torsketrålerne. De nåværende maksimalkvoter for trålerne foreslås ikke endret.

Den resterende del av bufferkvoten fordeles på et senere tidspunkt når en kan vurdere utviklingen i seinotfisket.

V. J. Olsen viste til forslaget om å fordele trålernes andel av bufferkvoten og ba om synspunkt på dette.

Johansen var enig i forslaget, men presiserte at dette ikke måtte medføre at trålerne i neste omgang kunne sette frem krav om overføring fra notgruppens andel.

V. J. Olsen sa at utviklingen i fisket ville være avgjørende for eventuelle overføringer senere på året. Men fremholdt samtidig at overføring ikke var aktuelt med mindre notgruppen ikke var i stand til å ta det tildelte kvantum.

Strand fremsatte forslag om at maksimalkvoten for torsketrålerne ble øket fra 1.000 til 1.200 tonn sei.

Maråk var enig i Strands forslag, men mente at en også burde vurdere å øke maksimalkvoten for de såkalte skalleseitrålerne. Han sa også at periodiseringen i seifisket sør for 62° N burde oppheves. Dette for å unngå stopp i fisket.

Gullestad viste til at periodiseringen sør for 62° N var gjort spesielt for å ivareta en bestemt gruppe, nemlig industritrålerne. Dette for å unngå den situasjonen som oppsto i fjor da fiske var stoppet før denne gruppen var kommet skikkelig i gang.

Når det gjaldt økning av maksimalkvoten for skalleseitrålerne viste han til at gruppen hadde en knapp totalkvote og at en heving av maksimalkvoten ville ramme de mindre fartøyene.

Han sa videre at heving av maksimalkvoten for torsketrålerne ville være et spørsmål om fordeling mellom gruppene.

Sørensen viste også til problemet i fjor med det direkte konsumfiske etter sei

sør for 62° N. Han var enig i at en oppheving av periodiseringen ville ha som resultat at det ikke ville være sei tilgjengelig for nordsjøtrålerne.

Bergvoll var enig i at maksimalkvoten for torsketrålerne burde økes til 1.200 tonn.

Wold sa at Reguleringsrådet ikke burde ta stilling av spørsmålet om oppheving av periodiseringen i seifisket sør for 62° N, før Norges Fiskarlag hadde vurdert dette.

Domstein mente at periodiseringen var nødvendig for å sikre industrien råstoff i høst. Han ville derfor gå imot å oppheve denne.

V. J. Olsen fremholdt at en ikke var forberedt på en diskusjon og avstemming på hvorvidt periodiseringen burde oppheves.

Han refererte deretter forslaget i saksdokumentene om å frigjøre og å fordele trålernes andel av bufferkvoten, samt Strands forslag til økning av maksimalkvoten for torsketrålerne.

Han konstaterte deretter at et enstemmig Reguleringsråd kunne gå inn for disse forslagene.

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN
J-206-93

Bergen, 29.12.1993
ND/BJ

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER SEI SØR FOR 62° N I 1994.

Fiskeridepartementet har den 29. desember 1993 med hjemmel i § 4 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v., fastsatt følgende forskrift:

§ 1. Totalkvote.

Det kan fiskes inntil 43.550 tonn sei i 1994 i ICES-områdene IV og III a.

Av denne kvoten kan inntil 40.000 tonn fiskes i EF-sonen.

§ 2. Gruppekvoter.

1. Notfartøy kan fiske inntil 8.000 tonn.
2. Fartøy med torskestråltillatelse eller nordsjø-/industristråltillatelse kan fiske inntil 30.550 tonn.

§ 3. Notfiske.

Fartøy som skal delta i notfisket må ha eget notbruk og være bemannet og utrustet for seinotfiske.

§ 4. Trålfiske.

Fartøy med torskestråltillatelse eller nordsjø-/industristråltillatelse kan i perioden 1. januar til 31. juli fiske inntil 24.440 tonn og i perioden 1. august til 31. desember fiske inntil 6.110 tonn.

§ 5. Refordeling.

Fiskeridirektøren kan endre gruppekvote for å sikre at totalkvoten blir tatt.

§ 6. Fiskestopp.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når gruppekvote eller totalkvoten er oppfisket.

§ 7. Bifangst.

Når fisket er stoppet med hjemmel i paragraf 6, kan det ved konsumfiske etter andre fiskeslag tas inntil 10% bifangst av sei rund vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 8. Bemyndigelse.

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrift om gjennomføring og utfylling av reglene i denne forskrift.

§ 9. Straff.

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i henhold til § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1994 til og med 31. desember 1994.

*****

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN
J-192-93

Bergen, 21.12.1993
ND/BJ

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE ETTER SEI NORD FOR 62° N I 1994.

Fiskeridepartementet har 21. desember 1993 med hjemmel i §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. fastsatt følgende forskrift:

§ 1. Totalkvote.

Det kan totalt fiskes 139.000 tonn sei rund vekt i 1993. Av dette kvantum avsettes 19.000 tonn til en bufferkvote.

§ 2. Gruppekvoter.

Notfartøy kan fiske inntil 46.000 tonn.

Fartøy med torskestråltillatelse, jfr. § 3-1 i forskrift av 12. desember 1986 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål, kan fiske inntil 31.000 tonn rund vekt.

Fartøy med nordsjø-/industristråltillatelse, jfr. § 5-1 i forskrift av 12. desember 1986 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål, kan fiske inntil 8.000 tonn rund vekt.

§ 3. Trålfiske.

Det enkelte fartøy med torskestråltillatelse, jfr. § 2 annet ledd, kan maksimalt fiske 1.000 tonn rund vekt.

Det enkelte fartøy med nordsjø-/industristråltillatelse, jfr. § 2 tredje ledd, kan maksimalt fiske 1.500 tonn rund vekt.

§ 4. Notfiske.

Det enkelte fartøy som driver fiske etter sei med not kan i 1994 maksimalt fiske følgende kvoter:

Fartøy under 13 m	350 tonn
13 - 14 m	440 tonn
14 - 16 m	530 tonn
16 - 18 m	615 tonn
18 - 20 m	745 tonn
20 - 22 m	870 tonn
22 - 24 m	1.000 tonn
24 - 26 m	1.150 tonn
26 m og over	1.300 tonn

Fartøy som skal delta i notfisket må ha eget notbruk og være bemannet og utrustet for seinotfiske.

Av gruppekvoten for not kan inntil 18.400 tonn fiskes i perioden fram til 18. juli 1994.

§ 5. Bifangst.

Når fisket er stoppet, er det forbudt å ha større bifangst av sei ved fiske etter andre fiskeslag enn 10% regnet i rund vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 6. Stopp i fisket.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når gruppekvotene eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

Når totalkvoten er oppfisket kan fisket stoppes, selv om gruppekvotene nevnt i § 2 ikke er oppfisket.

§ 7. Endring og opphevelse av maksimalkvotene.

Fiskeridirektøren kan endre eller oppheve maksimalkvotene dersom utviklingen i fisket tilsier det.

§ 8. Straffebestemmelse.

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes etter bestemmelsene i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 9. Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1994 og gjelder til og med 31. desember 1994.

*****

SAK 4/94

REGULERING AV FISKE ETTER MAKRELL I 1994.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"I Gjennomføring av fisket i 1993.

I 1993 hadde Norge en disponibel totalkvote på 225.815 tonn. Totalkvoten var fordelt med 135.640 tonn i Norges økonomiske sone nord for N 62°, 18.000 tonn i Færøy-sonen, 54.415 tonn i Nordsjøen og 17.760 tonn i EU-sonen vest av V 4°.

I EU-avtalen for 1993 var det innebygget en fleksibilitet nord/sør slik at Norge kunne fiske 60.000 tonn av kvoten fastsatt nord for N 62° i ICES IVa i Nordsjøen. Videre kunne hele kvoten på 17.760 tonn i EU-sonen vest av V 4° også fiskes i Nordsjøen. Som kjent kan kvoten i Færøy-sonen også fiskes i NØS nord for N 62°.

Den norske totalkvoten på 225.815 tonn ble fordelt med 19.000 tonn til kystgruppen, 5.000 tonn til trål og 201.815 tonn til ringotfartøy over 70 fot.

Det norske fisket var i all hovedsak et fiske til konsum. 92% av landingene gikk til konsum mot 90% i 1992.

Totalt ble det i 1993 fisket 223.600 tonn makrell.

Kyst

Fartøy i kystgruppen ble regulert med en maksimalkvote som ble utregnet på grunnlag av en lastekapasitet på 900 hl, dvs. en basiskvote på 1.860 hl. Dette gav en maksimalkvote på 870 tonn.

For å delta i kystfisket med not måtte hovedsmannen stå i fiskarmanntallet og fartøyet stå i merkeregisteret.

Kystgruppen fisket i alt 17.800 tonn i 1993.

Trål

Trålernes gruppekvote på 5.000 tonn måtte fiskes til konsum. For å sikre at konsumpåbudet kunne oppfylles ble det stilt krav om at trålerne måtte være egnet og utstyrt for konsumfiske og godkjent av Fiskeridirektoratets

kontrollverk.

Trålfisket ble åpnet 1. september.

Totalt var det påmeldt 45 fartøy for deltagelse i trålfisket.

På bakgrunn av påmeldt deltagelse ble maksimalkvoten fastsatt til 200 tonn. Hensikten var å fastsette maksimalkvoten slik at det ble ro i fisket og mulighet for at det enkelte fartøy kunne søke individuelle tilpasninger for å oppfylle konsumkravet og derved få et best mulig økonomisk utbytte.

På bakgrunn av at deltagelsen i trålfisket ble vesentlig lavere enn antall påmeldte fartøy ble maksimalkvoten økt til 300 tonn den 22. november. Turkvoten ble fastsatt til 100 tonn. Trålfisket ble stoppet 29. november 1993. Trålerne fisket 5.800 tonn. Av dette ble bare 2.400 tonn levert til konsum og 3.400 tonn til oppmaling.

Ringnot

Av gruppekvoten på 201.815 tonn til ringnotfartøy over 70 fot ble det avsatt 93.640 tonn til et fartøykvoteregulert fiske nord for N 62° og 108.175 tonn ble avsatt til et fartøykvoteregulert fiske sør for N 62°.

Deltagelsen for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot ble avgrenset til de fartøy som hadde deltatt i havmakrellfisket i ett av årene 1990-1992.

Ringnotgruppens makrellfiske ble åpnet ved årsskiftet. I forbindelse med behandlingen av makrellreguleringer for 2. halvår 1993 fastsatte Fiskeridepartementet ut fra markedsmessige hensyn midlertidig stopp i fisket for ringnotgruppen frem til 23. august 1993.

Ringnotfartøy over 70 fot som skulle delta i ringnotfisket nord for N 62°, måtte ha startet fisket innen 31. august. Siste startdato i ringnotfisket sør for N 62° ble satt til 1. oktober.

Totalt fisket ringnotgruppen 200.000 tonn.

G-6-ordningen

Ordningen med en særskilt kvoteavregning av fisket etter makrell over 600 gram (G6) ble videreført i 1993.

Avregningsfaktoren ved sesongstart ble fastsatt til 2,63 tilsvarende en prosent på 38. På bakgrunn av meldinger om økt innslag av stor makrell utover i sesongen ble avregningsfaktoren endret til 2,38 tilsvarende en prosentsats på 42.

II Regulering av fisket etter makrell i 1994.

Fisket hittil i 1994.

Fisket etter makrell ble åpnet ved årsskiftet for kystgruppen og for ringnotfartøy over 70 fot. Trålfisket har ikke vært åpnet. Totalt er det pr. 1. juni 1994 fisket 4.180 tonn, hvorav kystgruppen har fisket 30 tonn.

1. Kvotesituasjonen.

EU-avtalen for 1994 fastsetter en bruttokvote på 493.250 tonn til EU i de vestlige ICES områdene Vb (EU-sonen), VI, VII, VIII (a, b, d, e), XII og XIV. Til fratrekk kommer overføring til Norge på 19.000 tonn og en overføring til Færøyane på 7.410.

EU har vedtatt å overføre deler av kvoten i de vestlige områdene østover til EU-sonen i ICES IVa i Nordsjøen. Hele den norske kvoten på 19.000 tonn vest av de britiske øyene kan følgelig fiskes i Nordsjøen i ICES IVa.

I medhold av EU-avtalen har Norge en kvote på 173.580 tonn nord for N 62°. Til fradrag kommer en kvote på 19.000 tonn til EU og en kvote på 7.740 tonn til Færøyane. Dette gir Norge 146.840 tonn til disposisjon i NØS nord for N 62°. Sammen med kvoten på 19.840 tonn i Færøy-sonen gir dette Norge 166.680 tonn nord for N 62°.

I EU-avtalen for 1994 er det innebygget en fleksibilitet nord/sør slik at Norge kan fiske 60.000 tonn av kvoten fastsatt for NØS nord for N 62° i ICES IVa i Nordsjøen. Norge står da tilbake med 106.680 tonn som må fiskes nord for N 62°.

EU-avtalen fastsetter en TAC på 95.680 tonn for Nordsjøen/-Skagerrak-området. Av dette er norsk bruttokvote 63.790 tonn. Etter overføringen til tredjeland er det disponible kvantum for Norge 62.755 tonn. Norge har ikke adgang til å fiske sør for N 57° 30', dvs. i ICES IVb. Det norske fisket i Skagerrak, ICES IIIa, er ifølge EU-avtalen avgrenset til maksimalt 3.000 tonn. I det norske reguleringsopplegget vil kvoten på 3.000 tonn bli tildelt kystflåten.

Totalt har Norge 248.435 tonn makrell til disposisjon for norske fiskere i 1994, hvorav 106.680 tonn er bundet opp til området nord for N 62°.

2. Reguleringsopplegget for de enkelte fartøygrupper.

2.1. Kystflåten.

Norges Fiskarlag har under landstyresak 24 A/94 behandlet regulering av fisket etter makrell og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag foreslår følgende fordeling av kvoten mellom gruppene:

- Ringnot	223.235 tonn
- Trål	5.200 tonn
- Kyst	20.000 tonn

Fartøyene innad i kystgruppen som driver med dorg, harpe og garn, samt de tradisjonelle kystnotfartøyene gis en stipulert kvote som inngår som en del av kystgruppens kvote."

Videre foreslår Norges Fiskarlag at regelverket for gjennomføring av fisket som gjaldt i 1993 videreføres for 1994.

Tabell 1 nedenfor viser fangstmengde til kystgruppen de siste årene.

Tabell 1. Kystgruppen 1989-1993. Kvantum i tonn.

År	1989	1990	1991	1992	1993
Kystavsetning	12.000	18.000	20.000	20.000	19.000
Fangst	17.000	17.500	17.700	19.000	17.800

Kvantumet i kystgruppen har ikke tidligere vært bundet opp til et bestemt kvotetak, men er gitt som et stipulert kvantum.

Vedtaket i Norges Fiskarlag innebærer å gå bort fra den tidligere ordningen med en stipulert størrelse av kystkvantumet og over til et øvre kvotetak, med unntak av fisket med dorg, harp og garn, samt fiske med tradisjonelle kystnotfartøy. Hva som menes med tradisjonelle kystnotfartøy er ikke nærmere definert. Forslaget innebærer at kystfisket må stoppes når kvoten på 20.000 tonn er tatt.

Dersom en skal gå inn på denne ordningen må det finnes frem til klare kriterier for hvilke fartøy i kystgruppen som skal kunne fiske innenfor en stipulert kvote innenfor kystkvantumet, og hvilke som skal være bundet av det øvre kvotetaket.

I 1991 ble det etablert en sammenheng mellom maksimalkvoten til kystfartøyene og fartøykvotene til ringnotfartøy over 70 fot, ved at maksimalkvoten ble utregnet etter Universalnøkkelen med grunnlag i en basiskvote på 1.860 hl. Basiskvoten til det minste fartøyet i gruppen mellom 70 og 90 fot (SUK) er 1.902 hl. Ordningen ga de største kystnotfartøyene en

stabilitet i kvoterammen ved at kvoterammen ble bundet opp til fartøyskvoten til ringnotfartøy over 70 fot. Forslaget fra Norges Fiskarlag vil ta bort denne stabiliteten, ved at denne del av kystflåten nå bare vil kunne fiske innenfor kvotedifferansen mellom kvotetaket på 20.000 tonn og det kvantum den tradisjonelle kystflåten fisker.

Fiskeridirektørens oppfatning er at den reguleringsordningen en har hatt for kystfiskeflåten har vært god og at det er en fordel om reguleringsordningen videreføres i 1994.

Med en videreføring av reguleringsordningen er det grunn til å tro at det vil bli fisket noe mer i 1994 enn i 1993. På bakgrunn av oppfisket kvantum i kystgruppen de siste år, antar en at det vil være tilstrekkelig å avsette et stipulert kvantum på 19.000 tonn til kystgruppen i 1994.

Fiskeridirektøren forslår at det blir avsatt et stipulert kvantum på 19.000 tonn til kystgruppen i 1994.

Fiskeridirektøren foreslår at avsetningen til kystgruppen blir fratrukket kvoten for Nordsjøen/Skagerrak. Fisket kan imidlertid foregå både sør og nord for N 62°.

Fiskeridirektøren foreslår videre at maksimalkvoten til kystgruppen blir utregnet på grunnlag av en basiskvote på 1.860 hl. Ved eventuell refordeling og faktorøkning for ringnotgruppen skal maksimalkvoten til kystgruppen økes tilsvarende.

Fiskeridirektøren foreslår at for å delta i kystnotfisket skal høvedsmannen stå i fiskermanntallet og fartøyet være registrert i merkeregisteret.

2.2. Trålerene

Norges Fiskarlag foreslår at trålfisket blir regulert med en gruppekvote på 5.200 tonn.

Fiskeridirektøren har konstatert at til tross for at det også i 1993 ble fastsatt konsumkrav for trålfisket ble bare 2.400 tonn levert til konsum av et totalt oppfisket kvantum på 5.800 tonn.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning er forslaget om konsumkrav ikke tilstrekkelig til å sikre konsumleveranser i praksis dersom en ikke samtidig fastsetter maksimalkvoten i overenstemmelse med forventet deltagelse.

Fiskeridirektøren kan slutte seg til Norges Fiskarlags forslag og foreslår at gruppekvoten settes til 5.200 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir satt konsumkrav og at trålerne må være egnet og utstyrt for konsumfiske, godkjent av Fiskeridirektoratets kontrollverk.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket blir regulert med maksimalkvoter og at denne primært fastsettes i overensstemmelse med påmeldt fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne blir regulert med en egen turkvote som fastsettes i samråd med Norges Fiskarlag og Sør-Norges Trålerlag. Størrelsen på turkvoten fastsettes under hensyntagen til konsummålsettingen.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfisket åpnes 1. oktober.

2.3. Regulering av ringnotfartøy over 70 fot.

Med utgangspunkt i kvoteforslagene ovenfor vil ringnotflåten ha 224.235 tonn som samlet gruppekvote.

Deltagelseskriterier

På møtet i Reguleringsrådet 9. desember 1993 ble det vedtatt at følgende fartøygrupper kunne delta i ringnotfisket i 1. halvår 1994.

1. Konesjonspliktige ringnotfartøy.
2. Ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som deltok i havmakrellfisket i Nordsjøen eller nord for N 62° i minst ett av årene 1991-1993.
3. Ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som fikk deltagelsesadgang etter Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøsildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, fikk delta selv om fartøyet ikke deltok i 1992 eller 1993.

Fiskeridirektøren foreslår at ovennevnte deltagelsesvilkår også legges til grunn for makrellfisket i 2. halvår 1994.

Åpningstidspunkt

Makrellfisket har vært åpent siden årsskiftet for ringnotfartøy over 70 fot og for kystflåten. Som nevnt fastsatte Fiskeridepartementet i 1993 midlertidig stopp i fisket etter makrell fra 22. juli til 23. august for ringnotfartøy over 70 fot. Fiskestoppen var begrunnet i markedshensyn.

Fiskeridirektøren er kjent med at spørsmålet om utsettelse av sesongstart av markedshensyn også har vært drøftet i næringen i 1994.

I telefax av 24. mai 1994 fra Fiskebåtrederne Forbund heter det bl.a.:

"Den 19. mai ble det avholdt et møte vedrørende makrellomsetningen i regi av Fiskerinæringens Landsforening. På møtet deltok Fiskerinæringens Landsforening, Kontrollverket, Norges Sildesalgslag og Fiskebåtrederne Forbund.

Det var på land- og sjøsiden enighet om at næringen var tjent med å utsette fiskestart til 22. august 1994 kl 00.00. Det var videre enighet om at utsatt fiskestart burde gjelde alle fartøy med unntak av de kystfartøy som driver fiske med garn eller krok, alternativt en 60 fots grense."

Videre heter det bl.a.:

"Styret i Fiskebåtrederne Forbund forutsetter at en fangstutsettelse må omfatte alle fartøygrupper, med unntak av tradisjonelt kystfiske med garn og krok. Med bakgrunn i at Fiskerinæringens Landsforening har tatt initiativ for å oppnå utsatt fiskestart, forutsetter styret at landbedriftene ikke mottar utenlandske makrelleveranser i det aktuelle tidsrommet. Styret legger videre til grunn at det heller ikke åpnes for et utenlandsk fiske etter makrell i NØS før denne dato."

Ved vurderingen av spørsmålet om utsettelse av sesongstart må det tas hensyn til at 106.680 tonn makrell i 1994 er bundet opp til området nord for N 62°. Fangstbarheten av makrell i dette området vil erfaringsmessig avta utover høsten. Det er derfor viktig at en eventuell startdato ikke settes slik at flåtens mulighet til å fiske opp det bundne kvantum nord for N 62° hindres.

Dersom det i næringen likevel er et ønske om å fastsette en startdato for fisket etter makrell, bør bestemmelsen ikke gjøres gjeldende for kystflåten. Dette p.g.a. at kystflåten er avhengig av å kunne fiske når makrellen er tilgjengelig oppunder kysten.

I henhold til gjeldende kvoteavtaler kan fartøy fra EU etter overføring av 3.000 tonn til Sverige fiske tilsammen 47.890 tonn makrell i NØS. Færøyske

fartøy er gitt adgang til å fiske 7.740 tonn og Sverige er tildelt 335 tonn.

I henhold til gjeldende forskrifter som regulerer utenlandske fartøys fiske i NØS, kan fartøy fra EU, Færøyane og Sverige fiske sine tildelte kvoter av makrell i NØS hele året.

Dersom en eventuell fiskestopp også skulle gjøres gjeldende for fartøy fra EU, Færøyane og Sverige vil Norge måtte ta disse forholdene opp med partene med sikte på å få til en endring i gjeldende regelverk med bakgrunn i de inngåtte kvoteavtaler.

Hvorvidt en eventuell midlertidig fiskestopp for norske fartøy også vil bli gjort gjeldende for utenlandske fartøy kan en følgelig ikke si noe sikkert om før etter at spørsmålet eventuelt er blitt avklart i forhold til EU, Færøyane og Sverige.

Når det gjelder spørsmålet om å kunne nekte utenlandske makrelleveranser under en eventuell fiskestopp vil en vise til § 8 i fiskerigrenseloven hvor det bl.a. heter:

"Kongen kan forby ilandføring fra fangstfeltet av fisk, krepsdyr og bløtdyr eller deler og produkter av disse fisk- og dyreslag fanget med fartøy som ikke er norsk, jfr. § 2, eller med fartøy som ikke er disponert av norsk statsborger eller noen som er likestilt med norsk statsborger, jfr. § 2, når ilandføring antas å ville motvirke stabile og gode pris- og avsetningsforhold ved førstehåndsomsetningen og den videre omsetning og eksport."

Fiskeridirektøren vil anta at i den grad det eventuelt blir fastsatt fiskestopp på grunn av markedshensyn for norske fiskere, vil bestemmelsen ovenfor også gi hjemmel til at Fiskeridepartementet kan forby utenlandske makrelleveranser under fiskestoppen.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil det være lite hensiktsmessig å fastsette midlertidig fiskestopp for norske fiskere, dersom det samtidig gis adgang til utenlandske leveranser til norske landanlegg.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet drøfte hvorvidt en i 1994 bør gå inn for en utsettelse av sesongstart for makrellfisket.

Reguleringsmodell

Kvotavtalen med EU innebærer som nevnt at det er et bundet kvantum nord for N 62. Det norske reguleringsopplegget må derfor fastsettes som en del-gruppekvote med tilhørende fartøyskvoter nord for N 62°, og et tilsvarende arrangement i Nordsjøen. Det bundne kvantumet nord for N 62° er 106.680 tonn. For å sikre at minimumskvantumet nord for N 62° blir

oppfisket, er Fiskeridirektøren sitt syn at det beste vil være å overfordele fartøyskvotene nord for N 62° og tilsvarende underfordele sør for N 62°, på samme måte som tidligere.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket nord for N 62° avvikles med separate fartøyskvoter innenfor en minimumsramme på 106.680 tonn.

Ringnotfisket kan fortsette i området nord for N 62° utover 106.680 tonn inntil maksimalt 166.680 tonn er beregnet oppfisket. Et eventuelt fiske utover de enkelte fartøyskvotene nord for N 62° skal avregnes på fartøyskvotene sør for N 62°.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket i ICES IVa i Nordsjøen blir avviklet med separate fartøyskvoter innenfor en del-gruppekvote på 117.555 tonn.

Fartøyskvotene blir fordelt etter "Universalnøkkelen". Fisket blir stoppet i de enkelte områdene når kvoten for hvert område er beregnet oppfisket.

Fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

Fiskeridirektøren foreslår at 31. august settes som siste startdato for fisket nord for N 62°.

Fiskeridirektøren foreslår at 1. oktober settes som siste startdato for fisket sør for N 62°.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektøren i spesielle tilfeller på grunnlag av konkret søknad fra næringsutøver kan dispensere fra regelen om siste startdato.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan alle fartøyskvoter og gruppekvoten for trål oppheves etter 1. desember.

3. Reguleringstiltak for å motvirke neddreping og dumping av makrell.

For å unngå dumping og neddreping av liten makrell til lavere markedspris har det i årene 1988-1993 vært iverksatt særskilt kvoteberegningsmetode med grunnlag i levert makrell over 600 gram. Det er grunn til å tro at G-6 ordningen har bidratt til redusert neddreping av liten makrell. Det må likevel konstateres at G-6 ordningen ikke har vært tilstrekkelig til å få kontroll med neddreping og dumping.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at ordningen må videreføres i 1994.

Det pågår arbeid med å innhente informasjon om sannsynlig

størrelsesfordeling i havet og i fangstene i 1994.

Fiskeridirektøren vil fastsette avregningsfaktor for kvoteberegningemetoden etter G-6 ordningen for 1994-sesongen så snart dette materialet foreligger og er analysert."

Åpningstidspunkt.

Under behandling av fisket etter makrell i 1994 var det spørsmålet om å utsette sesongstart for makrellfisket som var gjenstand for diskusjon.

Domstein sa at det ut fra markedsmessige hensyn var et ønske i næringen om å utsette sesongstart i makrellfisket. Tidligere års reaksjoner særlig fra Japan, viser at fisk fra juli og august ikke er av en kvalitet som tilfredsstiller dette markedet. Innvendingene går på åteinnhold og det høye og "løse" fettinnholdet. En utsettelse av sesongstart burde ut fra markedshensyn gjelde alle fartøygrupper. For kystflåten vil imidlertid en fiskestopp i juli og august være svært ubeleilig. Det må derfor foretaes en interesseavveining mellom markedshensynet og kystflåtens avhengighet av å kunne fiske i juli og august. Han konkluderte derfor med at kystflåten ikke burde omfattes av en sesongutsettelse og at nåværende grense for kystflåten som går ved 70 fot bør legges til grunn. Han viste i denne sammenheng til at det likevel ville bli ilandført et så beskjedent kvantum at dette ikke i nevneverdig grad ville ødelegge formålet med en sesongutsettelse i makrellfisket. Det er alternative marked til Japan som kan ta unna et kystkvantum.

Strand viste til at Fiskebåtredereens Forbund støttet en sesongutsettelse, men under forutsetning av at ordningen omfatter alle notfartøy, alternativt en 60 fots grense.

Domstein sa at de kystfartøy mellom 60 og 70 fot som dette gjelder har få alternativ. Disse båtene er svært viktige dersom vi fortsatt skal være i stand til å utnytte kystressursene.

Benjaminson sa seg enig med Domstein og mente at en burde legge til grunn en grense på 70 fot.

Wold støttet også Domstein og fremholdt at kystflåten ville få problemer med å fiske sine kvoter dersom de skulle omfattes av en sesongutsettelse.

Olsen spurte om hvor lenge en eventuell sesongutsettelse burde gjøres gjeldende.

Domstein viste til møte i Ålesund 19. mai mellom Fiskerinæringens Landsforening, Norgs Sildesalgslag, Fiskebåtredernes Forbund og Fiskeridirektoratets kontrollverk hvor det var enighet om å utsette sesongstart til 22. august.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å innføre stopp i fisket etter makrell for ringnotfartøy over 70 fot og at fisket gjenåpnes 22. august 1994.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens øvrige forslag til regulering av makrellfisket i 1994.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

FISKERIDIREKTORATET

29. APR 94

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

SAKSNR. 2040/94 DOK.NR. 1
U.C. 2

29.04.94 Jnr. 0545_94
RH/OS

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 1994

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte som sak 24A/94 i møte den 27. april d.å.

Følgende vedtak ble fattet:

"Norges Fiskarlag viser til at norske fiskere disponerer totalt 248.435 tonn makrell i 1994. Norges Fiskarlag foreslår følgende fordeling av kvoten mellom gruppene:

Ringnot:	223.235 t
Trål:	5.200 t
Kyst:	20.000 t

Fartøyene i kystgruppen som driver med dorg, harpe og garn, samt de tradisjonelle kystnotfartøyene gis en stipulert kvote som inngår som en del av kystgruppens kvote.

Norges Fiskarlag foreslår at regelverket for gjennomføring av fisket som gjaldt i 1993 videreføres for 1994.

Kontrolltiltakene må videreføres og gis høy prioritet. Tiltakene må omfatte utenlandske og norske fartøy på like vilkår.

Norges Fiskarlag vil foreslå at trålerne gis adgang til å begynne fiske på sin kvote fra 1. mai. Dersom det skal fastsettes en åpningsdato for ringnotfisket etter makrell, forutsetter Norges Fiskarlag at det ikke skjer før spørsmålet er forelagt organisasjonen til uttalelse."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdís Harsvik
Vigdís Harsvik

Runar Hartvigsen
Runar Hartvigsen

Kopi: Fylkeslag/ gruppeorganisasjoner
Norges Sildesalgslag

Fiskerinæringens Landsforening

Bransjekontoret for fersk fisk (BFB)
Bontelabo 2, 5003 Bergen
Telefon: 55 962670, Fax: 55 962205

uopi
Koper W/O
HR
Fisk og and
ATW
Wagel
K O P I
AK/TIT

Fiskeridepartementet
Postboks 8118 Dep.

0032 OSLO

Att.: Fiskeriministeren

Vår ref. PDI/mj

Deres ref.

Bergen, 27. mai 1994

Vedr.: Fastsetting av åpningsdato for makrellfisket i 1994.

Fiskerinæringens Landsforening (FNL) tillater seg å henlede oppmerksomheten mot det betydelige arbeidet partene i makrellomsetningen nedla forrige sesong for å legge forholdene best mulig til rette for avvikling av makrellsesongen 93/94.

Etter vårt og andres skjønn har arbeidet båret frukter til beste for både fiskere, produsenter, eksportører og markeder.

FNL tok initiativet til et evalueringsmøte i Ålesund 19. d.m., der et 40-talls representanter fra Norges Sildesalgslag, Fiskebåtredernes Forbund, Fiskeridirektoratets Kontrollverk og nærmest 100 % av makrellkjøperne var til stede.

Konklusjonen etter møtet var at, med få unntak, det er enighet om at fjorårets arrangement hadde vært vellykket og at det for kommende sesong ville være aktuelt å videreføre en del positive element fra fjoråret.

Det var således enighet om at en av de viktigste suksessfaktorene fra fjorårets arrangement var myndighetenes fastsettelse av en sen åpningsdato (23.8.93), ref. J-melding 114-93.

Tidligere års reaksjoner, særlig fra vårt hovedmarked Japan, viser at fisk fra juli og august ikke er av en kvalitet som tilfredsstillende dette markedet. Innvendingene går såvel på åteinhold og det høye og "løse" fettinnholdet. Markedsreaksjonene fra Japan forrige sesong på at denne tidlige makrellen ikke var tilgjengelig var stort sett positiv. Erfaringene for industrien på at sesongen ble innkortet var også positiv, og det oppsto ikke opphoping eller kapasitetsvansker av alvorlig karakter slik noen på forhånd hadde fryktet.

Det eneste problemet som oppsto var at det ble gjort unntak for fartøy under 70 fot. Disse var ikke omfattet av den sene åpningsdatoen. Dette førte til, særlig i de nordlige distrikter på Vestlandet, at et visst fiske kom i gang og med derpå følgende leveranser til industrien. Dessverre ble noe av denne fisken etterspurt i Japan, som på dette tidspunktet manglet fisk. Dersom FNL og andres henstilling om å sette grensen for fartøy som ble omfattet av åpningsdatoen ved 60 fot og ikke ved 70, ville mesteparten av de uheldige virkningene vi så i fjor være eliminert.

Hovedkontor:

Postboks 5471 Majorstua, 0305 Oslo, Telefon: 22 965018, Fax: 22 601542

Bransjekontorer:

FNL Ålesund, Postboks 496 Sentrum, 6001 Ålesund, Telefon: 70 124560, Fax: 70 123002

FNL Tromsø, Postboks 279, 9001 Tromsø, Telefon: 77 658033, Fax: 77 655497

NHO

TILSLUTTET NÆRINGSLIVETS HOVEDORGANISASJON

Med bakgrunn i det som er sagt foran, ber vi Fiskeridepartementet om å fastsette åpningsdato for årets makrellsesong til 22. august. Dersom det må gjøres unntak fra denne åpningsdatoen for kysnotfartøy, må tillatelse til å starte tidligere bare gjelde fartøy under 60 fot.

Med vennlig hilsen
FISKERINÆRINGENS LANDSFORENING

AVD. BFB

Per Dag F. Iversen

Avd.dir.

Kopi til: Fiskeridirektoratet
Norges Fiskarlag
Fiskebåtredernes Forbund
Norges Sildesalgslag
Norsk Sjømannsforbund

FISKEBÅTREDERNE FORBUND

HAVFISKEFLÅTENS ORGANISASJON

Røysgl. 15, Postboks 94, Sentrum, N-6001 Ålesund, Norge
Telefon: 70 1220 72 - Telefax: 70 1263 61

Avd. kontor Tromsø:

Seminarbakken 4, 9008 Tromsø, Norge
Telefon: 77 68 80 37 - Telefax: 77 68 86 48

ETABLERT 1946

Generalsekretær Audun Muråk
Tlf. priv. 70150883

PGR/KH

2388/94

Ålesund, 24. mai 1994

TELEFAX

Norges Fiskarlag, Pir-Senteret, 7005 Trondheim

Fiskeridepartementet, Postboks 8118 Dep., 0032 Oslo

Fiskeridirektoratet, Postboks 185, 5002 Bergen

**REGULERING AV MAKRELLFISKET 1994 -
UTSETTELSE AV SESONGSTART AV MARKEDSHENSYN**

I sin behandling av reguleringene for makrellfisket i 1994 uttalte styret bl.a. følgende under punkt 4 i vedtaket:

"Styret i Fiskebåtrederne Forbund mener prinsipielt at fartøyene bør disponere sine kvoter på årsbasis. Dersom spesielle markedshensyn tilsier en utsettelse av fiskestart, vil styret komme tilbake til dette spørsmålet i forbindelse med behandlingen av makrellreguleringen i Reguleringsrådet i juni d.å."

Den 19. mai ble det avholdt et møte vedrørende makrellomsetningen i regi av Fiskerinæringens Landsforening. På møtet deltok Fiskerinæringens Landsforening, Kontrollverket, Norges Silde-salgslag og Fiskebåtrederne Forbund. Det var på land- og sjøsiden enighet om at næringen var tjent med å utsette fiskestart til 22. august 1994 kl. 00.00. Det var videre enighet om at utsatt fiskestart burde gjelde alle fartøy med unntak av de kystfartøy som driver fiske med garn eller krok, alternativt en 60 fots grense.

Styret i Fiskebåtrederne Forbund behandlet på styremøte samme dag dette spørsmålet pånytt. Følgende vedtak ble fattet:

"Styret er orientert om de drøftelser som fant sted i Ålesund den 19. mai d.å. vedrørende årets makrellomsetning

Styret vil etter en samlet vurdering tilrå at fangststart i makrellfisket utsettes til mandag 22. august 1994 kl. 00.00. Utsettelsen av fangststarten tilrås med bakgrunn i markedsmessige hensyn.

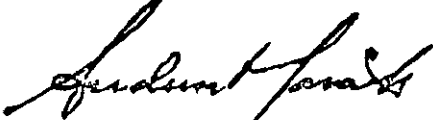
Styret i Fiskebåtrederne Forbund forutsetter at en at fangst-uttsettelse må omfatte alle fartøygrupper, med unntak av tradi-

sjonelt kystfiske med garn og krok. Med bakgrunn i at Fiskeri-
næringens Landsforening har tatt initiativ for å oppnå utsatt
fiskestart, forutsetter styret at landbedriftene ikke mottar
utenlandske makrelleveranser i det aktuelle tidsrommet. Styret
legger videre til grunn at det heller ikke åpnes for et uten-
landsk fiske etter makrell i NØS før denne dato."

Dette til orientering.

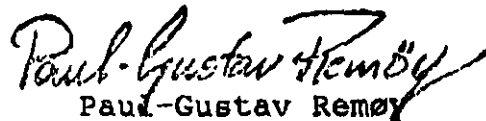
Vennlig hilsen

FISKEBÅTREDERNE FORBUND
Sekretariatet

Audun Maråk

Paul-Gustav Remøy

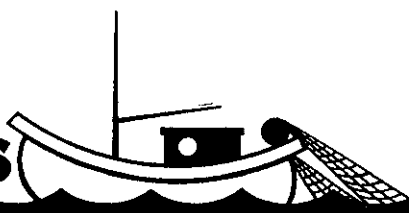
Kopi

Styret i Fiskebåtrederne Forbund
Fiskerinæringens Landsforening, avd. Bergen
Norges Sildesalgslag
Norsk Sjømannsforbund, avd. Alesund
Lokalforeningene

SAA TK TH

TELEFONER:
Kontor 52 81 58 80
Daglig leder, priv. 52 85 01 57
Telefax 52 81 71 88

Sør-Norges

TRÅLERLAG

Postboks 97
4270 ÅKREHAMN

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
Boks 185
5002 Bergen

Bankgiro 5340.10.06628
Postgiro 0807 3568987

FISKERIDIREKTORATET	
29. APR 94	
SAKSNR.	DOK.NR.
2048/94	/
U.S. 2	

*Wagf
Puffu*

WUP

V. H. Tillerhaug

Åkrehamn, 28. april 1994

Kopi Kontrollverket

REGULERING AV MAKRELLFISKET 1994, TRÅLGRUPPEN.

Styret i Sør-Norges Trålerlag behandlet i styremøte 23. april 1994 reguleringen av fisket etter makrell i 1994. Det ble fattet følgende vedtak:

1. Styret i Sør-Norges Trålerlag tar til etterretning at en for liten del av trålernes kvote av makrell har gått til konsum. En vesentlig årsak til dette er å finne i reguleringsmodellen, regulering innenfor en maksimal- og turkvoteordning vil lett føre til "kappfiske" når gruppekvoten er lav og antall fartøyer høy. Et bedre alternativ ville være å regulere fisket innenfor en fartøykvoteordning, noe som vil gi større ro i fisket og gi fiskeren i langt større grad mulighet for å planlegge de enkelte sesonger og fiskeri.

En har tidligere hatt en ordning med påmelding og forhåndsgodkjenning av fartøy. Ordningen med påmelding opprettholdes, men vi ser ikke nødvendigheten av at et fartøy som Fiskeridirektoratets kontrollverk tidligere har godkjent for fangsting og føring av konsumråstoff framstilles på nytt. Dog vil vi be om at det ved kontroll før utseiling på konsumfiske blir tatt en nøye vurdering om fartøyets egnethet m.h.t. de krav som stilles til konsumfiske.

Videre er styret av den mening at før eventuelle fangster av makrell leveres til mel og oljeanvendelse, må Fiskeridirektoratets kontrollverk kontrollere fangsten, viktig her er at fangsten er kjølt i is/vann med sirkulasjon, eventuelt RSW.

Forlaget nedenfor vil etter styrets mening være et bidrag til å øke trålernes konsumandel.

2. Trålernes gruppekvote må økes.

3. Åpningsdato foreslås satt til 1. oktober.
4. Skjæringsdato, eller dato for øking av maksimumkvoten (fartøykvoten) foreslås satt til 20. november.
5. Turkvoten foreslås satt til 75 tonn.

Med hilsen

Johan Sørensen
Johan Sørensen
daglig leder

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED JAN MAYEN, ISLAND OG GRØNLAND SOMMEREN/HØSTEN 1994 OG VINTEREN 1995.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

// 1 Loddefisket 1993/94

149.500 tonn lodde var til disposisjon for norske fartøy i havområdene rundt Grønland - Island - Jan Mayen sesongen 1993/94. Den samlede fangsten ble 142.100 tonn. Dette tallet inkluderer fangster levert til mel/olje i inn- og utland, sjølvprodusert før og konsumlodde. Norske fartøy avsluttet loddefisket med en restkvote på 7.400 tonn.

I tillegg var det også muligheter til å fiske 20.000 tonn lodde i Grønlands sone som Norge fikk overført av EU i forbindelse med den årlige bilaterale fiskeriavtalen mellom Norge / EU for 1994 sesongen. Dette kvantumet ble imidlertid ikke utnyttet, og er derfor tilgjengelig for sommerloddefisket 1994.

Samlet norsk fangst i 1993/94 er den høyeste som er oppnådd siden 1987.

Det vises til vedlegg 1 for en nærmere redegjørelse for sesongen 1993/94 samt en kort gjennomgang av historisk fiske i området.

2 Trepartsavtalen mellom Grønland, Island og Norge

Delegasjoner fra Grønland, Island og Norge har ved 3 anledninger tidligere i år møttest for å komme fram til enighet om en ny treparstavnale om forvaltningen av lodde ved Grønland - Island - Jan Mayen. Endelig enighet ble oppnådd på møtet i København 11. og 12. april (ny trepartsavnale, se vedlegg 2).

Fordelingen av lodderessursene mellom partene er fremdeles 11 % hver til Grønland og Norge og 78 % til Island. Et nytt element er at Norge og Grønland nå har mulighet til å fiske inntil 16,5 % av foreløpig TAC om sommeren/høsten mot bare 11 % tidligere. Det betyr, under forutsetning av en foreløpig TAC på 950.000 tonn, at Norge får adgang til å fiske 156.750 tonn.

Med hensyn til norsk fiske i IØS har en oppnådd en oppmykning. Blant annet har en oppnådd en utvidet mulighet til å fiske i IØS om sommeren/høsten, mens derimot forbedringen i kvoteadgangen for hele seongen i IØS er beskjeden. I IØS må norske fartøy som før fiske nord for 64°30'N og avslutte fiske 15. februar.

Den nye trepartsavtalen gir Norge i sommer og høstperioden mulighet til å ha inntil 30 fartøy på fiskefeltene i IØS på samme tid, mot 20 i dag.

3 Vitenskapelige anbefalinger for loddefisket 1994/1995

Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) har for perioden juli til november 1994 anbefalt en foreløpig TAC på inntil 950.000 tonn. Dette er ment å skulle sikre en gytebestand på 400.000 tonn. Dette utgjør omlag 2/3 av en forventet endelig TAC for 1994/95 sesongen på 1.427.000 tonn. Dette er en forventet endelig TAC som er 177.000 tonn større enn endelig TAC i fjorårssesongen.

Loddebestanden rapporteres å være i god forfatning. Etter at gytebestanden var under minimumsgrensen på 400.000 tonn i 1989/90 og 1990/91 tok bestanden seg raskt opp igjen på grunn av god rekruttering.

Endelig TAC vil bli bestemt på bakgrunn av sommerloddefisket 1994 og to forskningstokt planlagt i henholdsvis oktober-november 1994 og januar-februar 1995.

4 Kvotesituasjon og antatt deltagelse sesongen 1994/1995

Dersom loddekvoten blir fastsatt i henhold til anbefalingene fra ICES og med de nye bestemmelsene i trepartsavtalen blir den norske loddekvoten for 1994/95 sesongen **176.750 tonn** [(950.000 tonn * 16,5 %) + 20.000 tonn], hvorav hele kvantumet kan fiskes sommeren 1994. Grønland, Island og Norge vil konsultere om endelig fastsettelse av foreløpig TAC før 1. juli 1994.

Det eksisterer 106 konsesjonsberettigede ringnotfartøy, inkludert passive konsesjoner ved årsskiftet 1993/94. Som følge av at en del ringnotfartøy vil prioritere andre fiskerier, konserveringsbestemmelsene samt noen passive ringnotkonsesjoner, er det ikke grunn til å regne med at hele ringnotflåten vil delta. På den annen side har ringnotflåten hatt bortfall av vinterloddefiske i Barentshavet i 1994. 70 - 80 fartøy er et rimelig anslag over antall fartøy som vil delta (77 og 72 fartøy deltok i henholdsvis 1992 og 1993).

5 Turregulering eller fartøykvoter

Sommerloddefisket ble på 80 - tallet regulert med fartøykvoter og skjæringsdato. Fram til og med 1987 ble den såkallte "sommerloddnøkkelen" anvendt, i årene fra 1988 - 1990 ble "Universalnøkkelen" brukt. Siden vinteren 1992 er turregulering blitt benyttet. På grunn av forbedringer i gjeldende trepartsavtale sammenlignet med 92 - avtalen, og bestandsmessig gunstige utsikter, er fartøykvoter og skjæringsdato igjen blitt aktualisert.

I utgangspunktet vurderes fartøykvoter etter "Universalnøkkelen" å gi en mer rettferdig fordeling enn turregulering. Men det forutsetter at de deltagende fartøy får adgang til å fiske sine respektive kvoter. Bruk av fartøykvoter vil innebære at mange fartøy ikke har tilstrekkelig kvote til en hel last på siste

tur. Med de store avstander det er mellom norsk havn og fiskefelt vil det kunne innebære at mange fartøy ikke vil fiske sine tildelte kvoter.

Som følge av usikkerheten knyttet til fartøyenes kvoteutnyttelsesgrad er overregulering et middel som kan hindre underutnyttelse av kvoter. Problemet er imidlertid at overfordeling innebærer at fartøyene samlet sett gis en større kvote enn den norske totalkvoten. Dette kan resultere i at fiske må stoppes før fartøyene får fisket sine fartøykvoter. Sjansen for at en slik situasjon inntreffer øker proporsjonalt med nivået på overfordelingen. Overfordeling kan altså brukes under forutsetning av at fisket vil bli stoppet når totalkvoten er oppfisket. Det enkelte fartøys fartøykvote vil i så fall ikke være garantert.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvoter benyttes i forbindelse med reguleringen og avviklingen av loddefisket i havområdene mellom Grønland, Island og Jan Mayen.

Fordelingen av kvoter på fartøy skjer ved hjelp av Universalnøkkelen. For å tilrettelegge for en praktisk og hensiktsmessig avvikling av fisket tas overregulering i bruk. Dette vil kunne medføre at fisket blir stoppet når totalkvoten er oppfisket selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote. Fiskeridirektøren vil antyde at det kan være hensiktsmessig å overfordele med 15 % - 25 % avhengig av antall påmeldte fartøy. I kvote vil dette tilsvare 2 - 4 turer avhengig av fartøyenes konsesjonskapasitet.

Når fisket har vært turregulert har tillatt fangst på den enkelte tur vært begrenset til fartøyets konsesjonskapasitet (unntatt vinteren 1992). Med fartøykvoteregulering har det imidlertid vært tillatt å utnytte faktisk lastekapasitet.

Dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan fartøykvotene oppheves.

6   Åpningsdato

I følge trepartsavtalen begynner sesongen 1. juli (jfr. trepartsavtalens artikkel 2). Av hensyn til loddas sterke individuelle vekstsesong rundt 1. juli er det imidlertid hensiktsmessig at fisket starter senere enn 1. juli.

Sett i et langsiktig perspektiv er det viktig at det norske loddefisket tilrettelegges slik at en størst mulig andel kan fiskes i fiskerisonen ved Jan Mayen (FJM).

Lodda er i flere år observert å krysse sonegrensen mellom Island og Jan Mayen i perioden fra 15. til 25. juli. I 1992 var kryssningsdatoen 23. juli. I fjorårssesongen derimot var det et svært vestlig preg over utbredelsen og lodda var i hovedsak tilgjengelig i Grønlands sone. Fordelingen av lodda mellom FJM og Grønlands sone er i stor grad avhengig av hydrografiske forhold.

F/F "Michael Sars" vil i tidsrommet fra 16. juli til 15. august være i området. Dette toktet har som hovedformål å ta planktonprøver, altså ikke kartlegge lodda i området. Hvorvidt det kan bli aktuelt å leie inn letefartøy slik en gjorde i 1992/93 vil det tas stilling til på et senere tidspunkt.

Sommeren 1994 har fabrikkene i hovedsak planlagt oppstart etter ferieavviklingen i uke 29 (18. juli) (vedlegg 3). Begrunnelsen er å være rustet til oppstarten av loddefisket. De siste to sesongene har blant annet ferieavviklingen skapt problemer for avtakssituasjonen (jfr. Norges Sildesalgslag innføring av midlertidig stopp i fisket de siste to sesongene).

Historisk har åpningsdatoen for det norske loddefisket variert fra 15. juli til 10. august avhengig av biologiske og markedsmessige forhold. I årene med åpning i august har fisket begynt vest og nordvest av Jan Mayen. Lodda har vært stor, fet og bra ren for åte. I årene med åpning i juli har fisket begynt på sonegrensen til Island og tildels i IØS. I dette området har lodda enkelte år vært noe småfallen, den har hatt lavere fettprosent enn senere på sommeren og mye mageinnhold.

På bakgrunn av ovenstående anbefaler Fiskeridirektøren primært at fiske åpnes for norske fartøy når lodda er tilgjengelig i FJM og/eller i Grønlands sone. Sannsynligvis vil det være nært sammenfallende med tidspunktet i fjorårssesongen da fisket ble åpnet 17. juli. Den utvidede adgangen til å fiske i IØS om sommeren/høsten medvirker også til at et eventuelt fiske i IØS også bør kunne åpnes fra dette tidspunktet.

En helhetsvurdering av åpningsdato i år tilsier åpning mandag 18. juli. Tre grunner kan anføres for en slik bestemmelse:

1. 18. juli kan en forvente at lodda er på vei inn i FJM og/eller i Grønlands sone.
2. Juli er loddas viktigste individuelle vekstperiode.
3. 18. juli har sildemel- og sildeoljefabrikkene startet opp igjen etter ferieavviklingen.

Fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Harstad. Påmeldingsfrist settes til 4. juli 1994.

7 Oppsummering

Fiskeridirektøren foreslår følgende reguleringer for loddefisket i farvannene mellom Island, Grønland og Jan Mayen sommeren/høsten 1994 og vinteren 1995:

- Konsesjonspliktige ringnotfartøy gis tillatelse til å delta.

- Fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Harstad. Påmeldingsfrist settes til 4. juli 1994.
- 18. juli fastsettes som åpningsdato.
- Fartøykvotene blir fordelt etter "Universalnøkkelen" med overfordeling. Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.
- Viser det seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan fartøykvotene oppheves 15. august. Fiskeridirektøren kan endre denne datoen.
- Det skal være forbud mot utkast av lodde, kapp og faks.
- Fartøyene kan benytte faktisk lastekapasitet på den enkelte tur. //

Åpningsdato.

Strand mente en måtte legge seg på en tidlig åpningsdato. Enkelte fabrikker vil ha avvirket ferien innen 11. juli. Andre fabrikker har signalisert at de vil kunne fremskynde ferieavviklingen dersom det blir en tidlig sesongstart. Han mente at en tidlig åpningsdato ville bidra til å få fisket strekt ut i tid. Noe som igjen forventes å føre til bedre losseforhold og derigjennom økt kvalitet på råstoffet.

V. J. Olsen sa at det var et overordnet mål å fiske mest mulig lodde i fiskerisonen ved Jan Mayen. Av denne grunn bør fisket ikke åpnes for tidlig. Det er også slik at en tidlig åpningsdato er med å forhindre at en får utnyttet loddas vekstperiode i juli.

Maråk sa at med hensyn til de biologiske forhold om å utnytte loddas vekstperiode måtte det taes hensyn til at Island som står for 78 % av totaluttaket har signalisert å åpne 1. juli.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at starte loddefisket 11. juli 1994.

På grunnlag av at åpningsdato ble fastsatt til 11. juli var det enighet om å sette påmeldingsfristen til 1. juli og skjæringsdatoen til 10. august.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens øvrige forslag til regulering under sak 5/94.

VEDLEGG 1

Loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen i årene fra 1978 til 1993

De årlige samlede loddefangstene ved Island, Grønland og Jan Mayen har i perioden fra 1978 til 1993 i gjennomsnitt vært omlag 870.000 tonn. Fangstene har variert i størrelsesorden fra 13.000 tonn i 1982 til 1.269.000 tonn i 1985. Av de årlige fangstene har islandske fartøy i gjennomsnitt fisket over 80%, norske fartøy omlag 10-15% og Færøyene hovedsakelig det resterende kvantumet. I 1993 har også Grønland hatt et fartøy i loddefiske. Norge fisket ikke lodde i området før 1978.

Før 1986, med unntak av 1982 og 1983 da norske fartøy ikke fisket lodde i området, fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisonen ved Jan Mayen (FJM) (inklusive området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og delelinjen mellom Grønland og Jan Mayen).

I 1986 fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. Siden 1986 har det med unntak av 1993, da det ikke ble avviklet noe vinterloddefiske, vært vanlig med både vinter- og sommerloddefiske. I 1991 ble det ikke fisket lodde av norske fartøy i området.

I årene 1987-91 har norske fartøy knapt fisket i FJM. Det norske fisket i disse årene har hovedsakelig funnet sted i islandsk økonomisk sone (IØS). Sommeren 1992 fisket imidlertid norske fartøy omlag 63.000 tonn av den samlede fangsten på 112.000 tonn i FJM. Det påfølgende vinterloddefisket gav imidlertid ingen nevneverdige fangster.

Til orientering er det vedlagt tabell over norske fartøys loddefangster ved Island, Grønland og Jan Mayen fra 1978 til 1994.

Sommer-/høstloddefisket 1993

Den vitenskapelige tilrådning om totalkvote (TAC) for sesongen 1993/94 var 1.390.000 tonn hvorav inntil 900.000 tonn kunne fiskes sommeren/høsten 1993. For sommer- og høstloddefisket 1993 ble Island, Grønland og Norge enige om en foreløpig TAC på 900.000 tonn. I følge trepartsavtalen mellom Norge, Grønland/Danmark og Island av 25. juni 1992, skulle Norge tildeles 11% av TAC. Dette gav en foreløpig norsk kvote på 99.000 tonn.

I følge avtalen av 1992 kunne Norge fiske inntil 35 % av sin kvote basert på foreløpig TAC i IØS. Det resterende kvantumet måtte fiskes utenfor IØS. Norges andel av differansen mellom endelig TAC og foreløpig TAC kunne i sin helhet fiskes i IØS.

I utgangspunktet fastsatte norske fiskerimyndigheter 19. juli 1993 som åpningsdato for FJM og grønlandsk sone. På grunn av at det ble funnet lodde i disse farvannene tidligere, besluttet norske myndigheter å åpne for loddefiske 17. juli. Islandsk økonomisk sone ble imidlertid ikke åpnet for sommerloddefiske. Det ble heller ikke nødvendig ettersom lodda var tilgjengelig utenfor IØS.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy fikk delta i fisket, og i utgangspunktet ble det bestemt at hvert fartøy kunne fiske inntil fastsatt konsesjonskapasitet for vedkommende fartøy. Ingen fartøy kunne gå mer enn en tur uten særskilt tillatelse. Som følge av usikkerhet knyttet til hva Norges sommerloddevote ville bli og til deltagelsen ble det først den 20. juli bestemt hvorledes en ytterligere tur for ringnotsnurperne skulle reguleres. Det ble da bestemt at de deltagende fartøy kunne fiske inntil 90 % av fastsatt konsesjonskapasitet for det enkelte fartøy på tur to.

Forut for denne bestemmelsen hadde norske myndigheter under loddemøtet i Reykjavik 30. juni 1993 gjort forsøk på å få til et arrangement som ville gi Norge adgang til å forskuttere loddevote, altså at Norge ble gitt anledning til å fiske en større andel av foreløpig TAC enn 11 %. Med et slikt arrangement tok en sikte på å regulere fisket ved at samtlige deltagende fartøy fikk anledning til å gå to turer og fiske inntil fastsatt konsesjonskapasitet for vedkommende fartøy. Aksept på dette ville sikre at myndighetene kunne avvikle loddefisket på en hensiktsmessig måte. Dette lyktes ikke.

Norge sonderte også mulighetene med hensyn til å få forskuttere kvote fra Grønland og eventuelle oppkjøp av kvoter fra Grønland. På dette spørsmålet fikk Norge positive signaler fra Grønland, men det var allikevel uklart hvilke kvanta det kunne være snakk om. Etter at fisket var kommet godt igang ble det klart at Norges Sildesalgslag samlet fikk kjøpe 12.000 tonn fra Grønland. Forskuttering ble det imidlertid ikke gitt adgang til. Samlet gav dette norske fartøy mulighet til å fiske inntil 111.000 tonn sommeren/høsten 1993.

Interessen for fisket var stor. Totalt var det påmeldt 81 fartøy til Norges Sildesalgslag i Harstad (NSL) og samlet deltok 72 ringnotsnurperne i loddefisket i havområdene mellom Grønland, Island og Jan Mayen. Samtlige 72 deltagende fartøy gikk to turer. Siste fangstinnmelding for sommer-/høstloddefisket var 14. august. Totalt representerte disse fartøyene en samlet konsesjonskapasitet på omlag 68.500 tonn.

På grunn av mottaksproblemer blant annet som følge av ferieavvikling ved enkelte sildolje- og sildemelfabriker etter at loddefisket kom i gang, besluttet Sildesalgslaget lørdag 17. juli (altså samme dag som loddefisket ble åpnet) med hjemmel i Råfiskloven en *midlertidig stopp* i loddefisket. Fisket ble gjenåpnet onsdag 21. juli.

Totalt ble det innmeldt 128.000 tonn (se tabell 1) i løpet av sommerloddefisket 1993. Endelig fangstkvantum ble 127.200 tonn. Av dette gikk 110.900 tonn til

oppmaling i Norge, 16.100 tonn til oppmaling i utlandet (Shetland og Danmark) mens selvprodusert før utgjorde vel 200 tonn. Dette betød at norske fartøy overfisket Norges foreløpige kvote med ca. 16.000 tonn.

* * * * *

Tabell 1. Sommerloddefisket på Jan Mayen, Grønland og Island 1993. Innmeldte fangster av norske fartøy (i tonn).

<u>Tid:</u>	<u>Antall innm.:</u>	<u>Innm.fangst:</u>
17/7-93	(35)	33.295
18/7-93	(4)	4.443
21/7-93	(12)	10.665
22/7-93	(6)	5.694
23/7-93	(8)	7.028
24/7-93	(8)	5.238
25/7-93	(8)	7.983
26/7-93	(13)	12.959
30/7-93	(25)	21.248
31/7-93	(9)	7.008
1/8-93	(3)	2.697
2/8-93	(4)	2.813
3/8-93	(1)	873
6/8-93	(2)	1.416
7/8-93	(1)	873
8/8-93	(2)	1.096
11/8-93	(1)	689
12/8-93	(1)	698
14/8-93	(1)	1.310
Totalt	(144)	128.026

Noen tilleggsplysninger om sommerloddefisket 1993:

- Totalt representerte de 72 deltagende fartøyene i loddefisket en samlet konsesjonskapasitet på 68.545 tonn.
- På første tur var kvoteutnyttelsesprosenten dvs. forholdet mellom de deltagende fartøys innmeldte fangst og samlet konsesjonskapasitet for de samme fartøy 96,1. Ekskluderes letefartøyet som fikk adgang til å levere 8.000 hl utenom kvoten blir prosenten 95,5.
- På andre tur, der fartøyene hadde en avkortning på 10 % i forhold til konsesjonskapasitet, var kvoteutnyttelsesprosenten 90,8. Ekskluderes letefartøyet som fikk adgang til å levere 8.000 hl utenom kvoten blir utnyttelsesprosenten 90,1.
- En avkortning på 10 % på tur nummer to medførte kun en nedgang i fangstene på 5,3 % sammenlignet med første tur.

I hovedsak foregikk sommerloddefisket i Grønlands sone. Dette skyldes at lodda hadde et svært vestlig utbredelsesområde sommeren 1993.

Resultatet for sommer-/høstloddefisket 1993 er det beste norske fartøy har oppnådd siden 1986. I 1986 ble det fisket 150.000 tonn sommerlodde.

Vinterloddefisket 1994

11. november 1993 foreslo Island å øke TAC til 1.250.000 tonn. Dette ble senere etterkommet av Norge og Grønland og endelig TAC ble 1.250.000 tonn for 1993/94 sesongen. Norges kvote var nå 149.500 tonn og derav kunne 77.350 tonn fiskes i IØS (Norges andel av økningen i TAC kunne i sin helhet fiskes i IØS). Dette betydde at Norge hadde en restkvote på 22.300 tonn foran vinterloddefisket og at alt kunne fiskes i IØS.

Norske fartøy gjennomførte vinteren 1994 to utseilinger til områdene (medio januar og medio februar).

I første runde deltok 10 fartøy, hvorav 2 returnerte uten fangst. Fartøyene hadde adgang til å fiske inntil fastsatt konsesjonskapasitet for vedkommende fartøy. Det var mye dårlig vær i perioden og samlet fangst ble 5.400 tonn.

I andre periode deltok 12 fartøy, hvorav 4 også deltok i den første runden. De fleste av de 12 fartøyene var i fiske på sesongens siste dag, 15. februar. Fisket foregikk da i hovedsak på ca N 64°40'. Samlet fangst i denne runden ble 9.500 tonn, hvorav konsumlodde utgjorde 700 - 800 tonn.

Det samlede resultat for vinterloddefisket 1993 ble 14.900 tonn. Av dette ble 1.000 tonn levert til oppmaling på Island (tallene for vinterloddefisket er innmeldte tall). Totalt deltok det 18 fartøy i dette fisket.

Resultatet er, med unntak av 1991 da norske fartøy ikke fisket lodde i området og fjorårssesongen, det dårligste etter at norske fartøy startet med vinterloddefiske i IØS i 1986.

NORSK FISKE AV SOMMER- OG VINTERLODDE VED JAN MAYEN ETTER FANGSTOMRÅDE, 1978-1994.
KVANTUM ER OPPGITT I 1000 TONN.

ÅR 1)	JAN MAYEN SONEN	OMTVISTET OMRÅDE 2)	HERAV I TREKANTEN	GRØNLANDS SONE	ISLANDS SONE	TOTALT SOMMERLODDE 3)	TOTALT VINTERLODDE 4)	TOTALT FOR ÅRET
1978	136	18	-	-	-	154	-	154
1979	39	84	-	-	-	123	-	123
1980	43	77	2	-	-	120	-	120
1981	89	1	-	-	-	90	-	90
1982	-	-	-	-	-	-	-	-
1983	-	-	-	-	-	-	-	-
1984	93	13	-	-	-	106	-	106
1985	10	183	25	-	-	193	-	193
1986	70	80	28	-	-	150	50	200
1987	8	74	12	-	-	82	60	142
1988	-	6	5	-	6	12	60	72
1989	-	0	0	-	52	53	52	105
1990	1	-	-	-	21	22	63	85
1991	-	-	-	-	-	-	-	-
1992	1	62	58	-	2	65	47	112
1993 5)	5			122	-	127	-	127
1994							15	
SUM	495	598	130	122	81	1297	347	1629
% 6)	38,2%	46,1%	10,0%	9,4%	6,2%	79,6%	21,3%	100,0%

1) Det var ikke noe norsk loddefiske i området før 1978.

2) Området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og Grønlands 200 miles sone. Haag-dommen av 1993 har avklart dette spørsmålet.

3) Det er kun sommerlodda som er spesifisert nærmere på fangstområde.

4) Vinterloddefisket foregår i islandsk økonomisk sone (IØS).

5) Fordelingen er basert på Fiskeridirektoratets sluttsettelstatistikk og et ikke endelig kart over de nye sonegrensene (jfr. Haag-dommen).

6) Fordelingen av sommerlodda m.h.t. fangstområde er i prosent av samlet sommerloddefangst, ikke samlet totalfangst for årene fra 1978-1992.

Kilde: Fiskeridirektoratet

VEDLEGG 2

Avtale mellom
Grønland/Danmark, Island og Norge
om loddebestanden
i farvannene mellom Grønland, Island og Jan Mayen

Artikkel 1

Partene skal samarbeide om bevaring og forvaltning av loddebestanden i farvannene mellom Grønland, Island og Jan Mayen.

Artikkel 2

Partene skal søke å bli enige om den største tillatte totalfangst (TAC) for lodde for hver enkelt sesong. Hvis det ikke oppnås enighet, skal Island, som den Part som har den største interesse i loddebestanden, fastsette den største tillatte fangstmengde. Norge og Grønland skal imidlertid ikke være bundet av denne fastsettelse dersom den er åpenbart urimelig. Man skal innen 1. juni og 1. december hvert år, forsøke å fastsette henholdsvis den foreløpige og den endelige TAC for den sesong som begynner 1. juli og varer til 30. april påfølgende år.

Artikkel 3

Den største tillatte totalfangst skal fordeles mellom Partene som følger:

Grønland	11 prosent
Island	78 prosent
Norge	11 prosent

Artikkel 4

1. Etter sesongstart har Norge og Grønland adgang til å fiske 11 prosent av den TAC som antas å ville bli fastsatt for hele sesongen ("den forventede TAC"). Ved vurderingen legger Partene til grunn de retningslinjer som er vedtatt av ICES, om at den foreløpige TAC for sommer- og høstperioden som regel skal utgjøre 2/3 av den endelige TAC for hele sesongen.
2. Grønland og Norge skal informere Island om fangsten i h.t. pkt. 1. Hvis det viser seg, at de norske og grønlandske kvotene ikke oppfiskes, tillates Island å fiske det resterende kvantum.

Artikkel 5

Hvis det viser seg, at Norge og/eller Grønland i henhold til bestemmelsene i artikkel 4 har fisket et større kvantum enn 11 prosent av den endelige TAC, skal det overskytende kvantum komme til fradrag på disse Parters kvote i den påfølgende sesong, og overføres til Island.

Artikkel 6

1. Hvis den endelige TAC fastsettes høyere enn den forventede TAC og Grønland og/eller Norge ikke fisker sin andel av tilleggskvoten, som dermed er til disposisjon for dem, tillates Island å fiske det resterende kvantum. I så tilfelle skal Grønland og/eller Norge få kompensasjon fra Island i den påfølgende sesong, tilsvarende 11 prosent av Islands fangst av tilleggskvoten.
2. En eventuell kompensasjon i h.t. pkt. 1 reduseres i det omfang Grønland og/eller Norge har fisket av sin tilleggskvote.
3. Hvis Island, direkte eller indirekte, har fått overført kvote fra Grønland og/eller Norge, medregnes ikke dette kvantum ved beregning av kompensasjonen.
4. Hvis kompensasjon i henhold til denne artikkel i en sesong fører til en fordeling som er klart urimelig, skal Partene søke å bli enige om på hvilken måte kompensasjonen skal gjennomføres.

Artikkel 7

1. Hvis en av Partene beslutter å overføre sin kvote, helt eller delvis, skal de øvrige Parter informeres om dette.
2. Fangster på overførte kvoter avskrives på den overførende Parts kvote.

Artikkel 8

1. Grønlandske og norske fartøyer skal tillates å fiske lodde i hver sesong inntil 15. februar i den islandske økonomiske sone nord for 64°30'N, med slik begrensning som Partene måtte bli enige om. Island vil også tillate slike fartøyer å ilandføre sine fangster i islandske havner, samt å ta ombord forsyninger i islandske havner. På anmodning fra Grønland, og i henhold til avtale med Island, for en sesong av gangen, kan Island tilstå disse rettigheter til fartøyer av andre nasjonaliteter med grønlandsk lisens. Denne bestemmelse virker ikke inn på Islands internasjonale forpliktelser i henhold til EØS-avtalen.
2. Med "grønlandske fartøyer" som omtalt i punkt 1, forstås fartøyer som er registrert i Grønland og oppfyller den grønlandske fiskerilovs krav til eierskap.

Artikkel 9

Islandske og norske fartøyer skal tillates å fiske lodde i den grønlandske fiskerisone nord for 64°30'N.

ll

SB

MSA

Artikkel 10

Grønlandsk lisensierte og islandske fartøyer skal tillates å fiske lodde i fiskerisonen ved Jan Mayen, med slik begrensning som partene måtte bli enige om, så vel som å ilandføre sine fangster i norske havner.

Artikkel 11

I forbindelse med fiskeadgang, som er nevnt i artiklene 8, 9 og 10, kan hver av Partene fastsette restriksjoner for sin sone m.h.t. fartøyenes størrelse, antall og type.

Artikkel 12

Partene skal løpende utveksle statistikk om loddefangstene.

Artikkel 13

Partene skal samarbeide om gjennomføring av vitenskapelig forskning vedrørende loddebestanden.

Artikkel 14

Partene skal møtes minst en gang i året, vekselvis i hvert av de tre land, for å drøfte gjennomføringen av avtalen. Partene skal konsultere vedrørende iverksettelse av bevaringstiltak, inklusive forslag om stengning av områder for å beskytte loddeyngel.

Artikkel 15

Avtalen skal gjelde for sesongene fra og med 1. juli 1994 og til og med 30. april 1998, og vil bli forlenget med 2 år om gangen, medmindre en av Partene sier opp avtalen senest 6 måneder før utløpet av avtalens opprinnelige periode, eller en tilleggsperiode.

For Danmark/Grønland

For Island

For Norge.

il

il

NLF

Avtalememorandum

Av den kvoteandel som tildeles Norge i angjeldende sesong, fastsatt i henhold til artikkel 3, tillates norske fartøyer kun å fiske 60 prosent i den islandske økonomiske sone. Islandske fartøyer tillates å fiske i fiskerisone ved Jan Mayen kun 60 prosent av den kvoteandel, som tildeles Island.

id

id

id

Memorandum

Den norske Part fremhevet at samarbeid om forvaltningen av den felles loddebestanden ved Island/Jan Mayen/Grønland og gjennomføringen av den avtalte kvotefordelingen, bør skje på grunnlag av gjensidige og likeverdige ordninger.

Den norske Part viste i denne forbindelse til tids- og områdebegrensninger for den islandske sonen, fastsatt i avtalens artikkel 8, og anmodet Island om å revurdere disse bestemmelsene.

Den islandske Part tok ovenstående til etterretning, og informerte om bakgrunnen for disse bestemmelsene.

il

bl

10/11

12. april 1994

Brev som skal sendes fra Island til Norge og Grønland.

Med henvisning til artikkel 11 i aftalen har Island bestemt at fastsætte følgende restriktioner i antal loddefartøjer. I sommer og høstsesongen d.v.s. fra 1. juli til og med 30. november begrænses antal norske fartøjer til 30 og antal grønlandske og grønlandsk licensierte fartøjer til 6.

I vintersesongen d.v.s. fra 1. december begrænses antal norske fartøjer til 20 og antal grønlandske af grønlandsk licensierte fartøjer til 5.

Begrænsningen angår antal fiskefartøjer som samtidig befinner sig på fiskefeltet.

Denne ordning gælder så længe loddeaftalen er i kraft. Ved eventuelle ændringer vil de berørte parter konsultere hinanden.

VEDLEGG 3

PLANLAGT FERIEAVVIKLING SOMMEREN 1994

(FERIE94)

Fabrikk \ Uke	Uke 25	Uke 26	Uke 27	Uke 28	Uke 29	Uke 30	Uke 31	Uke 32
	20/6-26/6	27/6-3/7	4/7-10/7	11/7-17/7	18/7-24/7	25/7-31/7	1/8-7/8	8/8-14/8
Ryttervik								
Egersund			*****	*****				
Silfas Egersund								
Aakrehamn				*****	*****	*****		
Silfas Horsøy	*****	*****	*****					
Ulvesund					*****	*****	*****	
Måløy		*****	*****					
Silfas Moldtu								
Vedde		*****	*****	*****				
Silfas Lysøysund		*****	*****					
Bodø		*****	*****	*****				
Trofi			*****	*****	*****			
Jøvik		*****	*****	*****				

Silfas Vadsø vil ha nødvendig bemanning for en eventuell produksjon i hele perioden.

SAK 6/94

REGULERING AV KYSTSILDFISKET I TRONDHEIMSFJORDEN I 1994.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. FISKET I 1993.

Totalkvoten for fisket etter kystsild i Trondheimsfjorden var 2.500 tonn.

Fisket med not og garn åpnet 5. oktober 1993. Aviklingen gikk tregt p.g.a. dårlig tilgjengelighet. For å sikre at restkvantumet ble fisket, ble maksimumkvotene hevet med 50 % 21. oktober.

Fisket pågikk til 15. desember. Det ble i alt innmeldt 85 lås, og 13 direktehåvede fangster ble gitt dispensasjon fra låssettingspåbudet. Størrelsen på silda lå hovedsakelig på 50 % gr. 2 og 50 % gr. 3. Det meste av fisket foregikk på Åsenfjorden. Totalkvantumet av Trondheimsfjordsild 1993 ble 21.955 hl.

2. FISKET I 1994.

2.1. Ressurssituasjonen.

Havforskningsinstituttet har i brev av 16.05.1994 gitt uttalelse i saken (./.). Vi viser til denne. Instituttet gir følgende oppsummering om regulering av fisket i 1994:

"Reguleringer.

Følgende observasjoner er gjort angående Trondheimsfjordsild i 1993 og i 1994:

- A) Vinteren 1994 var det mindre voksne sild på de tradisjonelle overvintringsområdene sammenlignet med tidligere år. Om dette skyldes endringer i vandringsmønsteret eller en reell nedgang i den voksne bestanden vites foreløpig ikke med sikkerhet.
- B) Resultatet av gytingen i 1993 ser ut til å være mislykket i og med at en ikke har registrert yngel i 1993. Siden 1986 er det bare i 1987 og i 1991 at det har vært registrert yngel av trondheimsfjordsild. I en periode rundt 1996-97 vil det ikke komme nevneverdig tilskudd til gytebestanden av trondheimsfjordsild.

På grunnlag av overnevnte usikkerhet med hensyn på den voksne

bestand, og at det i en del år framover blir relativ svak rekruttering til denne, så vil Havforskningsinstituttet anbefale at totalkvoten i 1994 ikke overstiger 1.500 tonn."

2.2. Kvoten.

Norges Fiskarlag har ved brev av 29.04.1994 uttalt:

"Norgs Fiskarlag viser til at det ikke vil foreligge bestandsvurdering for trondheimsfjordsild før i mai, og at kvoten ikke vil bli fastsatt før etter dette.

Norgs Fiskarlag går inn for at fisket etter trondheimsfjordsild legges opp etter samme mønster som i 1993."

Fiskeridirektøren foreslår:

At det settes en gruppekvote for notfisket på 1.500 tonn. Det settes ikke noe tak på garnfisket.

2.3. Spørsmål om konsumanvendelse.

I utgangspunktet bør det gjelde konsumplikt, men det bør være adgang for Fiskeridirektøren til å endre denne forutsetning og gi salgsorganisasjonen oppmalingshjemmel.

Fiskeridirektøren foreslår konsumpåbud. Fiskeridirektøren kan gi salgsorganisasjonen fullmakt til å avvikle et fiske med adgang til oppmaling.

2.4. Åpningsdato.

Fisket i 1993 kunne ikke åpnes før utøvelsesmessige, kvalitetsmessige og særlig omsetningsmessige forhold var tilfredsstillende primo oktober.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes så snart utøvelsesmessige, kvalitetsmessige og omsetningsmessige forhold er tilfredsstillende.

2.6. Vilkår for deltagelse.

2.6.1. Notfisket.

Norges Fiskarlag har ved brev av 29.04.1994 uttalt:

"Norges Fiskarlag forutsetter at Fiskeridirektoratets kontroll når det gjelder utøvelse av fisket, låssetting og sertifisering av fartøy videreføres."

Fartøy som skal delta i fisket må fremstilles for sertifisering før de går på feltet. Fartøy må ha låssettingsutstyr. I motsatt fall kan godkjenning og fangst bli inndratt.

Fiskeridirektørens instruks for godkjenning av fartøy som fisker norsk vårgytende sild får tilsvarende anvendelse.

Fiskeridirektøren foreslår at fisker skal stå på blad B og eie fartøyet. Fartøyet må være registrert, egnet og utstyrt for fiske etter sild.

2.5.2. Garnfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fisker må stå på blad A eller B og benytte fiskeriregistrert fartøy.

2.6. Fordeling av kvoten på de deltagende notfartøy.

De seneste år har fisket startet opp med følgende maksimalkvoter:

Fartøy under 45 fot og landnot:	250 hl
Fartøy 45 - 60 fot:	400 hl
Fartøy over 60 fot:	650 hl

Vi foreslår at en starter fisket med de vanlige maksimalkvotene, men for å sikre at gjenstående kvantum blir oppfisket, bør Fiskeridirektøren ha hjemmel til å endre maksimalkvotene.

Fiskeridirektøren vil foreslå samme reguleringsopplegg for 1994 som for 1993. Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvotene.

2.7. Spørsmål om låssetting m.v.

Norges Fiskarlag har 29.04.1994 fattet slikt vedtak:

"Notfisket bør gjennomføres som et låssettingsfiske, men med adgang for Norges Sildesalgslag til å gi dispensasjon for direktehåving av hensyn til omsetningsmessige forhold og dersom avviklingen av fisket tilsier dette."

Fiskerimyndighetene kan gi bestemmelser om anvendelse av fangster.

Som nevnt under pkt. 2.3. ovenfor kan det være vanskelig å få omsatt hele kvantumet til konsum. Det er derfor en viss sammenheng mellom spørsmålet om låssetting og salg/anvendelse av fangstene.

Norgs Sildesalgslag kan gi bestemmelser om låssettingspåbud og eventuelt dispensere fra dette i tråd med Norges Fiskarlags uttalelse.

2.8. Utøvelse av fiske m.v.

Fiskeridirektøren vil fastsette bestemmelser om at det kan foretas forholdsmessig avkorting av kvote ved dumping.

2.8.1. Samfiske.

Fiskeridirektøren foreslår samme bestemmelse som for 1993: Det skal være adgang til 2 - to fartøy til å samfiske. Samfiskeadgangen er begrenset til fartøy som ikke kan ta fangsten om bord for levering til kjøper.

Fartøyene meldes på til salgslaget før fisket tar til."

Olsen viste til Havforskningsinstituttets anbefaling om at totalkvoten i 1994 ikke overstiger 1.500 tonn.

Benjaminson sa at Norges Fiskarlag hadde foreslått en kvote på 2.500 tonn. Han stilte spørsmål ved grunnlaget for Havforskningsinstituttets bestandsvurdering på Trondheimsfjordsild.

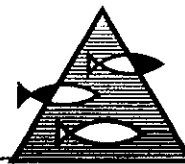
Iversen svarte at Havforskningsinstituttet ikke følger denne bestanden maksimalt, men mente at de likevel hadde god oversikt. Det har vært gjennomført 3 tokt i 1994 med formål å kartlegge bestanden, og resultatene er entydige. Han anbefalte sterkt at Havforskningsinstituttets anbefaling om et øvre kvoteuttak på 1.500 tonn ble fulgt.

Reguleringsrådet delte seg i spørsmålet om et øvre kvoteuttak. 7 medlemmer (Olsen, Rasmussen, Bjørklund, Jakobsen, Trollvik, Degré og Hysvær) gikk inn for et øvre kvoteuttak for notfisket på 1.500 tonn. De øvrige 7 representantene i Reguleringsrådet gikk inn for forslaget fra Wold om å fastsette kvoten til 2.000 tonn.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens øvrige forslag til regulering av kystsildfisket i Trondheimsfjorden i 1994.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ – RESSURSER – HAVBRUK

Utsatt med
16/94

FISKERIDIREKTØREN
Juridisk kontor

FISKERIDIREKTORATET

HAV - LIV - MILJØ

TK/ES

18. MA 94

W 194

SAKS NR. 2319/94

DOX. NR. 1

Vir

16.5-94

Deres referanse:

Vår referanse:

Bergen,

FISKET ETTER TRONDHEIMSFJORDSILD I 1994

Havforskningsinstituttet har utført følgende undersøkelser i Trondheimsfjorden og tilgrensende områder i 1993/1994.

F/F "Michael Sars" 14.11-15.11 1993
F/F "Michael Sars" 2.3-3.3 1994
M/S "Inger Hildur" 30.4-2.5 1994
F/F "Michael Sars" 11.5-12.5 1994

Det ble tatt prøver av det kommersielle fisket i Stjørdalsfjorden i oktober 1993. Det ble ikke funnet sild som var angrepet av soppsykdommen *Ichthyophonus hoferi* høsten 1994, men i mars 1994 ble denne registrert i en sild fra Stjørdalsfjorden.

På grunn av metodiske problem i utføringen av tokter i Trondheimsfjorden kan ikke det absolutte nivå av denne bestanden måles direkte med akustisk medodikk. Denne metodikken vil imidlertid kunne gi indikasjoner av relative forandringer i mengde og utbredelse.

Status for bestanden i Trondheimsfjorden

A) VOKSEN SILD

Det er blitt registrert forandringer i vandringsmønsteret til Trondheimsfjordsild sammenlignet med tidligere år. Høsten 93 og vinteren 94 ble det registrert relativt lite sild på de tradisjonelle overvintringsområdene i Åsenfjorden/Lofjorden. Det virket som om silda sto spredt i den ytre del av Åsenfjorden og i Stjørdalsfjorden. Videre var tilgjengeligheten av sild under fisket høsten 1993 var dårligere enn tidligere år. Årsaken til disse forandringen er ikke kjent på nåværende tidspunkt, men en av årsakene kan være at det var mindre mengder sild i Trondheimsfjorden høsten 1993 sammenlignet med tidligere år.

I prøvene fra det kommersielle fisket i Stjørdalsfjorden i oktober 1993 var det 1987 årsklassen som var dominerte. Det ble imidlertid ikke registrert vesentlige mengder sild eldre enn 1991 årsklassen på de tradisjonelle overvintringsområdene i løpet av undersøkelsen i mars 1994. Da var registreringene på overvintringsområdene dominert av modnede sild (førstegangsgytere) av 1991

Postadresse:
Postboks 1870
N-5024 Bergen-Nordnes

Kontoradresse:
Nordnesparken 2
Bergen

Telefon:
(05)238500
Telefax:
(05)238531

Telex:
42297
OCEAN N

Postgironr.:
505 2857
Bankgironr.:
0616.05.70189

Saksbehandler:
Direkte telefon:

årsklassen. Sammen med denne silda var det umoden norsk vårgytende sild av 1992 årsklassen. Heller ikke i mai 1994 ble det registrert nevneverdige mengder sild som var eldre enn 1991 årsklassen.

B) UNGSILD OG REKRUTTERENEDE ÅRSKLASSER

1993 årsklassen: Det ble ikke registrert 0-gruppe trondheimsfjordsild i 1993. 1993 årsklassen forventes derfor å være svak.

1992-årsklassen: Som nevnt i fjordårets rapport ble det høsten 1992 registrert 0-gruppe sild i Trondheimsfjorden. Denne ble imidlertid på grunnlag av genetiske undersøkelser klassifisert som norsk vårgytende sild. Denne årsklassen ventes å forlate Trondheimsfjorden i innværende år. 1992 årsklassen av trondheimsfjordsild forventes å være svak.

1991-årsklassen. Dette året ble det registrert 0-gruppe sild over relativt store områder. Som nevnt i tidligere rapporter venter en at denne skal gi et tilskudd til gytebestanden i 1994. Fra og med høsten 1992 har denne årsklassen opptrådd i Trondheimsfjorden i stimer og konsentrasjoner sammen med 1992 årsklassen av norsk vårgytende sild. I mai 1994 ble slike stimer registrert i området Ørlandet-Bjugn. Registreringene var en blanding av umoden norsk vårgytende sild (1992 årsklassen) og utgytt trondheimsfjordsild av 1991 årsklassen. Denne silda var sannsynligvis på næringsvandring ut til områdene rundt Frohavet.

Reguleringer

Følgende observasjoner er gjort angående trondheimsfjordsild i 1993 og i 1994:

A) Vinteren 1994 var det mindre voksen sild på de tradisjonelle overvintringsområdene sammenlignet med tidligere år. Om dette skyldes endringer i vandringsmønsteret eller en reell nedgang i den voksne bestanden vites foreløpig ikke med sikkerhet.

B) Resultatet av gytingen i 1993 ser ut til å være mislykket i og med at en ikke har registrert yngel i 1993. Siden 1986 har det bare i 1987 og i 1991 at det har vært registrert yngel av trondheimsfjordsild. I en periode rundt 1996-97 vil det ikke komme nevneverdig tilskudd til gytebestanden av trondheimsfjordsild.

På grunnlag av overnevnte usikkerhet med hensyn på den voksne bestand, og at det i en del år framover blir relativt svak rekruttering til denne, så vil Havforskningsinstituttet anbefale at totalkvoten i 1994 ikke overstiger 1500 tonn.

Åsmund Bjordal

Ingolf Røttingen

Sak 7/94

REGULERING AV GARNFISKET ETTER BREIFLABB.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"I Fisket.

Utvikling i fisket.

Fra høsten 1992 har det på Nordvestlandet utviklet seg et direkte garnfiske etter breiflabb. Tidligere ble breiflabben kun tatt som bifangst i garn, trål og reke-trål. Den norske totalfangsten av breiflabb økte fra 880 tonn i 1991 til 1.300 tonn i 1992 og til 4.370 tonn i 1993. Garnfisket har stått for hele økningen, og fangstene fra garnfisket er økt fra ca. 570 tonn i 1991 til 3.570 tonn i 1993.

Fisket har på kort tid utviklet seg til å bli et viktig driftsgrunnlag for deler av kystflåten, spesielt i Møre og Romsdal.

Fartøyenes hjemstedsfylker.

Fartøyene med økt fangstrate (alle størrelseskategorier) kommer hovedsaklig fra kyststrekningen Sør-Trøndelag til Hordaland. Fartøy fra Møre og Romsdal står imidlertid for den desidert største økningen, målt i kvantum, fra vel 300 tonn i 1992 til i underkant av 2.100 tonn i 1993.

Fangstområdene.

Fangstøkningen har funnet sted i havområde 07 hvor fangsten har økt fra 260 tonn til 1.510 tonn, og innenfor 12 n.mil på kyststrekningen fra og med Sør-Trøndelag til og med Hordaland. På denne kyststrekningen har fangsten økt fra 200 tonn til 1.860 tonn.

Oppnådde priser og leveringsfylker.

Gjennomsnittsprisen for breiflabb har holdt seg omtrent uendret fra 1992 til 1993 (rundt 17 kroner pr. kilo). Fartøyene leverer stort sett i samme fylker som de er hjemmehørende i.

Fordeling av fangstpress over året.

Det fiskes gjevnt over hele året, selv om hovedtyngden av fangstpresset er endret fra 1992 til 1993. I 1992 hadde en et stort fangstpress mot slutten av året. Dette fangstpresset fortsatte inn i 1993, men for kalenderåret 1993 kom hovedtyngden om sommeren og tidlig høst.

Beskatningsform.

I garnfisket på norskekysten brukes det spesiallagde bunn garn med dominerende maskestørrelse på 180 mm halvmaske. Bruksmengde pr. fartøy varierer fra i underkant av 100 til over 1.000 garn. Dominerende fiskedybde ligger mellom 100 og 200 meter, men kan variere fra 50 - 350 meter. Daglig røkting av garn gir et mindre utbytte pr. enhet innsats, og ståtiden ligger derfor mellom 2-7 døgn.

II Bestandsgrunnlaget.

I brev av 15.2.1994 til Fiskeridepartementet har Havforskningsinstituttet redegjort for spørsmålet om bestandsvurdering og behov for eventuelle reguleringstiltak i fisket etter breiflabb.

Brevet er vedlagt (./.) saksdokumentet.

I brevet heter det bl.a.:

"Havforskningsinstituttet er likevel av den klare formeining at innsatsen i fisket ikkje bør aukast. Ein auke i innsatsen vil ikkje gje noko gevinst i auka langtidsutbyte, og vi vil stå i fare for å gjere dette fiskeriet til eit kortvarig eventyr. Dagens beskatningsform med garn av 180 mm maskeside (360 mm strekt maske) beskatter for det meste berre kjønnsmoden fisk som har fått høve til å gyte. Vi set inne med informasjon som kan tyde på at ein del fiskarar vil leggje om frå 180 mm garn til 150 mm for på den måten ei kort stund å kunne oppretthalde fangstratene, men då med større innslag av umoden fisk av mindre storleik. Med kjennskap til fiskeriet, vekst og dødlegheit frå områda vest av Dei britiske øyane, og for å verne ungfisken, anbefaler Havforskningsinstituttet at dagens beskatningsmønster med 180 mm maskeside ikkje vert endra. Ser vi på utviklinga i fiske og bestand frå

dei vestlege områda, og den store interessa i fisket hos oss med aukande garmengder, leier det oss til å vere "føre-var". Havforskningsinstituttet meiner at eit avgrensa antal garn pr. båt, og stans i fisket i periodar og/eller visse område (gjerne til tider og i område der brukskollisjon skapar problem), bør innførast for å avgrense innsatsen og dermed beskatningsgraden av breiflabb. Ein forutsetning vil vere at antal båtar ikkje aukar. Lang ståtid fører også til utkast av fisk som er opptært eller oppspist av lus. Dette er lite ressursvennleg."

III Reguleringsiltak.

Det er ikke innført reguleringsiltak i fisket etter breiflabb i norske farvann. Dette med unntak av forskrift av 23.11.1993 om regulering av garnfiske på Storegga og Nyegga etter blåkveite, blålange, hvitlange, uer og ulke som gir visse begrensinger i fisket etter breiflabb (ulke). Dette omfatter hovedsaklig bare krav om at garn skal røktes minst hver andre dag i området mellom N 62° og N 65°, samt noen mer omfattende bestemmelser i et spesielt område på Storegga, hvor det bl.a. er satt krav om maksimalt antall garn pr. fartøy.

Etter det en kjenner til har heller ingen andre nasjoner innført reguleringsiltak for fisket etter breiflabb, herunder bestemmelser om minstemål og maskevidde.

Under henvisning til Havforskningsinstituttets redegjørelse anser Fiskeridirektøren at det kan være behov for å sette iverk enkelte reguleringsiltak for å beskytte bestanden av breiflabb i norske farvann.

Selv om en i dag ikke har fullgod kunnskap om de biologiske forhold vedrørende breiflabb, er det etter Fiskeridirektørens vurdering viktig å legge til grunn et føre-var prinsipp.

Fiskeridirektøren vil følge nøye med i utviklingen av breiflabbfisket og vil vurdere behov for ytterligere reguleringsiltak. I denne omgang vil Fiskeridirektøren foreslå følgende reguleringsiltak:

Fiskeridirektøren vil foreslå at det i norsk økonomisk sone fastsettes en minste maskestørrelse i garn på 180 mm halvmaske i fisket etter breiflabb med virkning fra 31.12.1994.

Fiskeridirektøren vil videre foreslå at det innføres krav om at breiflabbgarn

skal røktes minst hver andre dag."

Benjaminson spurte om næringen hadde hatt forslaget om å fastsette minste maskestørrelse i garn ute til høring. Han poengterte at han ikke hadde godt kjennskap til dette fisket, men at han hadde forstått det slik at breiflabb tålte å stå i garn 3 døgn uten å ta skade.

Olsen svarte at forslaget ikke hadde vært til høring. Han fremholdt at Fiskeridirektoratet hadde fått opplysninger om at enkelte opererte med svært store garnmengder, og at garna kunne bli stående inntil 7 døgn. Han sa at selv om en ikke hadde fullgod kunnskap om de biologiske forhold er situasjonen nå den at det vil være riktig å komme i garn med regulering for å sikre bestanden.

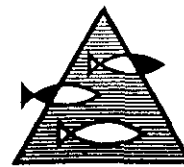
Han sa at han i denne omgang ville foreslå de forslag som lå i saksdokumentet. Videre må vi følge utviklingen i fisket og fortløpende vurdere eventuelle nye tiltak.

Wold mente at forslagene innebar en liten skjerpelse, og anbefalte at forslagene ble vedtatt.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av garnfisket etter breiflabb.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ — RESSURSER — HAVBRUK

HAV - LIV - MILJØ

Det Kongelige Fiskeridepartement
Postboks 8118 Dep.
0032 Oslo

23. FEB. 1994

94/553-2

332.3

Deres referanse: 93/1783- /412.5/JBJ/

Vår referanse: 92/483/10/ÅB/kn

Bergen, 15.02.1994

JBJ

Fisket etter breiflabb - spørsmål om bestandsvurdering og behov for eventuelle regulerings tiltak.

Vi viser til brev frå dykk datert 25.01.1994 med vedlegg frå Fiskeristyret i Møre og Romsdal.

Det er enno for tidleg å kunne gje tilfredsstillande bestandsvurderingar av breiflabb langs norskekysten. Til det er tidsserien av innsamla biologisk materiale for kort, og arbeid pågår med å finne fram til ein pålitande metode for alderslesing. Vi kan til ein viss grad støtte oss på forskning som har vorte gjort på breiflabb frå vest av Dei britiske øyane og sørover til Gibraltar, men sjølv om bestandane i desse områda blir handsama og vurderte i Det internasjonale havforskningsråd (ICES), så har det berre dei siste par åra blitt gjort forsøk på bestandsutrekningar. ACFM seier om breiflabb i ICES-område VI (vest av Skottland) at beskatningsgraden ligg godt over F_{max} , og sjølv om rekruttering og vandring ikkje er kjent så tyder analysane på at bestandane her er fullt utnytta. I 1992 var fangsten av breiflabb i område VI 4.600 tonn. Det meste er *Lophius piscatorius*, og berre 2-4% av dette var *Lophius budegassa*. Om bestandane av breiflabb i ICES-områda VIIb-k og VIIIa,b (vest av Irland og i Biscaya langs franskekysten) seier ACFM at gytebestanden av *Lophius piscatorius* har gått jamt nedover til det lågaste utrekna nivået i 1992. Det er likevel ingen haldepunkt for å seie at bestanden er utanfor sikre biologiske grenser. Fangstane har også blitt reduserte, og var i 1992 for *L.piscatorius* 12.200 tonn og for *L.budegassa* 8.000 tonn. Når det gjeld breiflabb i ICES-områda VIIIc og IXa (langs heile Atlanterhavskysten av Spania og Portugal) uttaler ACFM at fangstane har blitt halvert sidan 1988. Ein veit ingenting om rekruttering og bestandsutrekningane er for usikre. Analysane viser at beskatningsgraden nok ligg over F_{max} , og fangstratene indikerer nedgang i bestanden. I 1992 var fangsten av *L.piscatorius* frå desse områda 3.400 tonn, og av *L.budegassa* 2.100 tonn.

Biletet vi set igjen med er likevel nokså eintydig. Fangstane av breiflabb i trålfisket har i alle desse områda blitt reduserte. Garnfisket, som i delar av området først viste ein fangstauke, har sidan også blitt redusert. Garnfisket utgjorde i 1991 ca. 12% av ein totalfangst på rundt 35.000 tonn. Vi legg merke til at fangsten av breiflabb i nokre av desse sentrale områda ikkje er særleg større enn den norske fangsten i 1993, og sjølv om dette ikkje er noko sikkert haldepunkt så peikar også dette mot at fangstuttaket i norske farvatn allereie ligg nær eller over det som kan bli eit vedvarande utbytte. I ICES-områda VI-IXa har det med trål blitt fiska breiflabb ned til 20-25 cm, medan garn for det

Postadresse:
Postboks 1870 Nordnes
N-5024 Bergen

Kontoradresse:
Nordnesparken 2
Bergen

Telefon:
(05) 23 85 00
Telefax:
(05) 23 85 31

Telex:
42297
OCEANN

Postgironr.:
0801 5052857
Bankgironr.:
0616 05 70189

Saksbehandler:
Kjell H. Nedreaas
Direkte telefon:

meste fangar fisk større enn 50 cm sjølv om det også her blir fanga breiflabb ned til ca. 30 cm.

Figur 1 viser den norske fangsten av breiflabb sidan 1935. Fangsten auka frå 880 tonn i 1991 til ein førebels fangst på 4.337 tonn i 1993. Garnfanga breiflabb auka i same to-års periode frå 304 tonn til 3.470 tonn. I garnfisket vert det nytta spesiallaga botngarn med dominerande maskevidde på 180 mm (360 mm strekt maske). Lengden på garna er 27,5 meter sett i setningar på 30-40 garn. Bruksmengd per fartøy varierer frå i underkant av 100 til over 1.000 garn. Dagleg røkting av garna gjev eit mindre utbyte per eining innsats, og ståtida ligg difor mellom 2-7 døgn. Dominerande fiskedjup er mellom 100-200 meter, men kan variere frå 50 til 350 meter.

I byrjinga var mykje av garnfisket konsentrert til områda ved Breisunddjupet og Mebotn på Møre. Det har sidan vorte gjort forsøk med garn frå Vestfjorden til Skagerrak. Viktige område strekkjer seg idag frå Trondheimsleia og Smøla i nord via dei viktigaste områda som Buagrunnen og Breisunddjupet til Stad. Sør om Stad blir det fiska breiflabb utanfor Vågsøy, Bremanger, Bulandet og Solund. Medan det blir fiska mindre mengder langs kysten av Hordaland, blir det levert større fangstar frå strekninga Utsira-Lista. I norskerenna tek trålarane ein del bifangst av breiflabb, og det blir også fiska mindre mengder i fjordane frå Nordmøre og sørover.

I våre farvatn har vi ikkje sikre observasjonar av *L.budegassa*, og vi reknar såleis med at dei norske fangstane utelukkande består av *L.piscatorius*. Eit nærare samarbeid med tre fiskefartøy frå Møre og Romsdal har gjeve oss gode data for fangst-per-eining-innsats (antal kilo breiflabb per garn per døgn). Figur 2 viser utviklinga frå oktober 1992 til september 1993, og som vi ser så har det skjedd meir enn ei halvering av fangstratene. Sjølv om årstidsvariasjonar i tilgjenge ikkje kan utelukkast, og at ein kan få ein reduksjon i fangstrater som følgje av auka innsats i seg sjølv, så har nok bestanden blitt klart redusert. For å gjere riktige bestandsvurderingar bør vi også kjenne til om det er vandringar og samband mellom norske område og områda ved Shetland og vest av Dei britiske øyane. Det vil også vere viktig å få kjennskap til om det er nemneverdige førekomstar av ungfisk i norske farvatn som kan forventast å rekruttere til den fiskbare delen av bestanden.

Undersøkjingar frå andre land viser at *L.piscatorius* blir kjønnsmoden i 5-6 års alderen. Han veg då 2-3 kg. Garnfisket i norske farvatn føregår på kjønnsmoden fisk, med ei klar overvekt av hofisk, og storleiken på breiflabben som vart fiska med garn i 1993 låg for det meste mellom 75 cm (5-6 kg rund vekt) og 120 cm (18-20 kg rund vekt) med ei gjennomsnittslengd og -vekt på 96 cm og 9-10 kg (Figur 3). Alderslesinga er vanskeleg. Internasjonalt har både vekstsoner i øyresteinane (otolittane), "fiskestanga" (fremste frie finnestråle) og ryggvirvlar vorte nytta, og førebelse analyser av fisk frå norske farvatn viser at ein breiflabb på 90-100 cm er rundt 20 år gamal.

Ved Universitetet i Bergen er ein hovudfagsstudent nettopp starta arbeidet med hovudoppgåve på breiflabb. Ein viktig del av dette arbeidet vil vere å finne ein påliteleg metode for aldersavlesing. Lukkast vi med dette vil det danne grunnlaget for tradisjonelle bestandsutrekningar som VPA, samt studium av vekst, modning og bestandsstruktur, og dette vil gje oss eit grunnlag for bestandsvurderingar dei komande åra. Vi må også sjå nærare på den skeive kjønnsfordelinga i fangstane.

For å svare på spørsmålet om kor lang tid det vil ta før tradisjonelle bestandsutrekningar vil føreliggje, så treng vi biologisk materiale frå minimum ein fem-års periode. Vi skulle då kunne gjere rimeleg gode vurderingar, men om vi blir i stand til å gje konkrete kvoteanbefalingar er avhengig av kvaliteten på utrekningane. Dette vil kreve ei regelmessig innsamling av biologiske prøvar av fangstane som blir landa. Dette er både tid- og arbeidskrevande, og vil vere avhengig av ei permanent økonomisk støtte. I løpet av denne fem-års perioden tek vi sikte på å følgje med i bestandsvurderingane av dei andre breiflabb-bestandane i ICES, og halde oss ajour med utøvinga av det norske fisket. Her ønskjer vi å understreke samarbeidet med fiskarar for å følgje med i fangstratene,

og dersom dei forenkla fangstdagbøkene for fartøy ned til 10 meter blir innførte, vil også desse vere viktige. Straks vi har ei pålitande alderslesing å vise til, vil vi kome tilbake med framlegg om beskatningsgraden i det norske fisket.

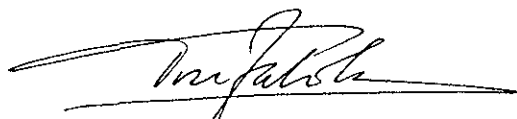
Havforskningsinstituttet er likevel av den klare formening at innsatsen i fisket ikkje bør aukast. Ein auke i innsatsen vil ikkje gje noko gevinst i auka langtidsutbyte, og vi vil stå i fare for å gjere dette fiskeriet til eit kortvarig eventyr. Dagens beskatningsform med garn av 180 mm maskeside (360 mm strekt maske) beskatter for det meste berre kjønnsmoden fisk som har fått høve til å gyte. Vi set inne med informasjon som kan tyde på at ein del fiskarar vil leggje om frå 180 mm garn til 150 mm for på den måten ei kort stund å kunne oppretthalde fangstratene, men då med større innslag av umoden fisk av mindre storleik. Med kjennskap til fiskeriet, vekst og dødleheit frå områda vest av Dei britiske øyane, og for å verne ungfisken, anbefaler Havforskningsinstituttet at dagens beskatningsmønster med 180 mm maskeside ikkje vert endra. Ser vi på utviklinga i fiske og bestand frå dei vestlege områda, og den store interessa i fisket hos oss med aukande garnmengder, leier det oss til å vere "føre-var". Havforskningsinstituttet meiner at eit avgrensa antal garn pr. båt, og stans i fisket i periodar og/eller visse område (gjerne til tider og i område der brukskollisjon skapar problem), bør innførast for å avgrense innsatsen og dermed beskatningsgraden av breiflabb. Ein forutsetning vil vere at antal båtar ikkje aukar. Lang ståtid fører også til utkast av fisk som er opptært eller oppspist av lus. Dette er lite ressursvennleg.

Dersom vi framover skal vere i stand til å gjere rimelege vurderingar av bestandssituasjonen er det heilt avhengig av stabil økonomisk støtte. Takka vere stønad frå Fondet for fiskeleiing og forsøk og Norges Forskingsråd i 1993 var vi i stand til å kome i gang med denne påkrevjande prøvetakinga så og seie frå starten av det ekspanderande garnfisket. Intern bevilling for 1994 vil diverre ikkje strekkje til, og vi håpar på eit positivt svar frå søknad til Fondet for fiskeleiing og forsøk om økonomisk støtte for, i samarbeid med Kontoret for Fiskeforsøk og Veiledning ved Fiskeridirektoratet, m.a. å få betre data på maskevidde seleksjon i garn (både m.o.t. fiskelengd og kjønnsfordeling) samt ei generell kartlegging av fiskbare førekomstar av breiflabb.

Med helsing

Åsmund Bjordal
Senterleiar

fr Arvid Hylene
Programleiar

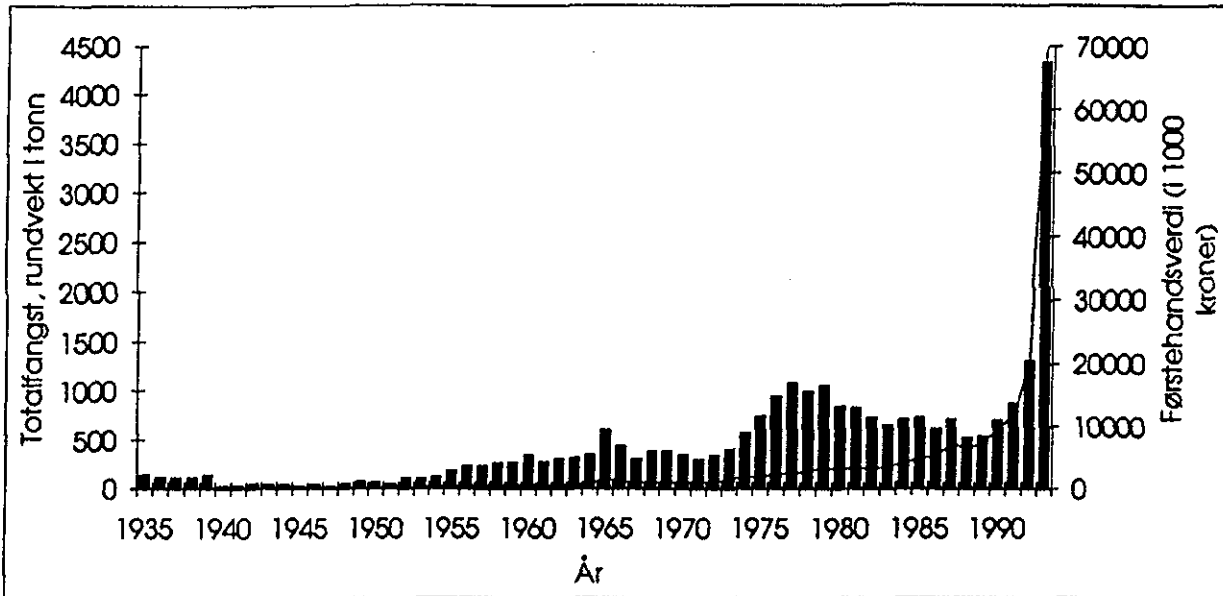
Kopi sendt: Fiskeridirektoratet

FIGURTEKST

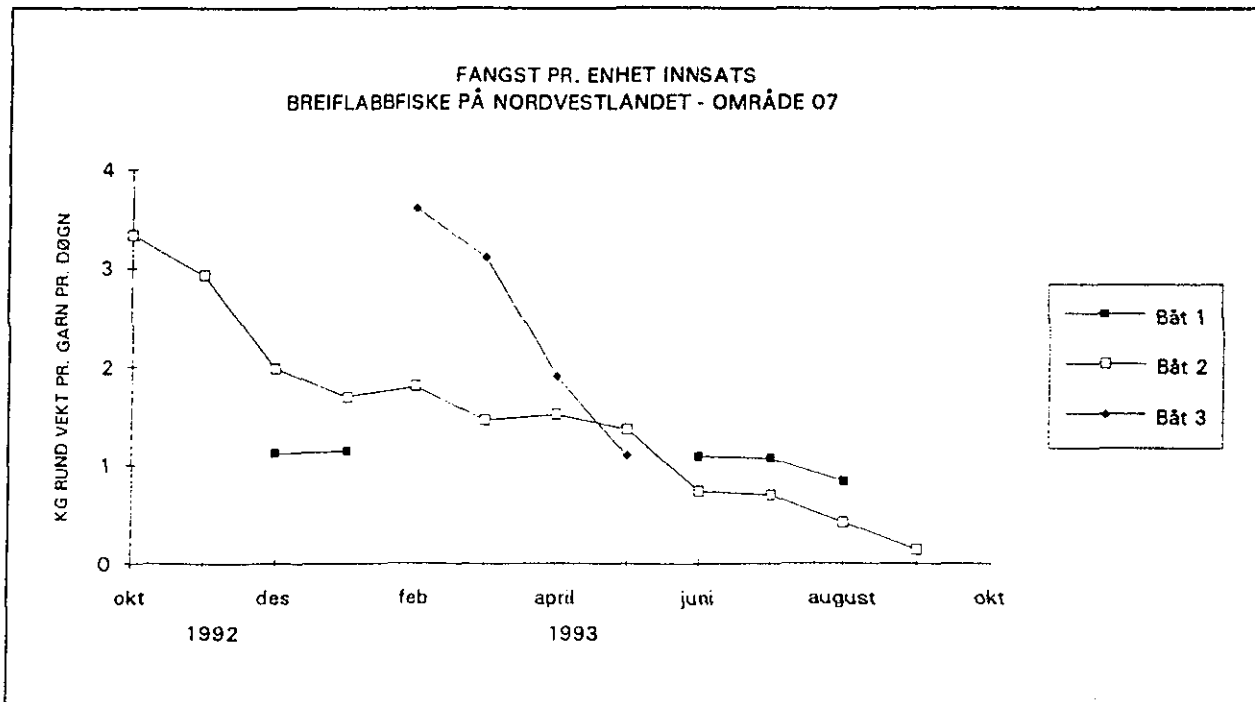
Figur 1. Norske landingar (søyler, i tonn) og førstehandsverdi (kurve, i 1000 kroner) av breiflabb i åra 1935-1993.

Figur 2. Fangst-per-eining-innsats (kg rund vekt pr. garn pr. døgn) for tre undersøkte garnbåtar i deiras fiske etter breiflabb på Møre i tidsrommet oktober 1992-september 1993. Båt 1: båtstorleik over 25 meter; Båt 2: båtstorleik ca. 20 meter; Båt 3: båtstorleik ca. 10 meter.

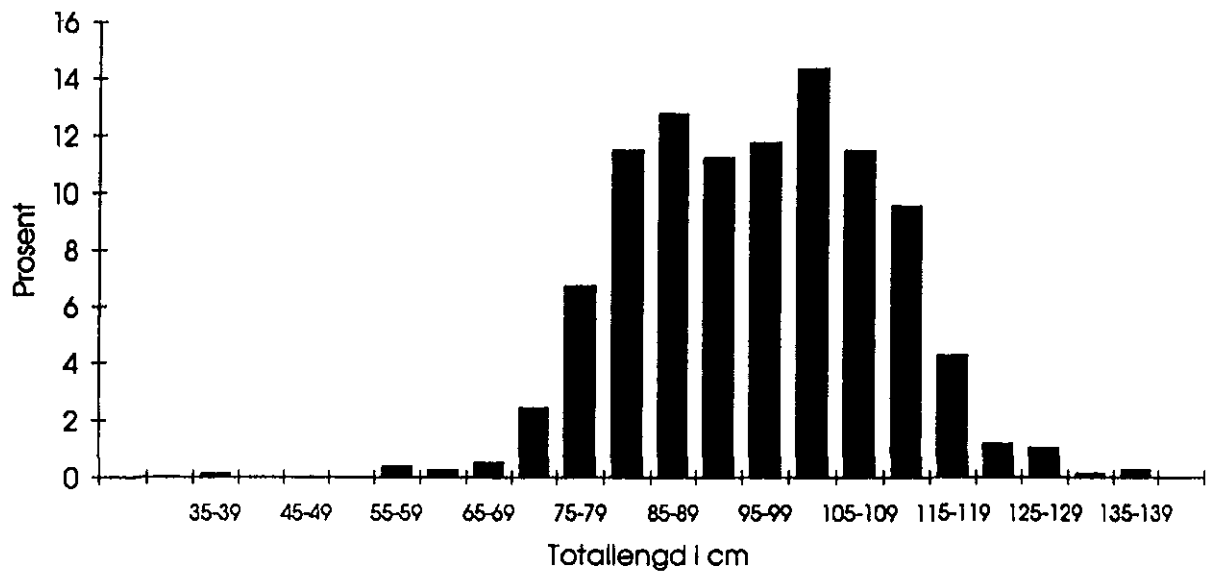
Figur 3. Lengdefordeling (i prosent) av breiflabb i garnfisket (180 mm maskevidde, stolpelengd) på Møre i perioden november 1992-november 1993. Totalt lengdemålt 774 fisk.

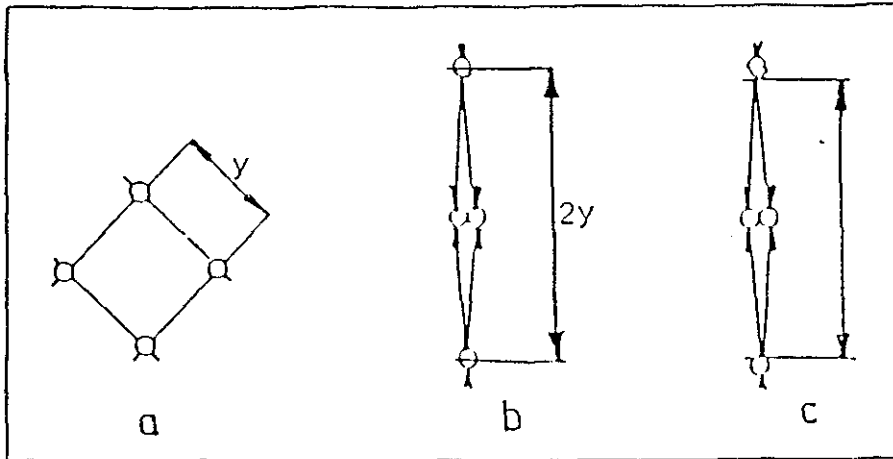
Figur 1.

Figur 2.

Figur 3.

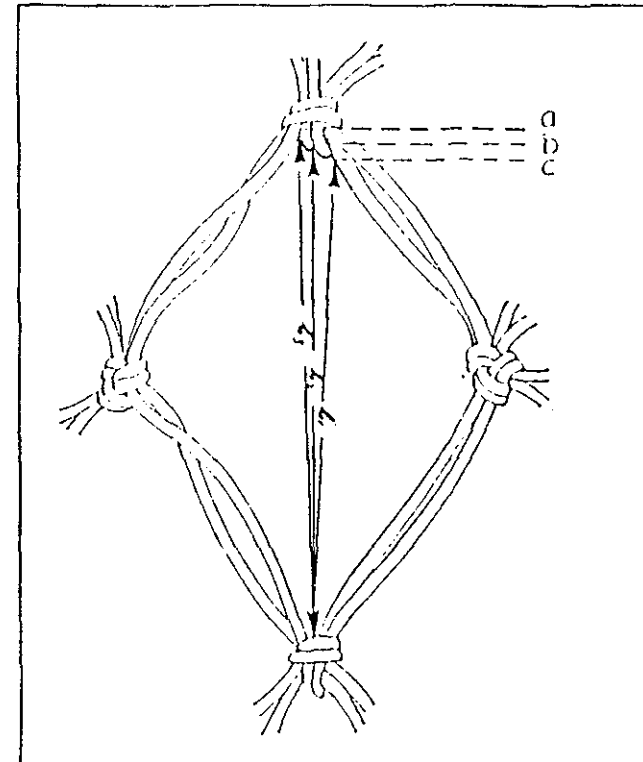
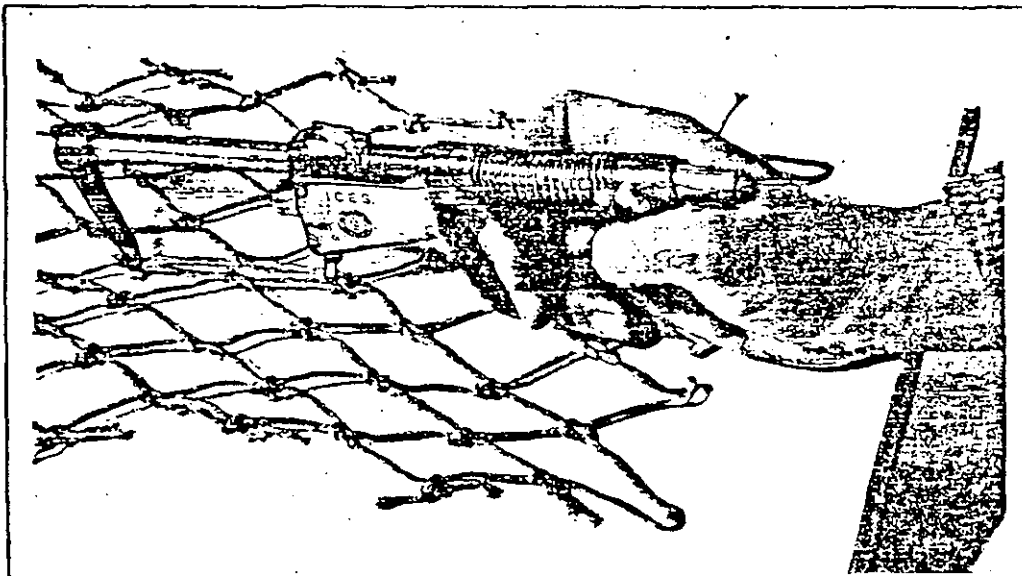

Figur 4.3: Ulike mål for å beskrive maskestørrelsen.

- a) Stolpelengden, = halvmaske
- b) Maskelengden (2 x stolpelengden),
- c) Maskevidden (innvendig maskeåpning).

*bn les bae
c forbride av i fast.*

53

Figur 4.5: Illustrasjon av tre mulige posisjoner for måling av maskevidden. Spesielt viktig er det å plassere "pistol" eller målebrettet (trankanlbrettet) på en bestemt plass i maskene når den gjennomsnittelige maskevidden i en pose skal måles. Felikilden øker med økt trådtykkelse og størrelse av knutene (og dobbeltråd).

SAK 8/94

FISKET ETTER MUSSA I 1994.

V. J. Olsen viste til saksdokumenter der det heter:

"Fiske etter mussa i 1994.

Bakgrunn:

Norges Sildesalgslag har ved brev av 10. mai 1994 til Fiskeridirektøren anmodet om at det gis tillatelse til å fiske et kvantum på inntil 1.500 tonn mussa av norsk vårgytende sild eller nordsjøsild i 1994. I utgangspunktet regner imidlertid Sildelaget med at råstoffbehovet kan dekkes med brisling. Det vises til Sildelagets brev (./.).

Tidligere behandling av saken:

Havforskningsinstituttet antok ved brev av 23.11.1993 vedrørende sild nord for 62° N at en kunne tillate et begrenset fiske av mussa til hermetikkformål i 1994.

Ved behandling i Reguleringsrådet under sak 18/93 Regulering av norsk vårgytende sild i 1994 var det enighet om å avsette 3.000 tonn mussa i 1994. Kvantumet avregnes kystnotgruppen og avregnes videre det enkelte fartøys kvoter av norsk vårgytende sild.

Ny uttalelse:

Med bakgrunn i Norges Sildessalgslags brev har Fiskeridirektoratet sendt en henvendelse til Havforskningsinstituttet om fiske etter mussa innenfor grunnlinjen sør for 62° N på nordsjøbestanden. Havforskningsinstituttet har ved brev av 30.05.1994 (./.) konkludert med at et eventuelt mussafiske i 1994 om områdene sør for 62° N bør begrenses til et absolutt minimum, jfr. vedlegg.

Momenter ved et eventuelt mussafiske:

Vilkårene for deltakelse skal i utgangspunktet fastsettes i Statsråd, men vi kan legge til grunn at departementet har fullmakt til å gi bestemmelser om eventuelt mussafiske. Selve de tekniske bestemmelsene ved et eventuelt mussafiske skulle bli lik tidligere års bestemmelser. Det vil således være brislingfiskerne som eventuelt får adgang til å fiske mussa. Sildelaget må antakelig foreta prøvefiske eller lignende, mussafangsten skal gå av det enkelte fartøys kvote osv.

Spørsmål om endring av vedtak i sak 18/93:

Som anført innledningsvis var det på Reguleringsrådsmøtet i desember 1993 vedtatt at man kan gjennomføre et mulig mussafiske på norsk vårgytende sild. Kvantumet er 3.000 tonn.

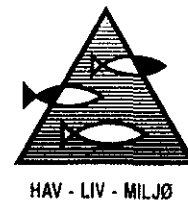
Et eventuelt mussafiske på nordsjøbestanden må begrenses til et absolutt minimum.

Fiskeridirektoratet foreslår å endre vedtaket fra desember 1993 om totalkvoten, slik at det eventuelt kan åpnes for et fiske på inntil 1.500 tonn mussa langs hele kysten i 1994. Mussafangstene avregnes h.v. nord eller sør for 62° N ut fra fangstlokasjon.

Dersom situasjonen tilsier det gis Fiskeridirektøren fullmakt til å øke totalkvoten til inntil 3.000 tonn, dog slik at bare inntil 1.500 tonn kan fiskes sør for 62° N, jfr. Havforskningsinstituttets tilrådning av 30.05.1994."

På møte i Reguleringsrådet var det enighet om å begrense et eventuelt mussafiske på nordsjøbestanden til et absolutt minimum. Reguleringsrådet foreslo å endre vedtaket fra desember 1993 om totalkvoten, slik at det eventuelt kan åpnes for et fiske på inntil 1.500 tonn mussa langs hele kysten i 1994. Mussafangstene avregnes h.v. nord eller sør for 62° N ut fra fangstlokasjon.

Videre var det enighet om at Fiskeridirektøren blir tildelt fullmakt til å øke totalkvoten til inntil 3.000 tonn, dog slik at bare inntil 1.500 tonn kan fiskes sør for 62° N.

WJH

TK / EB

FISKERIDIREKTØREN

Her

WJH

2223/94

3

Deres referanse:

Vår referanse:

\ir

Bergen.

30.5-94

FISKET ETTER MUSSA SØR FOR 62°N

I kystområdene sør for 62°N vil en finne mussa og bladsild av både norsk vårgytende sild og av nordsjøsild. Et begrenset mussafiske sør for 62°N vil sannynligvis ikke ha vesentlig betydning for totalutviklingen overnevnte bestander. En vil imidlertid peke på at en siden 1989 har hatt en stor reduksjon av gytebestanden av nordsjøsild, og at en i årene som kommer derfor bør ha en restriktiv holdning mhp å fiske mussa av denne bestanden.

En har de siste år forsøkt på forskjellig måte å skjerme gytefeltene for norsk vårgytende sild ved Karmøy for at disse skulle kunne utvikle seg videre. Deler av yngelen fra dette gytefelt vil sannsynligvis ha områdene sør for 62°N som oppvekstområde. Våren 1994 ble det registrert lite gytesild på disse feltene, og det ville være uheldig om eventuell yngel fra denne begrensede gytingen ble oppfisket i et mussafiske.

Lokalt vil et eventuelt mussafiske kunne være av betydning fordi det vil kunne påvirke næringstilbudet for andre fisk (f.eks. torskefisk), og vil kunne medføre en nedgang i tilgjengeligheten av disse artene.

Et eventuelt mussafiske i 1994 i områdene sør for 62°N bør derfor begrenses til et absolutt minimum.

Åsmund Bjordal
Åsmund Bjordal

Ingolf Røttingen
Ingolf Røttingen

Fiskeridirektøren
Jur.ktr.
Att.: Eilif Sund

du

YIP
TR/ES

TELEFAX

**HOVEDKONTOR,
BERGEN:**
Postboks 4042, Dreggen
5023 Bergen
Tlf. 55 31 49 50
Fax 55 31 50 27

**DISTRIKTSKONTOR,
HARSTAD:**
Postboks 307
9401 Harstad
Tlf. 77 06 49 35
Fax 77 06 24 66
Telex: 64 004

FISKERIDIREKTORATET

11. MAI 94

SAKSNR. 2223 / 700
BOKNR. /

Foyu Fubz de and
u *pe*

Bergen, 10. mai 1994

JN/GA

MUSSAFISKET SESONGEN 1994.

Det ble for sesongen 1993 gitt tillatelse fra Fiskeridirektøren til å fiske inntil 3.000 tonn mussa. Tillatelsen ble gitt slik at det kunne fiskes såvel på mussa av nordsjøbestanden som av norsk vårgytende sild.

På grunn av at markedene nå igjennom en årrekke har vent seg til at det er brisling i eskene med sildehermetikk, er det markedsmessig vanskelig for Norway Foo-ds å vende tilbake til bruk av mussa som råstoff. Fisket i 1993 ble derfor styrt i retning av å få et størst mulig brislingkvantum. Det ble fisket og levert bare helt ubetydelige mengder mussa.

Ressursutsiktene for brislingsesongen 1994 er betydelig bedre enn foregående år. Dersom disse prognosene slår til, regner vi med at råstoffbehovet kan dekkes med brisling. En kan likevel ikke utelukke at en i løpet av sesongen kan komme borti blandingsproblematikk, eller andre forhold som gjør det ønskelig å fiske et kvantum mussa. Norges Sildealgslag vil derfor anmode om at det gis tillatelse til å fiske et kvantum på inntil 1.500 tonn mussa av norsk vårgytende sild eller nordsjø-sild sesongen 1994. Denne anmodningen er satt fram som en ren sikkerhetsforanstaltning slik at en skal slippe å innhente formell tillatelse dersom det av ulike forhold skulle bli behov for et mussafiske i løpet av 1994-sesongen.

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Jarle Hansen

Johs. Nakken
Johannes Nakken